

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Пам'ять

Рядок в історії визвольної боротьби

СТОР. 11

Лідери

СТОР. 17

Низький уклін вам, листоноші

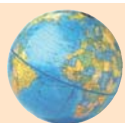

Спорт

«Золоті» вершини Різатдінової

СТОР. 19

№ 34 (6038) СЕРЕДА, 25 ЛЮТОГО 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Володимир ГРОЙСМАН:
«Європейський шлях України є безальтернативним»

Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман у рамках офіційного візиту до Брюсселя зустрівся з Головою Палати представників Федерального парламенту Бельгії Зігфрідом Браке.

Сторони обговорили безпекову ситуацію в Україні, здійснення внутрішніх реформ, а також євроінтеграційні прагнення нашої держави. СТОР. 2

Консенсусу стосовно Дебальцевого міністри не дійшли

У Парижі вчора відбулася зустріч у «нормандському форматі» міністрів закордонних справ України, Німеччини, Франції та Росії. «Ми змогли домовитися з приводу кількох важливих питань — про те, як підтримати місію ОБСЄ, про те, як посилити можливості цієї місії, звичайно, підтримуючи перемир'я і відведення військ. На жаль, політичного рішення не було про те, як ставитися до того, що сталося в Дебальцевому», — **сказав міністр закордонних справ України Павло Клімкін за результатами переговорів.** Він також відзначив: сторони домовилися про кілька важливих технічних моментів. Прикметно, що міністр закордонних справ Російської Федерації Сергій Лавров залишив зустріч без коментарів для журналістів. «Я повинен терміново повернутися до Москви», — пояснив глава російського зовнішнього дипломатичного відомства.

«Крила», що приносять турботу

Фото надане Владиславом НАЗАРКЕВИЧЕМ.

Сотні людей залишили міста і селища, які нещадно обстрілює артилерія терористів. Більшість з них не мали можливості взяти з собою все необхідне. У багатьох все нажите було знищено вогнем.

Офіцери групи цивільно-військового співробітництва організували надання допомоги родинам переселенців, які тепер розмістились у селі Дачному поблизу міста Курахового.

СТОР. 10

ТЕПЛЕ СЛОВО СОЛДАТУ

9-г клас Київської гімназії східних мов №1.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 11-Й СТОР.

ПОДІЯ

Зростання тарифів на житлово-комунальні послуги — на низькому старті

Уже завтра має відбутися засідання Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики та комунальних послуг. Перше питання у порядку денному — прийняття постанови про встановлення розцінок на електроенергію для населення. У самій комісії тримають інтригу: наскільки зростуть тарифи на електрику — стане відомо тільки після прийняття постанови. Її проекту у вільному доступі немає. Завісу таємниці в інтерв'ю одному з вітчизняних журналів відхилив міністр енергетики та вугільної промисловості Володимир Демчишин: у середньому на 40 % починаючи з березня повинні зрости розцінки на електрику. Одразу за цим — з квітня — почнеться поетапне, розтягнуте на два роки, підвищення цін на газ для населення і підприємств теплокомуненерго. За попередніми прогнозами, до кінця року тарифи на блакитне паливо зростуть на 280%, а на послуги централізованого опалення — на 66%. Загалом протягом найближчих двох років тарифи зростуть у 6—7 разів.

СТОР. 15

КОРОТКО

■ Влада Сумщини змусила керівництво «Сумської паляниці» відкласти чергове підвищення вартості хліба. Запобігло зростанню «апетитів» основного монополіста на ринку хлібобулочних виробів регіону втручання департаменту економічного розвитку і торгівлі облдержадміністрації та територіального відділення АМК. До речі, у січні «паляничники» вже піднімали ціни на свої вироби майже на 20 відсотків, **інформує наш власкор Владислав ЖМУРКОВ.**

■ За підсумками реєстрації для участі в ЗНО з Житомирської області надійшло 8646 документів. Це рівно на 800 більше, ніж торік. Найактивнішими, як і 2014-го, виявилися жителі Овруцького та Олевського районів — зареєстровано, відповідно, 404 і 350 абітурієнтів. А найменше охочих стати студентами знову в Малинському районі — лише 86, **повідомляє наш власкор Олексій КАВУН.**

Аграрії країни почали підгодівлю озимих — «АПК-Інформ»

Володимир ГРОЙСМАН: «Європейський шлях України є безальтернативним»

Володимир Гройсман і Зігфрід Браке (праворуч).

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

В. Гройсман наголосив, що жодних підстав для внутрішнього конфлікту на сході України не існувало. Проти України, зазначив він, здійснює військову, економічну та інформаційну агресію Російська Федерація.

За його словами, нині відбувається агресія не тільки проти України, а й проти демократії, територіальної цілісності, свободи — фундаментальних демократичних цінностей, на яких базується світ.

Керівник парламенту заявив, що Україна виконувала і виконуватиме у повному обсязі всі пункти Мінських домовленостей, неодноразово засвідчувала свою готовність до мирного розв'язання конфлікту на сході, але «атаки на нашу державу продовжуються».

У цьому контексті В. Гройсман наголосив на необхідності підвищення обороноздатності України. За його словами, Україна потребує надання військового обладнання оборонного характеру. «Це адекватна відповідь», — сказав він.

Голова Верховної Ради також заявив, що мешканці сходу України не бажають автономії. «Вони хочуть обирати владу, хочуть бути включені у життя на своїх територіях, хочуть децентралізації і якісного місцевого самоврядування. І ми цей процес почали», — сказав він, повідомивши, що перші кроки на шляху децентралізації, зокрема, фінансової, вже зроблено.

Під час зустрічі також йшлося про євроінтеграцію України.

До того ж В. Гройсман наголосив, що євроінтеграція України не є «кроком проти Росії». «Це наше прагнення жити за стандартами Європи. Ми будемо йти цим шляхом незалежно від того, подобається це Росії чи ні», — сказав він.

Голова Верховної Ради подякував парламенту Бельгії за підтримку незалежності й територіальної цілісності України.

Своєю чергою, пан З. Браке висловив співчуття з приводу подій на сході України.

***

Маємо пройти серйозний шлях реформ. На цьому наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман під час зустрічі з новообраним Президентом Комітету Регіонів ЄС Маркку Маркулою **(на знімку праворуч)** у Брюсселі.

Програма реформ, зазначив В. Гройсман, дуже велика, але вона має бути втілена у нинішньому році.

Зокрема, керівник парламенту нагадав, що вже у вересні 2015 року необхідно завершити конституційну реформу в частині місцевого самоврядування. «На усіх посадах, які я обіймав, я був прихильником місцевого самоврядування і децентралізації», — сказав В. Гройсман.

Під час зустрічі Сторони обговорили важливість реформи децентралізації в Україні відповідно до принципів Європейської хартії місцевого самоврядування. Також йшлося про необхідність надання допомоги експертів європейських країн у питанні формування регіональної політики.

У цьому контексті пан М. Маркула повідомив, що у Комітеті Регіонів ЄС створена робоча група з підтримки реформи децентралізації в Україні у складі семи осіб.

В. Гройсман високо оцінив цю ініціативу і запропонував зосередити зусилля робочої групи на трьох ключових напрямках: європейський досвід децентралізації і розвитку територіальних громад, європейський досвід регіонального розвитку, зокрема, стратегічне планування, і, що дуже важливо, відновлення постіндустріальних і постконфліктних регіонів.

Під час зустрічі Сторони були одностайними, що спільна робота цієї групи з українською Стороною має бути дуже динамічною з огляду на необхідність швидкого проведення відповідних реформ. «Шанс, який ми маємо сьогодні, не можна змарнувати», — підкреслив В. Гройсман.

На думку Сторін, «ця робота є спільною зацікавленістю», і робоча група могла би посилити свою присутність в Україні, проводячи заходи в регіонах — конференції, семінари, дебати. Це, на думку В. Гройсмана і М. Маркули, зробить заплановані реформи зрозумілими громадам.

В. Гройсман також підтвердив зацікавленість української Сторони у розширенні діалогу з Комітетом регіонів ЄС.

ДОСЛІВНО

Голова Верховної Ради Володимир ГРОЙСМАН:

«Я глибоко переконаний, що Україна — це Європа. І боротьба, яка розгорнулася рік тому на Майдані, була реакцією на дії влади, яка не хотіла підписувати Угоду про асоціацію з ЄС. Це є найкращим свідченням прагнення українського народу обстоювати європейські цінності».

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Зміни до Державного бюджету парламент розгляне третього березня

Днями під головуванням Голови Верховної Ради України Володимира Гройсмана відбулася нарада керівників фракцій парламентської коаліції за участю Прем'єр-міністра Арсенія Яценюка та урядовців.

Учасники зустрічі обговорили законопроект про внесення змін до Державного бюджету на 2015 рік та проекти законів, пов'язані з внесенням змін до кошторису країни, і за пропозицією лідерів фракцій коаліції прийняли рішення розглянути ці документи на черговому пленарному засіданні у вівторок, третього березня.

Голова Верховної Ради доручив відповідним парламентським комітетам невідкладно доопрацювати внесені урядом законопроекти з тим, щоб у четвер розглянути їх на Раді коаліції і у вівторок внести на розгляд Верховної Ради.

Прес-служба Верховної Ради України.

Для нас вкрай важлива підтримка озброєнням — летальним і нелетальним

Ключовим завданням для України є переконати своїх партнерів у США в тому, що для країни вкрай важлива підтримка озброєнням — летальним і нелетальним, заявив Перший заступник Голови Верховної Ради Андрій Парубій в інтерв'ю BBC (http://www.bbc.co.uk/ukrainian/news_in_brief/2015/02/150223_or_parubiy_arms).

Політик висловив переконання, що весь світ сьогодні чекає на рішення Сполучених Штатів про постачання зброї, бо це було би сигналом для інших країн, які зможуть активно підключитися до цього процесу.

«На сьогодні, коли весь світ побачив, як Путін ігнорує всі домовленості, в тому числі і «мінські-2», світова спільнота має збагнути, що, не підтримавши українську армію, матимемо тільки загострення конфлікту. Єдиний спосіб зупинити конфлікт — підтримати українську армію», — заявив А. Парубій.

Говорячи про роль Канади та української громади в цьому процесі, А. Парубій наголосив, що українці в цій країні є важливим чинником ухвалення урядових рішень, тож «Канада повинна нам допомогти своїм впливом як дуже близький союзник США».

Перший заступник глави парламенту вже провів низку зустрічей з українською громадою і активістами Конгресу українців Канади у Торонто. Крім того, плануються зустрічі з головою нижньої палати канадського парламенту та деякими міністрами.

Прес-служба Верховної Ради України.

Військовослужбовці зможуть одночасно отримувати зарплату і пенсію

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони ***пропонує зняти обмеження максимальних заробітних плат. Відповідні пропозиції спрямовано в профільний комітет для підготовки змін до Закону «Про Державний бюджет на 2015 рік».***

«Ми наполягаємо, щоб під час внесення змін до кошторису країни не підпадали під відповідне обмеження військовослужбовці — особи рядового і начальницького складу, працівники Міністерства оборони, Головного управління розвідки МО, МВС, РНБО, Державної спеціальної служби транспорту, СБУ, Служби зовнішньої розвідки, Державної прикордонної служби, Управління державної охорони, Державної служби з надзвичайних ситуацій, Державної служби спеціального зв'язку і захисту, Національної гвардії і військової прокуратури», — зазначив секретар комітету Іван Вінник.

Голова комітету Сергій Пашинський уточнив: «Мова не йде про збільшення бюджетних витрат, а тільки про видатки в затверджених рамках».

Тобто, за словами І. Вінника, ці структури можуть скорочувати штати і відповідно перерозподіляти виділені кошти на тих осіб, які дійсно заслуговують на більші заробітні плати.

Народний депутат вважає, якщо людина вже заслужила на пенсію, хоче далі служити і потрібна нашій державі, вона має право отримувати грошове забезпечення і пенсію. «Ми наполягаємо, щоб жодних обмежень виплат військовослужбовців у переліку розпорядників бюджетних коштів не було», — зазначив він.

Крім того, комітет пропонує передбачити додатково 1,1 млрд. гривень у Державному бюджеті для компенсації відсотків виробникам зброї, які постачатимуть її розпорядникам коштів під державні гарантії, а також закласти видатки на розроблення програми створення замкнутого циклу виробництва ядерного палива. Комітет пропонує виділити Державному космічному агентству додатково, до пропозицій уряду, ще 1,5 млрд. гривень.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Виступ Голови Верховної Ради Володимира Гройсмана
на засіданні Комітету Європейського Парламенту у закордонних справах
(24 лютого 2015 р., Брюссель)

Шановний Пане Голово, шановні депутати Європейського Парламенту!

Для мене цей виступ має особливий символізм.

У цей день, рівно рік тому, після перемоги Революції Гідності та ганебної втечі тодішнього президента Європейський Союз та Європейський Парламент визнали Верховну Раду України як єдиний легітимний орган влади.

Верховна Рада тоді взяла на себе місію відновити лад у країні, реалізувати прагнення народу України будувати європейську демократичну державу, стати частиною єдиного європейського дому.

За цей рік відбулось відновлення системи влади в Україні, була обрана нова Верховна Рада. Україна підписала Угоду про асоціацію з ЄС.

І сьогодні в ході мого першого закордонного візиту в якості Голови українського парламенту ми разом з Президентом Шульцем відкриємо інавгураційне засідання Парламентського комітету асоціації — важливого інструменту практичної імплементації історичної Угоди між нами.

Сьогодні перед Україною стоять два ключові виклики:

по-перше, захистити спільні цінності свободи і демократії, зупинити зовнішню агресію, зберегти територіальну цілісність і суверенітет, встановити мир на нашій багатостраждальній землі;

по-друге, нам потрібно ефективно реформувати державу, перетворити пострадянську республіку на сучасну, успішну європейську країну.

Почну з останнього.

Вести війну і проводити реформи — завдання не з простих. Але у нас немає іншого вибору, бо вікно можливостей обмежене у часі.

Всупереч агресії Україна стала на шлях системних реформ.

Передусім спільно розроблена стратегія реформ. Її ключові елементи — це:

Стратегія державного розвитку до 2020 року;

План імплементації Угоди про асоціацію з Європейським Союзом;

Коаліційна угода парламентської більшості.

На основі цих документів мною ініційовано інклюзивний процес підготовки спільно з моїми колегами-депутатами українського парламенту плану законодавчого забезпечення реформ на 2015—2017 роки.

Наступного тижня я презентую цей план у Києві, який ми і передамо на опрацювання всім зацікавленим сторонам — в уряд, Президенту України.

Завдяки системній роботі з впровадження плану законодавчого забезпечення реформ Верховна Рада має стати локомотивом системних перетворень, які відповідатимуть внутрішнім і міжнародним зобов'язанням України. Парламент має стати фабрикою реформаторських законів, а не друкарнею нескінченних поправок до недосконалих законів, як це було раніше.

Що вже зроблено?

Завдяки злагодженій роботі парламенту, Президента та уряду України ми розпочали імплементацію антикорупційного пакета законів, ухваленого ще в жовтні минулого року, і прийняли кілька законів для забезпечення діяльності Національного антикорупційного бюро. Ні для кого не є секретом, що боротьба з корупцією є одним із важливих пріоритетів України. Ми маємо раз і назавжди покінчити з цим явищем.

Незабаром, внаслідок безпрецедентної для України прозорої та неупередженої процедури відбору кандидатів, Антикорупційне бюро отримає свого першого директора.

Ми розпочали реформування правоохоронних органів. Цей процес відбуватиметься у тісній співпраці з Консультативною місією ЄС, Угоду про статус якої саме ця Верховна Рада ратифікувала на початку лютого.

Зроблені перші кроки з реформування системи правосуддя, зокрема прийнято закон про справедливий суд.

Ухвалено низку законів, спрямованих на підвищення обороноздатності України.

Триває робота в рамках реформи з децентралізації.

Вважаю, що для України — це одна з першочергових ключових реформ. Її мета — побудувати якісну та ефективну систему врядування в країні, що є дуже важливим.

Уже прийняті рішення про бюджетну децентралізацію, ухвалено закони про основи державної регіональної політики та про добровільне об'єднання громад.

Безумовно, успіх децентралізації та більшості інших ключових реформ залежить від вдосконалення Основного Закону України.

У цьому зв'язку Президент України ініціював створення комісії, яка за участю науковців, експертів та громадянського суспільства працюватиме над підготовкою змін до Конституції.

Згідно з чинними процедурами внесення змін до Конституції у нас є шанс остаточно ухвалити відповідний закон на початку вересня. Обов'язковим етапом процесу стане врахування пропозицій Венеціанської комісії.

Хочу підкреслити: ми розпочали підготовку до конституційної реформи і децентралізації задовго до Мінського процесу.

Запевняю, що повноваження, які отримають регіони України внаслідок цих реформ, задовольнять усіх, хто щиро прагне змін, а не вигадує штучні претензії до влади. І це спільна позиція українського парламенту.

Єдине, чого не буде в рамках реформи децентралізації, — це права для регіонів мати власні танки і системи залпового вогню та вступати до євразійських союзів.

Шановні члени Європейського Парламенту!

На моє глибоке переконання, реформаторський та економічний успіх України — це найефективніша санкція проти політики Росії.

Наші успіхи у зміцненні свого суверенітету — це головний інструмент проти російської інформаційної війни, яка розв'язана проти України у боротьбі за розум та серця людей.

Одним із головних пріоритетів для України сьогодні стало відновлення української економіки, що неможливо без консолідованої міжнародної допомоги.

У зв'язку з цим ми сподіваємося на результативне обговорення в Європейському Парламенті пропозиції Європейської Комісії про виділення Україні Третьої програми макрофінансової допомоги.

Україна реформується під гарматний гуркіт, спрямовуючи значні економічні та політичні ресурси на стримування агресора.

Росія як держава, що згідно з Будапештським меморандумом зобов'язалася «утримуватися від загрози силою чи її використанням проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України» і ніколи не використовувати свою зброю проти України, продовжує агресію проти нас.

Попри Мінські домовленості українці продовжували гинути, а російські ракети — примножувати горе в українських родинах в усіх без винятку областях нашої держави. Від початку агресії на Донбасі загинули тисячі українців.

Одночасно зростає кількість внутрішньо переміщених осіб — їх число досягло уже майже мільйона і більше. З особливою вдячністю ми відзначаємо, що саме з ініціативи Європейського Парламенту (січнева резолюція ЄП) Європейська Комісія розпочала розробляти амбітний план з надання Україні гуманітарної допомоги.

На жаль, Росія продовжує підтримувати тероризм.

Події в Дебальцевому минулого тижня стали черговим свідченням підступності Російської Федерації. Коли план Кремля захопити місто до припинення вогню — 15 лютого — не справдився, терористи цинічно знехтували Мінськими домовленостями і продовжили наступ, перетворюючи місто та його мешканців на попіл.

Минулого тижня Рада національної безпеки і оборони України прийняла рішення звернутися до ООН та ЄС із пропозицією спрямувати в Україну миротворчу місію. Ідеальним варіантом стала б відповідна Місія Європейського Союзу.

Нам бачиться, що така Місія була б ефективною, якщо б вона розташовувалася і на лінії зіткнення, і на неконтрольованій поки що Україною ділянці спільного кордону з Росією.

Водночас ця ініціатива викликала миттєвий спротив Росії і терористів, які звинуватили Київ у «порушенні Мінських домовленостей».

Чому? На мій погляд, через те, що закриття спільного кордону і його моніторинг з боку ОБСЄ чи миротворців вкотре викриє присутність російських військових, змусить Росію забратися з території України геть без шансів на повернення та на нові поставки зброї та техніки терористам.

Постійні маніпуляції з боку Російської Федерації свідчать, що якою б щирою не була позиція України, Мінські домовленості від 12 лютого використовуються Росією виключно як чергова «димова завіса» для знищення української державності, свободи та демократії. І це наш спільний з вами виклик.

На території РФ до цього часу незаконно утримуються українські громадяни, включаючи нашу колегу — народного депутата України, члена ПАРЄ Надію Савченко, яка голодує вже 74 дні в російській тюрмі!

Я вдячний депутатам Європейського Парламенту за їхню активну позицію та ініціативи, спрямовані на її звільнення, і закликаю вас не зупинятися. Тільки нарощування тиску на Росію з боку міжнародної спільноти може змусити її зупинити агресію проти України та її громадян.

Шановні друзі!

Хочу перед лицем Європейського Парламенту наголосити на чіткій позиції України: наша держава не бачить альтернативи саме мирному врегулюванню ситуації.

Однак розв'язання цієї небезпечної європейської кризи залежить насамперед від російської сторони, яка змарнувала вже не одну нагоду довести свою відданість миру не словами, а реальними вчинками.

Для залучення Росії до справжнього діалогу потрібні потужні мотиваційні заходи:

по-перше, збереження чинного санкційного режиму та посилення секторальних обмежувальних заходів;

по-друге, здійснення постійного дипломатичного та політичного тиску на Кремль. Мені, можливо, теж не подобається слово «тиск», але ми маємо зробити все, щоб зупинити агресора, зупинити вбивства;

по-третє, надання Україні всебічної допомоги та конструктивної підтримки.

Особливо гостро стоїть питання підвищення обороноздатності і надання Україні «розумної зброї» оборонного характеру, щоб оборонятись на території України від російської агресії.

Лише за цієї умови Кремль усвідомить здатність України ефективно протистояти російській агресії. Сподіваюся, що Європейський Парламент підтримає такий підхід.

Так само закликаю вас пам'ятати і про проблему українського Криму. Незабаром мине рік з часу його незаконної анексії Російською Федерацією. Рік економічної деградації та знущань над українським та кримськотатарським народами.

Україна була б зацікавлена у всебічному розгляді цього зухвалого випадку захоплення території сусідньої держави під час березневої сесії Європейського Парламенту з ухваленням відповідної резолюції.

Шановні колеги!

На завершення хотів би закликати Європейський Парламент і надалі посилювати увагу до України.

Ви стимулюєте ЄС до більш рішучої та дієвої підтримки України.

Ви формуєте європейську громадську думку і протидієте ще одній агресії — російській пропаганді.

Очікуємо, що напередодні Ризького саміту «Східного партнерства», який відбудеться в травні, Європейський та національні парламенти держав—членів ЄС зможуть заохотити Раду ЄС до політичних сигналів, на які з нетерпінням чекає українське суспільство.

Маю на увазі визнання європейської перспективи нашої держави та політичне рішення про запровадження безвізового режиму для короткострокових поїздок громадян України.

Українці гідні цього, бо рік тому під час Революції Гідності і сьогодні вони перебувають на передньому краї боротьби за ідеали європейської інтеграції та цінностей спільної Європи.

Дякую за вашу увагу.

У НОМЕР

Затримали чотирьох підозрюваних

Вранці 24 лютого в лікарні від травм, отриманих унаслідок терористичного акту, помер 18-річний студент Харківської університету міського господарства Микола Мельничук. Напередодні, також у лікарні, помер 15-літній підліток Данило Дідик, який перебував у комі. Отже, кількість жертв теракту в Харкові збільшилася до чотирьох людей.

— Ще один постраждалий у теракті 22 лютого біля Палацу спорту — 18-річний хлопець — помер о п'ятій ранку в міській клінічній лікарні швидкої і невідкладної допомоги ім. проф. О. Мєщанінова, куди його доправили зі значними ушкодженнями внутрішніх органів одразу після вибуху, — повідомила заступник міського голови з питань охорони здоров'я й соціального захисту населення Світлана Горбунова-Рубан. — Ще двоє пацієнтів цієї лікарні, які постраждали під час теракту, перебувають у стабільно тяжкому стані, але їхньому життю нічого не загрожує. Усі потерпілі під час вибуху пацієнти міських клінічних лікарень №17, 25 і обласної дитячої лікарні проходять лікування.

ФАКТ

Під час теракту біля Палацу спорту вибухнула протипіхотна міна з радіокерованим пристроєм потужністю 2 кг у тротиловому еквіваленті.

Як відомо, у РНБО поінформували про затримання чотирьох підозрюваних у вчиненні вибухів у Харкові, в них вилучено гранатомет. Секретар РНБО Олександр Турчинов оголосив початок АТО в місті. Прокурор Харківської області Юрій Данильченко сказав, що під час теракту біля Палацу спорту вибухнула протипіхотна міна з радіокерованим пристроєм потужністю 2 кг у тротиловому еквіваленті. За словами прокурора, вона була закладена у період з першої години ночі до четвертої ранку. Правоохоронці мають докази цього факту.

Зазначимо, раніше правоохоронці повідомили, що подібний пристрій було підірвано під час теракту біля Московського райсуду Харкова близько місяця тому. Однак, сказав Юрій Данильченко, біля суду було застосовано саморобний пристрій, менш потужний, ніж той, який було підірвано на пр. Маршала Жукова. Частина осколків міни потрапила в автомобіль «Газель», який проїжджав повз, що скоротило кількість потерпілих.

Як повідомив заступник генерального прокурора України Володимир Гузир, який перебуває у Харкові, є дві версії того, що сталося. Згідно з першою, теракт скоєно для дестабілізації ситуації в регіоні організацією «Харківські партизани». Згідно з другою — за терактом стоїть інша організація, але метою теж є дестабілізація.

Прокурор області також наголосив, що співробітники СБУ затримали осіб, які можуть бути причетні до підготовки та скоєння злочинів терористичної спрямованості в Харкові. «Цю групу осіб було затримано, коли вони готувалися вчинити терористичний акт у клубі. На даний момент прямих доказів того, що ці особи причетні до скоєння теракту біля Палацу спорту, немає. Але в процесі розслідування, за словами прокурора, ймовірність цього факту може стати очевидною.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Болівар не витримає двох

Дніпропетровські депутати вимагають від керівництва країни перегляду міжбюджетних відносин

САМОВРЯДУВАННЯ

Переглянути положення бюджетної політики з урахуванням інтересів регіонів — з такими вимогами до Президента, Кабміну та Верховної Ради виступили депутати Дніпропетровської обласної ради. Вони наголошують: згідно з головним фінансовим кошторисом країни центральна влада знову отримує право вирішувати свої проблеми за рахунок мешканців територіальних громад — пенсіонерів, учителів, лікарів, підприємців, працівників промисловості та аграріїв.

— Реформа міжбюджетних відносин, викладена в держбюджеті, змінах у Бюджетний і Податковий кодекси України, завдає непоправного удару, наслідки якого місцеве самоврядування відчуватиме ще тривалий час, — йдеться у зверненні. — Буде загублена соціальна сфера, погіршиться рівень медичного обслуговування, освіти, виховання дітей, екології в усіх без винятку регіонах України.

Соцвидатки скоротили втричі

Головними причинами проблеми облрада вважає те, що в той час як Бюджетний кодекс передбачає передачу місцевим бюджетам ресурсу на виконання державних конституційних прав з утримання установ освіти й охорони здоров'я через субвенції — обсяги зазначених субвенцій, затверджених Законом України «Про Державний бюджет України на 2015 рік», не покривають у повному обсязі поточні витрати, у тому числі соціально захищені. Виділеного з Держбюджету ресурсу недостатньо навіть порівняно з уточненим планом 2014 року.

Так, обсяг медичної субвенції, передбаченої держбюджетом на утримання спеціалізованої медсанчастини № 9 у Жовтих Водах, менше уточненого плану на 2014 рік майже вдвічі. У Павлограді обсяг держбюджетних видатків на утримання всіх установ охорони здоров'я знижено втричі— до 16,2 мільйона гривень. Загалом недостатність ресурсу з медичної субвенції становить 802,5 млн. гривень і з освітньої — 390 мільйонів. На такі суми депутати й пропонують збільшити держфінансування цих галузей.

У документі зазначено, що в умовах проведення медреформи із січня 2012 року видатки на охорону здоров'я щорічно включали цільові кошти (понад 130 мільйонів гривень) для урахування екологічних особливостей регіонів. За рахунок цих коштів область закуповувала найнеобхідніше медичне обладнання, зокрема устаткування для радіологічного відділення Дніпропетровського клінічного онкологічного центру, що дало можливість виявляти й лікувати захворювання на ранній стадії. У новому Бюджетному кодексі застосування такого екологічного коефіцієнта при розподілі обсягів медичної субвенції не передбачено — тим часом як за індексом екологічного виміру регіон займає останнє, 27-ме, місце серед усіх областей України.

Згідно із внесеними до Бюджетного кодексу змінами, екологічний податок зараховується до прибутків загального фонду місцевих бюджетів і в такий спосіб втрачає цільове призначення. У зв'язку з обмеженістю ресурсу загального фонду місцевих бюджетів — виконання соціально захищених статей — кошти, що надходять за забруднення природного середовища як екологічний податок, фактично не будуть спрямовані на заходи з виконання вкрай необхідних екологічних програм. — Враховуючи викладене, пропонуємо зберегти цільовий напрям використання екологічного податку та включити його до складу доходів спеціального фонду місцевих бюджетів, — зазначено у зверненні.

Вилучення без урахування реальності

Депутати вказують на те, що з нового року впроваджується механізм вирівнювання податкоспроможності місцевих бюджетів. Він передбачає вилучення з місцевих бюджетів до державного — як реверсивну дотацію — коштів, що забезпечили у 2013 році рівень надходжень окремих податків з розрахунку на одного мешканця вище, ніж у середньому в Україні.

На Дніпропетровщині ці показники перевищують середні в Україні: з податку на доходи фізичних осіб (ПДФО) — 279 грн. проти 201,2 грн.; з податку на прибуток підприємств (ППП) — 215,6 грн. проти 68,8 грн. Як результат — реверсна дотація для обласного бюджету розрахована Міністерством фінансів у сумі 325,3 млн. грн. Виходячи з обсягу очікуваних надходжень з обласного бюджету як реверсивну дотацію буде вилучено 9,7% надходжень ПДФО і 76,5% ППП. При цьому списання з рахунку обласного бюджету реверсної дотації здійснюватиметься щодекадно, незалежно від фактичних надходжень зазначених податків.

Тому для стимулювання місцевих бюджетів депутати запропонували внести зміни в механізм вирівнювання та встановити граничний розмір індексу податкоспроможності, після досягнення якого передається реверсна дотація на рівні 1,2. Це дасть змогу залишити в області додатковий ресурс — 123 млн. грн.

По своєму ліжку простягай ніжки

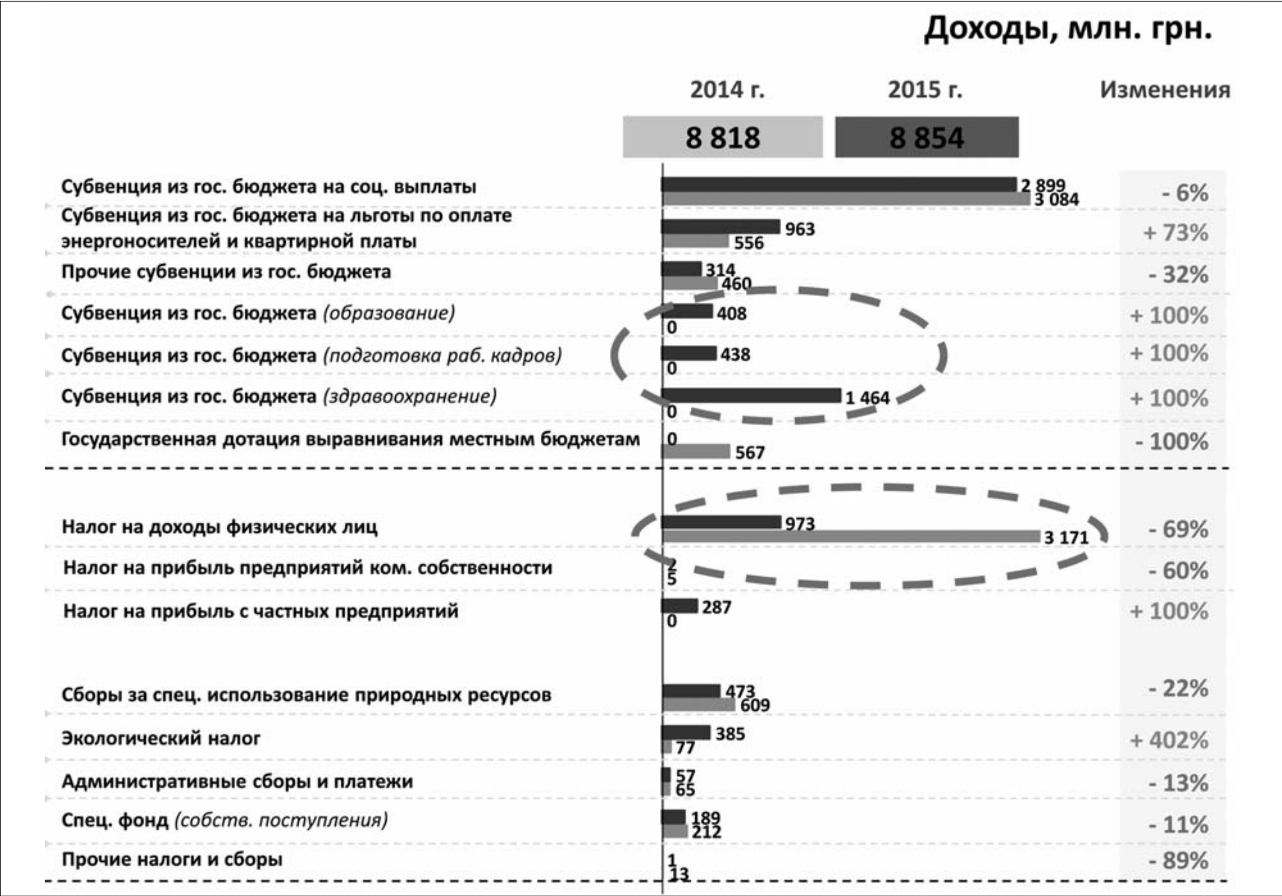
Бюджетним кодексом з урахуванням змін, внесених 15 січня (законопроект № 1766), визначено, що в перехідний період — до формування об'єднаних громад — утримання дошкільних установ, клубів, центрів дозвілля, бібліотек, що розташовані на територіях сіл, селищ, здійснюється за рахунок міжбюджетних трансфертів з районного бюджету. При цьому його обсяги не повинні бути менше розрахованих за нормативами минулого року.

Водночас, враховуючи передачу екологічного та єдиного податків зі спеціального до загального фонду, введення акцизного податку з роздрібного продажу підакцизних товарів, окремі сільські, селищні ради одержать значний фінансовий ресурс. Однак районні бюджети навіть із урахуванням субвенцій такого ресурсу не мають. Проте їм необхідно утримувати передані установи охорони здоров'я та освіти.

— Пропонуємо після розрахунків видаткової частини сільськими й селищними радами відповідно до статті 88 Бюджетного кодексу перераховувати власні доходи сільських і селищних бюджетів до районного, — звертаються обласні депутати. — Необхідно залишити 25 відсотків вільних коштів у сільському й селищному бюджеті, а решту передати до районного — на утримання установ соціально-культурної сфери району.

Підписанти документа заявляють, що залучатимуть усе суспільство до діалогу із центром і до кінця обстоюватимуть свою позицію. Вони переконані: уряд повинен почути голос мільйонів мешканців Дніпропетровщини.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Інфографіка надана обладрадою.

ДУМКА

— Податкова система й система формування бюджету на місцях змінилися не на користь громади — маємо великі касові розриви в соціальних статтях місцевих рад з медицини та освіти, — заявив голова облради Євген Удод. — До центрального бюджету в нас забрали близько двох мільярдів гривень стабільних податків. Зате залишили «непопулярні» — на нерухомість, підакцизні товари, дорогі авто. А під гаслом децентралізації нам нав'язують ще більшу залежність від центру. Якщо раніше ми залежали від Києва на два мільярди гривень, то тепер фінансова залежність зросла вдвічі. І при тому, що Дніпропетровщина — це три мільйони людей, 20% ВВП держави, лідер з більшості економічних і виробничих показників. Регіону не залишають мотивації для розвитку, а змушують ходити до столиці із простягнутою рукою.

ДОВІДКА

Обсяг надходжень до обласного бюджету Дніпропетровщини планується в сумі майже 8 854 млн. гривень: у тому числі доходи загального фонду — 8 622 млн. грн., спеціального фонду — 231 млн. грн. Загальний обсяг видатків також становить 8 854 млн. грн. З них видатки загального фонду — 7 911 млн. грн., спецфонд — 942 млн. грн. Резервний фонд становить 20 млн.

Проекти громад фінансуватимуть спільно

У Полтаві урочисто підписали угоди про фінансування проектів-переможців обласного конкурсу, який сприяє розвитку територіальних громад. Цього разу кращими визнано 30 таких проектів, на їх реалізацію з обласного бюджету виділено 958 тисяч гривень. «Доважки» до них із місцевих скарбниць і фондів організацій-партнерів дозволять зібрати загалом понад три мільйони гривень.

За ці гроші у містах, селищах, селах, як і раніше, оновлюватимуть будинки культури, реконструюватимуть вуличне освітлення та водопостачання, впроваджуватимуть енергозберігаючі технології на об'єктах комунальної сфери. Водночас, за словами голови обласної ради Петра Ворони, при підбитті підсумків нинішнього конкурсу особливу увагу звертали на креативність проектів, їхню інноваційну складову.

Тож, скажімо, повпреди територіальної громади Миргорода перемогли з пропозицією облаштувати на місцевому стадіоні сучасний спортивний майданчик «Екстрим». У такий спосіб тут збираються популяризувати нетрадиційні види спорту, які приваблюють насамперед молодь, а також залучати до активного відпочинку якомога більше земляків. Утілення згаданого проекту в життя коштуватиме 120 тисяч гривень. При цьому 50 тис. виділять із обласного бюджету, решту — з міського.

Адже головною метою конкурсу, який влаштовують під егідою обласної ради з 2010 року, залишається активізація громад на вирішення їхніх нагальних проблем, пошук внутрішніх резервів розвитку. За п'ять років переможцями визнано 166 проектів. На їхнє співфінансування лише з обласного бюджету виділено понад п'ять мільйонів гривень.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтава.

Молочні кооперативи створюють за грантові кошти

САМОВРЯДУВАННЯ

П'ятдесят мільйонів гривень — саме таку суму позабюджетних коштів залучили протягом 2014 року територіальні громади Вінниччини на розв'язання соціальних проблем мешканців краю. Із них 470 тисяч євро отримають громади Томашпільського району. Кошти виділено в рамках програми Євросоюзу «Підтримка політики регіонального розвитку в Україні». На що планують витратити чималу суму грантових грошей?

Перший цех буде в Антонівці

Проект передбачає вирішення питання реалізації молока з особистих підсобних господарств у всіх селах району. Назва проекту, який оцінили у структурі ЄС і надали кошти для його реалізації, відображає не лише промислово-технологічний ланцюжок у розв'язанні молочної проблеми.

— У концепції наголос зроблено на іншому аспекті, — **розповіла в розмові з кореспондентом «Голосу України» голова Томашпільської районної ради Лариса Нароган.** — У центрі — людина з її економічними інтересами і правовим захистом. На мою думку, саме такий підхід зацікавив грантодавців. Якби йшлося лише про будівництво молочного цеху чи придбання обладнання, не впевнена, що вдалося б отримати таку фінансову допомогу.

Співрозмовниця зачитує повну назву проекту: «Розвиток можливостей кооперативу для захисту правових та економічних інтересів особистих селянських господарств, а також розширення асортименту молочної продукції для соціальної сфери Томашпільського району».

У районі вже розпочали роботи з реалізації запланованого. За словами пані Нароган, визначено населений пункт для будівництва першого молочного цеху. Його спорудять в селі Антонівка. Будівництво розпочнуть улітку.

— Європейці надзвичайно прискіпливі до кожної подробиці, — продовжує розмову голова Томашпільської райради. — І не лише стосовно контролю за використанням кожної копійки грошей. Щоб зрозуміти, про що йдеться, зверніть увагу бодай на декілька пунктів плану на нинішній рік. Його вже узгоджено із структурою, що фінансує проект. Маємо дослідити раціон годівлі худоби в особистих селянських господарствах. Надати матеріали на наявність громадських пасовищ. І не тільки про їх кількість, а й те, в якому вони стані, який догляд організовано. Щодо пасовищ, то перед нами поставили завдання створити їх ще в чотирьох населених пунктах. З приводу технологічних ліній, то там надається стандартна проектно-кошторисна документація. Вона також перевіряється експертами. Одна з важливих умов співпраці з ними — чесність і відвертість. Таку поведінку, такі риси я можу гарантувати європейцям на сто відсотків. Бо люди, які нині очолюють район, як мовиться, загартовані в подіях Революції Гідності.

Найбільше зацікавлені в реалізації проекту місцеві селяни. У кожному населеному пункті Томашпільського району мають свою череду.

— Реалізація молока для багатьох чи не єдина можливість отримати «живу» копійку, — пояснює Лариса Нароган. — Тому люди не лише схвалюють створення кооперативів. Цікавляться, яка потрібна допомога. Дехто виявляє бажання засукати рукава і докласти сил, щоб пришвидшити виконання робіт.

Єврорегіон «Дністер» — маяк діяльності

Левову частку коштів вдалося залучити завдяки міжнародній громадській організації «Єврорегіон «Дністер». Вона об'єднала громади Вінниччини, а також сім районів сусідньої Молдови, територіально розташованих уздовж берегів Дністра на обох його берегах. Організацію створено на підставі постанов урядів України і Молдови. Процес формування тривав не рік і не два. На якомусь етапі він гальмувався з політичних причин. Виникали інші проблеми. Але вже перші роки роботи («Дністер» створено у лютому 2012-го) засвідчили ефективність нової структури. Завдяки їй частина територіальних громад «вийшла» у світ зі своїми проектами на участь у міжнародних грантових програмах. Саме через Єврорегіон «Дністер» територіальним громадам вдалося залучити найбільше грошей. Зокрема, на вже згаданий проект створення молочних кооперативів на території Томашпільського району. 470 тисяч євро позабюджетних коштів для середнього за територією і населенням району — це дуже великі гроші.

— Проект, що його запропонували в Томашпільському районі, надзвичайно актуальний, — каже голова постійної комісії з питань євроінтеграції, міжнародного та регіонального розвитку Вінницької облради Олексій Гаврилов. — Особливо нині, в час інтеграції в європейський простір. Як відомо, власників корів уже попередили, що молоко з дійниць у них не прийматимуть. Парламент своєю постановою відтермінував час запровадження таких вимог. У Томашполі вирішили шукати вихід із ситуації — створити кооперативи і навіть міні-цехи з переробки молока. На їх будівництво, облаштування лабораторій, придбання необхідного обладнання та закупівлю автомобілів-молоковозів отримали названу вище суму грантових коштів. Якщо задумане вдасться здійснити, тамтешні селяни отримають можливість реалізувати молочну продукцію із своїх домашніх господарств за такими само стандартами, які запроваджено у країнах Європи.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Фото надане відділом внутрішньої політики Томашпільської РДА.

Засідання робочої групи з реалізації проекту створення в Томашпільському районі молочних кооперативів (*у центрі* ***— голова райдержадміністрації Олександр Закорчений,*** *поруч* ***— голова райради Лариса Нароган).***

КОМЕНТАР

Андрій КАВУНЕЦЬ, депутат Вінницької облради, керівник громадської організації «Інформаційно-ресурсний центр «Громади Вінниччини»:

— Проект, запропонований Томашпільською районною радою спільно з міжнародною ГО «Єврорегіон «Дністер», — один із трьох проектів—переможців у рамках програми Євросоюзу «Підтримка політики регіонального розвитку в Україні». Ще більше коштів — 920 тисяч гривень — передбачено надати територіальній громаді міста Жмеринка. Їх використають на вирішення питань енерго-збереження. Такі заходи запроваджуватимуть у трьох комунальних закладах міста — двох школах і дитсадку. До речі, в одній із шкіл передбачено повністю відмовитися від використання природного газу. Тут буде встановлено теплові насоси. Обігріватимуть навчальний заклад за рахунок тепла землі та електрики. Реалізація проекту запланована протягом трьох наступних років.

Ще один грант у рамках програми ЄС, про яку йдеться, отримає територіальна громада міста Липовця. Кошти (235 тисяч євро) планують витратити на створення мережі велотуризму. Це явище поширене в Європі, але в нашій країні лише набирає обертів.

— Написання грантового проекту вимагає певних знань, — каже керівник аналітичного центру «Громади Вінниччини» депутат облради Андрій Кавунець. — Раніше керівники громад нарікали, що їм непросто самотужки підготувати такі документи. І це правда. Тому створили організацію — аналітичний центр «Громади Вінниччини», де, зокрема, допомагають і навчають писати грантові проекти. Говорити нині про те, що не знаємо, як готуються документи для участі у конкурсах, немає підстав. Питання в іншому — не всі керівники громад виявляють бажання готувати проекти і заробляти для своєї громади позабюджетні кошти. Що це реальна справа, підтверджують наведені вище факти.

Профспілка — бійцям

Благодійна акція з надання нецільової матеріальної допомоги сім'ям працівників галузі освіти, члени родин яких брали участь у антитерористичній операції на сході України, триває на Закарпатті. Її ініціювала голова облорганізації галузевої профспілки Тетяна Повханич.

Кожному мобілізованому виділено тисячу гривень, а родинам, члени яких загинули, — три тисячі.

— Допомогу вже отримали сто дванадцять родин освітян Берегівського, Іршавського, Мукачівського, Свалявського, Ужгородського, Хустського, Перечинського районів, міст Ужгорода, Мукачевого, Берегового і Хуста, — каже голова облпрофради Іван Король.

Вручають допомогу на звітно-виборних профспілкових конференціях та нарадах керівників навчальних закладів за участю міських і голів райдержадміністрацій.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Фото надане облпрофрадою.

Голова облорганізації профспілки працівників освіти і науки Тетяна Повханич (ліворуч) вручає благодійну допомогу у сесійному залі Ужгородської міської ради.

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Не варто економити на освітянах

Народний депутат України, член Комітету Верховної Ради України з питань податкової та митної політики Віталій Гудзенко (фракція Блоку Петра Порошенка) ініціював внесення на розгляд парламенту законопроекту щодо підвищення рівня престижності педагогічної праці.

У березні минулого року Кабінет Міністрів суттєво змінив умови оплати праці педагогічних працівників дошкільних, позашкільних, загальноосвітніх, професійно-технічних навчальних закладів, вищих навчальних закладів I—II рівнів акредитації та інших навчальних закладів і установ освіти тощо. Зокрема, було змінено розмір надбавок педагогічним працівникам за престижність праці з фіксованого — 20 та 50 відсотків посадового окладу (ставки заробітної плати) на так званий гнучкий — від 0 до 20 чи 50 відсотків. Такі дії уряду призвели до значного зниження рівня заробітної плати зазначеної категорії працівників.

«До мене звернулися голови Сквирської та Ставищенської районних організацій Профспілки працівників освіти і науки України від імені двох тисяч педагогів навчальних закладів зазначених районів Київської області щодо порушення їхніх прав на належну оплату праці. Освітяни скаржаться, що нововведення Кабміну призвели до їхнього зубожіння, оскільки на тлі підвищення цін на продукти харчування, одяг, тарифів на комунальні послуги їх було позбавлено доплати за престижність педагогічної праці, що призвело до скорочення заробітної плати на 300—700 гривень щомісячно. У зв'язку з цим я звернувся з депутатським запитом до міністра освіти та науки України з проханням вжити всіх заходів задля недопущення скорочення фінансування освітньої галузі. Крім цього, вніс на розгляд Верховної Ради України законопроект стосовно підвищення рівня престижності педагогічної праці, щоб відновити соціальну справедливість освітян в їхніх конституційних правах», — підкреслив Віталій Гудзенко.

Ініціатор законопроекту вважає, що Кабінету Міністрів не варто поліпшувати фінансові показники державного бюджету шляхом скорочення заробітних плат працівникам сфери освіти. «Переконаний, що уряд не має права розв'язувати фінансові проблеми держави за рахунок працівників освітньої галузі. Ми не повинні допускати зниження і так невисокого рівня життя вчителів і викладачів», — наголосив Віталій Гудзенко.

Леся КІХНО.

Щоб вирішити питання браку кваліфікованих кадрів

У Верховній Раді презентовано проект створення школи для виховання молодих професіоналів у сфері політики та дипломатії нової формації (Civil and Political School (CAPS). Це освітня ініціатива грузинських урядовців-реформаторів, яку підтримали українські депутати.

Голова Комітету Верховної Ради з питань науки і освіти Лілія Гриневич так охарактеризувала потребу створення школи: «Наступним кроком Революції Гідності є революція кадрів. І коли Україна так потребує реформ, сьогодні всі відчувають, як бракує кваліфікованих управлінських кадрів».

Проект започаткувала Хате Деканоїдзе, одна з когорти грузинських реформаторів, котра була ректором Політичної академії та міністром освіти та науки Грузії. «В України та Грузії спільний ворог — минуле, і, я впевнена, — спільне світле майбутнє, — сказала Х. Деканоїдзе. — Україна пройшла через схожі проблеми: 20 відсотків території Грузії нині окуповано. Грузини готові поділитися своїм досвідом реформування та протистояння агресору».

У школі викладатимуть та обмінюватимуться досвідом не лише грузинські реформатори, а й європейські політики та громадські діячі, експерти. За словами Л. Гриневич, до освітніх програм школи можуть долучитися народні депутати, їхні помічники, громадські діячі, всі небайдужі люди, які хочуть бути достатньо підготовлені для здійснення справжніх реформ і прийняття управлінських рішень.

Олександра КУЧЕРЯВА.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 17-Й СТОР.

Реалізація молока для багатьох чи не єдина можливість отримати «живу» копійку

У Новому Бузі Миколаївської області депутати отримали повістки до військкомату під час сесії міськради, — повідомляє наш власкор Ірина НЕЖИГАЙ

STOP RUSSIAN AGGRESSION

Кіровоградська міськрада визнала Росію агресором — УНІАН

Дорожня Карта євроінтеграційних реформ

Завдання на 2015 рік для Верховної Ради України

СИЛЬНІШІ РАЗОМ

РЕФОРМА БЕЗПЕЧНОСТІ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ

Подальша адаптація українського законодавства в частині санітарних та фітосанітарних заходів важлива для:

1. Виконання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, зокрема, Зони вільної торгівлі (ЗВТ);
2. Збільшення обсягу взаємної торгівлі харчовою продукцією тваринного походження між Україною та ЄС;
3. Підвищення безпечності та якості продукції, що реалізується на внутрішньому ринку України.

ПРИЙНЯТИ НАСТУПНІ ЗАКОНИ:

ЗВ'ЯЗОК З УГОДОЮ: *На виконання Глави 4 «Санітарні та фітосанітарні заходи» Угоди про асоціацію між Україною та ЄС*

1. ***«Про корми»***
2. ***«Про інформування споживачів стосовно властивостей харчових продуктів»***
3. «Про загальні вимоги до предметів та матеріалів, що контактують із харчовими продуктами»
4. «Про новітні харчові продукти»
5. «Про ветеринарні перевірки на кордоні»

Проект Закону України «Про корми»

Необхідно прийняти з метою ***забезпечення побудови національної системи безпечності*** *харчових продуктів відповідно до базового принципу харчового законодавства ЄС, коли безпечність харчового продукту контролюється по всьому ланцюгу «від лану до столу».*

Проект Закону України «Про інформування споживачів стосовно властивостей харчових продуктів»

1. *Сьогодні питання маркування харчових продуктів (ХП) регулюється низкою н/п актів, що породжує* ***правові колізії та збитки для бізнесу****;*
2. *В ЄС в грудні 2014 року вступили в дію нові правила маркування ХП, які* ***мають бути враховані*** *при підготовці відповідного законопроекту в Україні;*
3. *Текст законопроекту вже частково розроблено, але його внесення до ВР України повинно відбутися тільки після* ***перегляду фахівцями з європейського харчового законодавства.***

РЕФОРМА ЕНЕРГЕТИЧНОЇ СФЕРИ

Адаптація українського законодавства в частині реформи енергетичних ринків та посилення прозорості енергетики важлива для:

1. Виконання Угоди про асоціацію, Протоколу про приєднання України до Енергетичного Співтовариства;
2. Посилення прозорості енергетичного сектору, відтак, зниження корупції та ліквідації тіньових схем;
3. Підвищення інвестицій в енергетичний сектор, посилення енергетичної безпеки.

ПРИЙНЯТИ НАСТУПНІ ЗАКОНИ:

ЗВ'ЯЗОК З УГОДОЮ: *Директиви 2009/73/ЕС та 2013/34/ЕС (Статті 338, 341, додаток XXVII) Угоди про асоціацію*

1. ***«Про ринок природного газу»***
2. ***«Про прозорість видобувної галузі»***

Проект Закону України «Про ринок природного газу»

1. *Прийняття Закону необхідне для* ***імплементації Третього енергетичного пакету****;*
2. *Україна* ***мала прийняти*** *закон до 2015 року;*
3. *Проект Закону описує процедури та відповідальність суб'єктів для* ***посилення безпеки*** *постачання газу, в умовах кризової ситуації,* ***розділення*** *гравців ринку,* ***захисту споживачів.***

Проект Закону України «Про прозорість видобувної галузі»

1. *Прийняття проекту Закону* ***дозволить виконати вимоги Ініціативи прозорості видобувних галузей****, а саме — оприлюднити кошти, які сплачують компанії в сфері видобутку та транспортування нафти та газу до бюджетів різних рівнів і також доходи, які отримує держава від діяльності цих компаній; інформацію про обсяги роботи компаній, їх активність, власників ліцензій;*
2. *Важливий для* ***боротьби з корупцією*** *та підвищення привабливості видобувної галузі України.*

РЕФОРМА МИТНОЇ СПРАВИ

Наближення митного законодавства та митних процедур України до практик ЄС важливе для:

1. Виконання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, зокрема, Розділу IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею»;
2. Виконання Угоди про спрощення торгівлі, прийнятої СОТ 27 листопада 2014 року в Женеві;
3. Покращення місця України в рейтингу Doing Business;
4. Створення сприятливих умов для міжнародної торгівлі, ведення бізнесу та інвестицій.

ПРИЙНЯТИ НАСТУПНІ ЗАКОНИ:

ЗВ'ЯЗОК З УГОДОЮ: *Глава 5 Угоди «Митні питання та сприяння торгівлі» та Додаток XV «Наближення митного законодавства»*

1. ***«Про внесення змін до Митного кодексу України» (щодо імплементації норм Регламентів (ЄС), передбачених статтею 84 Угоди про асоціацію***
2. ***«Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України, що регламентують порядок переміщення через митний кордон України товарів, на які запроваджено обмеження» (щодо впровадження концепції «Єдиного вікна»)***
3. ***«Про внесення змін до Митного кодексу України щодо спрощення митних формальностей для уповноважених осіб»***
4. ***«Про внесення змін до Митного кодексу України (щодо митної вартості товарів та методів її визначення)» (законопроект № 2061-а)***

Проект Закону України «Щодо імплементації регламентів (ЄС) передбачених УА»

1. *Спрощення процедур* ***декларування товарів*** *на митниці відповідно до норм ЄС;*
2. *Запровадження* **єдиної транзитної процедури** *під час переміщення товарів через кордон Україна – ЄС;*
3. *Удосконалення положень щодо* ***захисту прав інтелектуальної власності*** *при переміщенні товарів;*
4. *Приведення системи* ***пільг зі сплати митних платежів*** *у відповідність до практик ЄС.*

Проект Закону України «Щодо впровадження концепції «Єдиного вікна»

1. *Усунення надмірного регуляторного навантаження на економічних операторів, скасування непотрібних видів державного контролю;*
2. *Подання всіх документів дозвільного характеру виключно у електронній формі;*
3. *Ризико-орієнтований підхід при визначенні об'єктів контролю;*
4. *Принцип «мовчазної згоди» при видачі дозволів.*

МИТНИЦЯ

РЕФОРМА АНТИМОНОПОЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Адаптація антимонопольного законодавства важлива для виконання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС:

1. Забезпечення прозорості діяльності органів АМКУ;
2. Спрощення системи контролю за концентрацією;
3. Дерегуляція економіки шляхом зміцнення механізмів саморегулювання ринків;
4. Гарантування ефективності реалізації прав осіб у відносинах з органами Антимонопольного комітету України.

ПРИЙНЯТИ НАСТУПНІ ЗАКОНИ:

ЗВ'ЯЗОК З УГОДОЮ: *На виконання Глави 10 Частини IV Угоди про асоціацію*

1. ***«Про внесення змін до законодавства про конкуренцію щодо впровадження методики розрахунку штрафів, що накладаються за порушення законодавства про конкуренцію»***
2. ***«Про внесення зміни до Закону України «Про захист економічної конкуренції» щодо розгляду заяви про надання дозволу на концентрацію за спрощеною процедурою»***
3. ***«Про внесення змін до Закону України «Про захист економічної конкуренції» в частині оприлюднення рішень у справах про узгоджені дії, концентрацію»***
4. ***«Про внесення змін до законодавства в частині розслідування справ про захист економічної конкуренції органами Антимонопольного комітету України та оскарження їх рішень»***
5. ***«Про саморегулівні організації»***

Проект Закону України «Про внесення змін до законодавства України про конкуренцію щодо впровадження методики розрахунку штрафів, що накладаються за порушення законодавства про конкуренцію»

1. *Зміни необхідно вносити в Закони України "Про Антимонопольний комітет України", "Про захист економічної конкуренції", "Про захист від недобросовісної конкуренції" з* ***метою зобов'язання розробки та затвердження методики накладання****;*
2. *Прийняття методики сприятиме* ***встановленню прозорих правил гри*** *та зрозумілих і* ***передбачуваних санкцій за порушення*** *антимонопольного законодавства для суб'єктів господарювання. Наразі механізм накладання штрафів є непрозорим. За одне і те саме порушення компаніям виставляють різні суми штрафів.*

Проект Закону України "Про внесення зміни до Закону України «Про захист економічної конкуренції» щодо розгляду заяви про надання дозволу на концентрацію за спрощеною процедурою»

1. *Наразі переважна кількість транзакцій у світі, які не мають жодного впливу на конкуренцію в Україні, потребують отримання попереднього дозволу АМКУ. Підготовка та розгляд заяви потребують значного часу, що в свою чергу примушує сторони відкладати завершення транзакції до отримання дозволу, в той час як концентрація не має впливу на конкуренцію в Україні;*
2. *Спрощення процедури дозволу АМКУ на концентрації, що не мають впливу на конкуренцію в Україні, сприятиме* ***більш ефективному розгляду заяв про надання дозволу на концентрації та справ****, що мають значний вплив на конкуренцію в Україні.*

**Першочергові законопроекти*

Kingdom of the Netherlands CENTREUA

Інфографіка Укрінформу.

Винагорода учасникам АТО: додаткова мотивація

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Наказом міністра оборони України № 49 від 02 лютого 2015 року (далі — Наказ) затверджено порядок та умови виплати винагород та механізм підтвердження виконання окремих завдань під час АТО.

Так, наприклад, за успішне виконання завдання із знищення (захоплення): реактивної системи залпового вогню військовослужбовцям виплачується сума у розмірі — 60900 грн.; танка, наземної артилерії (самохідної), бойового вертольота — 48720 грн.; бойової машини піхоти (десанту), бронетранспортера, броньованої розвідувально-дозорної машини — 42630 грн.; переносного зенітно-ракетного комплексу — 30450 грн.; військового автомобіля (вантажного, спеціалізованого), малогабаритного судна бойового (розвідувального) призначення, військового тягача — 12180 грн.

Як довести факт знищення ворожої техніки?

Підтвердженням успішного виконання завдання із знищення техніки є: журнал бойових дій; підсумкове бойове донесення командира підрозділу, який за результатом візуального спостереження підтверджує знищення техніки. У донесенні детально зазначаються обставини, місце (координати), час, спосіб знищення, тип знищеної техніки, яким підрозділом або особою знищено, у тому числі якщо знищення здійснено силами та засобами інших підрозділів; дані фото- та відеоспостереження з координатами місця знищення техніки; особистий рапорт командира екіпажу літака (вертольота), льотчика — щодо знищеної техніки.

Нагорода за успішність

За успішне виконання бойового завдання, визначеного розпорядчим документом вищого органу військового управління, виплачується додаткова винагорода на: бригаду; полк, батальйонно-тактичну групу; батальйон, дивізіон та прирівняні до них військові частини (підрозділи); роту, батарею, ескадрилью, взвод, групу та прирівняні до них підрозділи. Наказ надає командиру можливість визначати внесок кожного з учасників бойового завдання, що впливає на призначення виплат.

У Наказі використовується поняття «успішне» виконання бойового завдання. Це означає, що бойове завдання, яке було поставлене перед військовослужбовцями — виконано. Успішність такого завдання буде відповідним чином оцінюватись, і у разі визнання штабом АТО завдання неуспішним, про це вказується у відповідному розпорядчому документі із зазначенням причин.

У разі позитивної оцінки виконаного завдання, штабом АТО видається наказ, який, у свою чергу, є підставою для видання наказу командиром військової частини, яка виконувала бойове завдання про одноразову виплату додаткової винагороди.

1000 грн. за безпосередню участь у бойових діях

Окрім того, за безпосередню участь у бойових діях після видання бойового наказу військовослужбовцям військових частин виплачується додаткова винагорода у розмірі 1000 гривень за кожну добу такої участі. Це не означає, що винагороду отримуватимуть всі учасники, які перебувають в зоні АТО, а лише ті, яким штаб АТО підтвердив конкретні дні безпосередньої участі у бойових діях зазначених військовослужбовців.

Якщо таке підтвердження буде надано, то командир військової частини видає наказ на виплату додаткової винагороди за безпосередню участь військовослужбовців у бойових діях.

За словами речника Генерального штабу Збройних сил України Владислав Селезньова передбачено 18,8 млрд. грн. на виплату грошового забезпечення та заробітної плати, в тому числі зазначених премій.

Наталя ТИТАРЕНКО,
юрисконсульт.

Присягнули на вірність народові

Бійці Збройних Сил України, які призвані по мобілізації та проходять навчання на Рівненському загальновійськовому полігоні, склали присягу. В урочистій події взяли участь мобілізовані, які проходили військову службу ще за часів Радянського Союзу, та ті, хто раніше не вступав до армійських лав.

Як зазначив начальник Рівненського загальновійськового полігона полковник Олександр Ніколайчук, присяга є моральним елементом усвідомлення до самопожертви та беззаперечної відданості народові кожного воїна.

Прес-центр оперативного командування «Північ».
Фото прес-центру.

Присяга є моральним елементом усвідомлення до самопожертви та беззаперечної відданості народові кожного воїна

Російський солдате, кидай рушницю, йди додому!

Поки російські матері ходять на зігнані кремлем «антимайдані» свистопляски із плакатами «путин лучше гитлера», їхніх наївних дітей влада перетворює на агресивних убивць волелюбних українців. Обдурені «я-кобзони», «трактористи й шахтарі сходу» сліпо продовжують вірити в майбутнє російського мордору й укладати контракти зі смертю. А німі матері «героїв дна» у чорних хустках — зберігати таємницю ботоксного диявола. І навіть якщо увесь світ піде проти Росії, доводять «ватники» з піною біля рота, Росія піде проти світу. Кремль уже давно проти миру, миру у світі й у своїй країні. І доказом тому — постійний цинізм офіційної Москви, брехня з усіх російських каналів і нескінченні «гумконвої» зі зброєю на підтримку терористів, котрі розорили наш Донбас. Днями на сайтах самарців з'явилися світлини та відео їхніх земляків-строковиків, які прибули в Бєлгород зі своєю військовою технікою. Вони усміхаються й не приховують: їдуть «на Украину стреляца». «Мами, ви що, одуріли, розум втратили, навіщо життя синів, як солому, дозволяєте кидати в топку безжалісних правителів? А дівчата, кого ви будете любити? Збожеволіли всі!» — звертається правозахисниця Людмила Кузьміна. На щастя, сміливих людей у Росії залишилося не так і мало. Їхній голос чути, і правда переможе!

Сергій САХАРОВ (Москва, вчитель танців):

— Були колись у Червоної Армії славні справи... Але своїми діями в Україні російська армія ЗБЕЗЧЕЩЕНА назавжди. Вона втратила честь, коли без оголошення війни напала на братню країну, коли її солдати сховали свої розпізнавальні знаки під «формою з воєнторгу». Коли не розгорнули перед боєм свої прапори, коли ховали своїх полеглих солдатів, немов собак. Коли збили пасажирський літак, коли стріляли по житлових будинках...

Я не бажаю мати нічого спільного із ЦИМ ГАНЕБНИМ ВОЄНТОРГОМ.

Свято 23 лютого більше НЕ має до мене жодного стосунку. Це профсвято військових... Ні вітати своїх цивільних друзів, ні приймати поздоровлення з ним я не буду.

Надія НІКОЛАЄВА (Московська область, бухгалтер):

— Не можу без сліз дивитися на світлини в річницю подій на київському Майдані. Півночі читала репортажі різних міжнародних сайтів, спогади очевидців... Як усе це було недавно! А здається — давно, стільки всього з того часу трапилося. Похмурі події, жахливі бої, провокації, загибель людей, військових і цивільних. У Фейсбуці останні місяці постійно відчувається море людського розпачу й болю. І періоди затишшя з чеканням: що ще? Що завтра? І все ніяк не вирішувалося питання з поставками зброї Україні із Заходу. Було страшно, в Інтернеті постійно йшли суперечки навіть між співчуваючими Україні: допоможе Захід чи не допоможе? І навіть: здасть чи не здасть? Над тими, хто казав, що не здасть, сміялися як над наївними ідеалістами. І наді мною теж. Але якось так вийшло, що саме до річниці розстрілу Майдану стався, як мені здається, переломний момент у погляді на східноукраїнську проблему на Заході. Не те щоб я думала, що там прозріли, а просто, напевно, дипломатичні ресурси вичерпалися. Треба було використовувати дипломатію у всіх можливих формах. Але про що ще можна говорити з Путіним, коли всі слова залишаються тільки словами? І от що характерно: уже сьогодні з'явилися повідомлення, що лжепрезидент лжереспубліки Захарченко «зрікається престолу» — подає у відставку. Навіть якщо ці повідомлення фейкові, не полишає впевненість, що не сьогодні-завтра це однаково трапиться. Просто в повітрі витає цей факт. Проситься здійснитися, так би мовити.

Хочеться думати, що це початок кінця війни. Звичайно, з відновленням кордонів, з обов'язковим їхнім ландшафтним зміщенням: рови, насипи, усе як належить з поганим сусідом. Добре, що тепер закриваються пропускні пункти — це давно вже треба було зробити. Можна сказати, насамперед треба було кордони закрити! Але, знову ж, дипломатія, дипломатія... Не можна було раніше, виходить, закрити. Недостатньо ясною була картина для погляду зовні. А сьогодні саме час: особливо, якщо скоро ці кордони буде контролювати миротворчий контингент ООН. А я думаю, буде. Не сумніваюся, матиме Україна й своє озброєння: таке, щоб не кортіло «козакам» приїжджати постріляти. Як і «шахтарям», та й «трактористам» теж. У світлі останніх подій увесь світ, схоже, зрозумів, що гальмувати російських перевертнів у погонах треба зараз, поки апетит не виріс до Прибалтики й далі.

Серед тих росіян, які сьогодні мовчать, бачачи, що їхні війська творять з Україною, є люди, котрі звикли мовчати про всякий випадок. Вони, може, і не схвалюють війни, переживають за людські жертви, але... просто мовчать, оскільки їх привчили до думки, що звичайні люди ні на що не впливають.

Часто чую слова: «Від мене нічого не залежить. Та хто нас почує?» Вони по-своєму сумлінні, ці громадяни: ходять на роботу, платять податки, ростять дітей. Ніхто з них не вважає себе відповідальним за зовнішню політику країни. Вони й Путіна-то не вибирали, бо на вибори не ходили: сенсу ж нема, все одно результати намалюють, які треба. Так, люди і бояться, і лінуються, і просто не хочуть собі зайвих проблем. Здивуються, якщо таку позицію хтось назве підлою: вони ж не роблять нічого поганого, за що ж так?

Адже інша частина населення не просто мовчить, а повторює все, що чує по радіо й телевізору, обурюється, ненавидить «зовнішнього ворога» і марить величчю імперії. Іде у військкомат, озброюється й вирушає в сусідню країну вбивати.

А проти — одиниці, і ще менше тих, хто проти — вголос.

Безнадійний баланс.

Сьогодні знову все досить погано, щоб чекати, коли стане ще гірше. Бо тоді буде реальний шанс зупинити цю ганебну війну. Коли розкрадений бюджет не зможе викроїти на військові витрати навіть із пенсій і зарплат бюджетників.

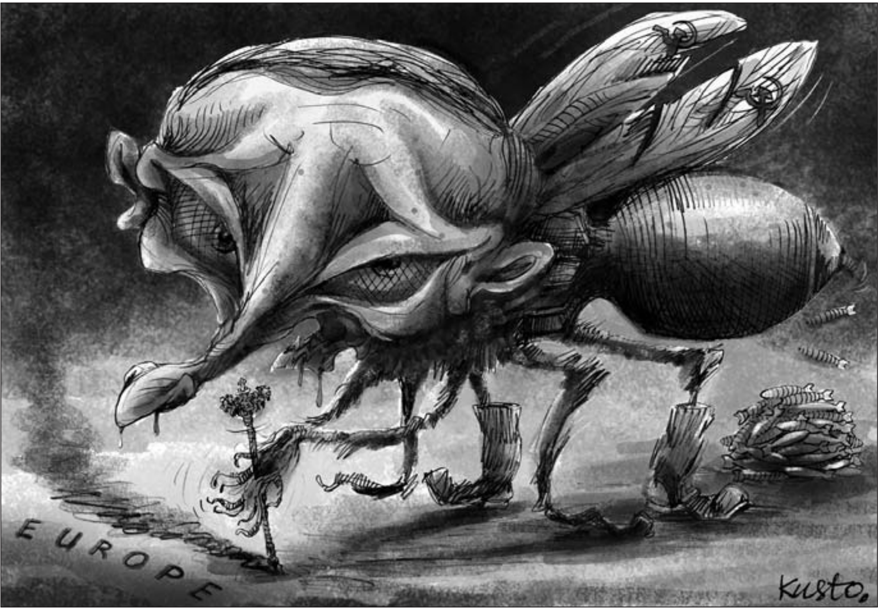
Тож гасло «Більше санкцій — гарних і різних!» було б сьогодні на часі.

А із внутрішніми проблемами Україна впорається, я впевнена. Обрано дуже правильний курс на залучення закордонних фахівців. Проведуть грамотні реформи не гірше Грузії десять років тому. Вірю, в Україні все стане коли-небудь чудово. Не даремно люди життя поклали в боротьбі за волю! Не в лічені дні, так, буде потрібен час. Але вже мої діти побачать європейську процвітаючу країну.

А можливо, і я.

Росію в цій якості нам точно не побачити.

А так хочеться дожити до того дня, коли на всіх російських телерадіоканалах ітиме «Лебедине озеро»...

Денис ЛЕБЕДЄВ (Москва, громадський активіст, що був помічником депутата, звільнений за антивоєнну позицію по Криму):

— У путінській Росії свобода слова існує сьогодні тільки на кухні, в автобусі або в чиємусь інтернет-блозі. Більшість ЗМІ й усі федеральні телеканали контролюються владою безпосередньо або через лояльних олігархів. По російському телебаченню вам із задоволенням розкажуть про «фашистську хунту», «бандерівців» і вбитих на Донбасі дітей та старих, але навіть не згадають про Устима Голоднюка, у чию блакитну каску вистрілив невідомий снайпер рівно рік тому, а також про інших 105 Героїв Небесної Сотні. Замість цього вам покажуть юрбу бюджетників, зігнаних на московський «антимайдан» з найближчих регіонів і одягнених у кольори георгіївської стрічки. Стрічки, заснованої ще Катериною II як символ вірності, хоробрості й розсудливості. Але зараз у більшості населення вона асоціюється тільки з путінськими «ура-патріотами» і сепаратистами. Не розкажуть про російські протести й політичних в'язнів. Про те, що опозиціонера Марка Гальперіна російський суд засудив до місячного арешту за простий вихід із плакатом «Я — Шарлі». Про політичних в'язнів, яких тримають у тюрмі з 2012 року за кинутий в омонівця лимон, сколоту емаль зуба або перевернутий вуличний туалет. Про багатодітну матір, якій загрожує строк за статтею «Зрада батьківщини» за дзвінок у Посольство України. І вже тим більше не розкажуть про мій випадок. Кілька місяців тому співробітники поліції відвезли мене на автомобілі з блимавкою до дачі друга Путіна й передали людям у каптурах, які били мене ногами, зламали коліно, відібрали мобільний телефон і розбили камеру. Усе це є на відеозаписі з автомобільного реєстратора, викладеному на Youtube і переглянутому понад 500000 разів. Коліно я лікую вже більш як півроку, а всі російські правоохоронні органи навіть по депутатських запитах відмовляють мені в розслідуванні цього злочину. Якщо ви живете в Росії й вирішили піти проти Путіна і його друзів, то ніякого закону для вас уже немає. Вас можна безкарно побити, посадити й навіть убити. При цьому більшість співвітчизників зустрінуть кожен із цих варіантів з байдужістю, а хоч і менша, але дуже значна частина... оплесками. Люди готові убожіти й відмовлятися від багатьох іноземних товарів, тільки б відчувати міць і силу країни, про яку їм без упину готові розповідати всі федеральні телеканали й більшість друкованих ЗМІ.

Сьогодні для українців настали дуже лихі часи, але ви обов'язково їх переживете й упораєтеся, як упоралися рік тому зі злодійським режимом і його проплаченими ментами й тітушками. У вас є надія на зміни на краще й поступову побудову європейської демократичної держави! У Росії такої надії нема, а ситуація з цивільними правами з кожним днем лише погіршується!

Підготувала Наталя ЯРЕМЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ФРОНТОВА ПОЕЗІЯ

Досить просити пощади в долі

Куплену кров'ю дідів свободу
Гублять без опору у ганьбі.
Забуті Крути, Базар і Броди
І смерть вчорашня чужа тобі.

Але рабів до раю не пустять,
І нам готують шлях в нікуди.
Сибір, ГУЛаг, Соловки забуто.
До чорта душу. Честь — до біди.

Досить просити пощади в долі
І проклинати події злі.
Кожному ворогові — по кулі.
Кожному зраднику — по петлі.

Тиша серед бурі

Вона була ще юна і вродлива,
Він — правильним, залізним,
неживим.
Весняна зустріч стала
справжнім дивом,
А літній грім гримів:
«Іду на Ви».

Коротке щастя —
тиша серед бурі.
Він оживав. Іскра в її очах
Тепер не гасла в дні важкі
й похмурі.
А ворог відчував
смертельний жах.

Вона була далекою від бою,
І сумнів закрадався у серця.
А він усе частіше йшов
за грою
В жорстокого і сильного
бійця.

Осінній дощ приніс свої
новини:
Назавжди попрощалися вони.
Подумав він: «Ну що ж,
ніхто не винен».
Ну а вона: «Спаси
і сохрани»...

Вона, спокійна, впевнена
і сильна
За променем яскравим,
провідним
Знайде своє жіноче щастя
пильне
У честі чоловічій без ціни.

А він, зберігши в серці
світлий спогад,
Подалі від Варшави
чи Москви
Рушатиме в свою важку
дорогу
Залізним, небезпечним...
І живим!

Шляхетні душі

Всміхнувся Всесвіт,
бачачи цю зустріч,
І першим громом сповістив:
«Весна»!
П'янив шляхетні душі
без вина
Хоробрий Вечір вершником
на кручі.

Сороки крикнуть:
«Разом вам не бути!»
Що ж ти, красуне, відданістю
й честю
Уже не раз пройшла життєві
тести.
Глухо-сліпих не намагайся
чути.

Фортуна не відвернеться
від тебе.
Коханка, однодумець
і дружина,
І вірний друг, що прикриває
спину,
Ти послана старому Вовку
Небом.

Розумний Вовк досвідчений
і сильний,
Рішучий і жорстокий
при потребі,
Горітиме тепер заради Тебе
І ваше щастя стерегтиме
пильно.

Він ще готовий вийти
за наказом,
За покликом метнутися
в вогонь,
Тепер лише тепло твоїх
долонь
Застереже від смерті
і від сказу,

Дозволить повернутися.
Так треба.
В погоні тихо прийде сивина.
І скаже хтось про ваше
Вовченя:
«Спасибі, нам його послало
Небо!»

Володимир ПАТОЛА, капітан ДПС.

«Підвал — це своя «держава», своя субкультура. Які там лідери — такі й настрої»

Сергій Косяк — один із тих, хто сьогодні вивозить з-під обстрілів мешканців «гарячих точок» Донбасу. Досвіду евакуації він, пастор протестантської церкви, набував із літа минулого року. Крім того, організовує волонтерів і привозить продукти та ліки до прифронтових міст і сіл. А ще разом з однодумцями опікується двома центрами для переселенців у Слов'янську та одним — у Краснолиманському районі. Ми зустрілися з Сергієм після його чергової поїздки до Дебальцевого. Говорили насамперед про те, якої допомоги потребують мирні люди на лінії вогню та як війна змінює дорослих і дітей.

У бомбосховищах навчилися самотужки зашивати рани

«Коли я вперше приїхав до Дебальцевого і зайшов до одного великого бомбосховища, мене звідти вигнали. Люди не вірили, що комусь потрібні. До того ж напередодні якийсь «благодійник» привіз мешканцям прострочений майонез. На тобі, небоже... Це ще більше розлютило людей. Вони якісь злі на всіх: і на «ДНР», і на Україну. Не вірили, коли запропонував їм виїхати, запевняв, що влаштуємо на новому місці. Вони не хотіли їхати.

А вдруге вже взяв із собою ліки, свічки, купив на кілька тисяч гривень. І знову поїхав до цього бомбосховища. Почав питати, кому які медикаменти потрібні. Митрю розійшлися заспокійливі, антибіотики. Там поранені були, і мешканці підвалу вже навіть навчилися самотужки зашивати рани. Була медсестра, я привіз їй шовний матеріал. Ось бачите, кажу, на ці ліки з усієї України дають гроші, щоб вам допомогти», — розповідає про деталі «підвального» побуту пастор.

Сергій переконаний: важливо повернути довіру до України з боку людей, які перебувають на лінії вогню чи тимчасово окупованій території. Тим паче що останні рішення органів влади сильно ускладнили життя мешканців таких територій. Ідеться про запровадження пропускної системи і блокування соціальних виплат.

«Пісківське» земляцтво і дебальцівська громада

Власним авто волонтер вивозить із Дебальцевого десять осіб за один раз. Кілька разів потрапляв під обстріли. «Коли їхав до Дебальцевого, сім снарядів лягли, кидало з боку на бік. Швидше за все, «Гради», хвиля була сильна, але без осколків. А в Пісках потрапив під обстріл. Там було коригування чітко на машину. Один пристрілювальний за метрів тридцять від мене розірвався, піднявся стовп вогню, розлетілася черепиця. І стали лягати міни: бах, бах. Зі мною були дівчина-провідник і ще один хлопець, запанікували. Пам'ятаю, колись казали: якщо по тобі стріляють, треба змінити кут огляду. Притиснувся до гаража біля бетонного паркану. І тоді постріли пішли безладні, мене вже не бачили», — пригадує співрозмовник.

Для одного з волонтерів церкви поїздка до Пісків закінчилася трагічно: розірвалася міна, коли хлопець розносив чергову партію продуктів для мешканців села. До цього населеного пункту добровільні помічники їздять не вперше, а деяких мешканців вивезли і влаштували на базі для переселенців. «Є кімнати, де живуть самі «пісківські». Чоловіки, жінки — вони місяцями сиділи у підвалах і просять, щоб їх селили разом», — зазначає Сергій Косяк.

Питаю, як війна і постійні обстріли позначаються на людях. «Однозначно всі перебувають у якомусь ображеному стані. «Ми так живемо, нам так погано, нас усі кинули» — приблизно такі настрої», — уточнює волонтер.

«Підвал — це така собі громада. В кожному підвалі — своя атмосфера. Потрапить «гнилий» лідер — і настрої будуть «гнилі». З'явиться позитивний лідер — усі починають позитивно мислити. У Дебальцевому люди «варяться» в негативі. З підвалу не виходять, телевізор не дивляться, слухають різні вигадки. Але можеш зайти до іншого бомбосховища — і там буде по-іншому.

У Пісках люди загалом більш позитивні. Просто там свого часу наші люди очолили волонтерський рух. Приносили продукти і переконували односельців: мовляв, потрібно потерпіти, адже це — наші військові. І люди терпіли, коли стріляли.

Власним авто Сергій Косяк вивозить до десяти біженців одночасно.

За дітей вирішують батьки

Волонтери, які займаються евакуацією мирних мешканців із зони бойових дій, б'ють на сполох: на небезпечних територіях залишається чимало дітей, до того ж забрати їх без згоди батьків неможливо. Якщо дорослі не зовсім адекватно оцінюють ситуацію і залишаються в місті — без електрики, води, зв'язку, у холодному підвалі, без гарячої їжі, — потерпають і діти. А законних механізмів забрати їх немає.

«Для мене це великий біль — коли дорослі залишають дітей поруч із собою. Навіщо калічити психіку? Це злочин, за який, можливо, доведеться розплачуватися. Коли відвідую бомбосховища, вмовляю віддати дітей. Чимало родин в Україні або за кордоном готові на кілька місяців прийняти маленьких мешканців області. Ми відправляли такі групи до Німеччини, Англії. Розумію, батькові чи матері важко відпустити свого сина або доньку. Але ж любов виявляється не в тому, щоб дитина була поруч із тобою навіть у небезпеці, а в турботі», — не приховує емоцій співрозмовник.

Дві корови як підстава залишитися

«Війна відкриває в людині все гарне і все погане. І злісність, і благородство. Із Дебальцевого вивозив людей, серед них — три бабусі за 80 років. Найстаршій навіть за 90. Самі ходити не можуть. Ледь затягнули їх до машини. Відправляла молодша родичка. Кажу їй: мовляв, ми бабусь привеземо, на базу поселимо. Але все ж потрібно, щоб поруч була людина, доглядала. Давайте ви поїдете з нами, допоможете. А родичка каже: «А в мене дві корови, вони теж, як люди». Ось вам і цінності. Дві корови як вагомий привід залишитися. Дякувати Богу, у бабусь знайшлася онучка в Києві. Ми старепеньких занесли у Слов'янську до потяга, а в Києві їх уже зустріли».

«Спробуйте розпочати життя наново, — закликає мешканців Дебальцевого волонтер. — Якщо бої не припиняться, місто перетвориться на руїни, як Піски, де немає жодного уцілілого будинку. У Дебальцевому цілі ще залишились, але в більшості вибиті шибки. І всюди розповідають про смерті. Ось звернулися мешканці одного мікрорайону: не можуть поховати двох сусідів. Цвинтар і дороги обстрілюють. Тіло одного в гаражі лежить, іншого — у квартирі. Кажу: ховайте у дворі, викопайте яму, або до воронки покладіть».

Щодня евакуація мирних мешканців обходиться в десятки тисяч гривень. Лише виїзд чотирьох автобусів із Горлівки коштує 10 тисяч гривень. Гроші на евакуацію і на першочергові потреби переселенців надсилають з усього світу. Нещодавно одна незнайома жінка написала про те, що її 12-річний син вирішив віддати кілька тисяч гривень, які накопичував на планшет. «Син сказав: навіщо мені планшет, коли там діти потерпають», — написала мати. Ще один хлопчик із Америки попросив перерахувати його власні заощадження — 300 доларів.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Фото автора.

Ми — нація

Маленька Чечня, де колись на смерть стояли справжні ічкерські патріоти, довела: навіть озброєного до зубів російського агресора можна бити, захищаючи кожен квадратний метр своєї рідної землі.

Честь і хвала українським воїнам, які нині перебувають на передовій. Вічна пам'ять нашим загиблим синам, чиїмось батькам і чоловікам, які, полишивши сім'ї, домівки, роботу, пліч-о-пліч стоять проти імперських зайд.

Ми показали, що ми — нація. За лічені місяці силою і духом українських патріотів, відданістю українських волонтерів і непохитністю української влади ми змогли стати на захист Батьківщини. Ці моменти, як і моменти наступних кривавих місяців, уже будуть навічно записані в українську історію. Ми справилися з міжнаціональними розбіжностями усередині країни.

І незалежно від того, хто ми в Україні: українці, росіяни, євреї, румуни, німці, поляки, ми відніні — єдина нація, яка захищає Європу і весь цивілізований світ від імперського шизофреника. «Все для фронту, все для перемоги» — було гаслом тієї минулої війни, де Україна своєю територією, смертями своїх мирних громадян усіх національностей прийняла на себе основний тягар війни, розв'язаної Гітлером. На жаль, ми знову — театр війни. Будапештський меморандум не спрацював. Тож сподіватися маємо лиш на себе.

Якщо ми не хочемо, щоб завтра російський загарбник топтав землі центральної, західної України, ми маємо зрозуміти, що захищати країну, окрім нас, нікому. Ми маємо затямити, що захищати свою Батьківщину, свій народ, своїх жінок і дітей — це справа лицарства, гонору і чистого національного духу.

Не бійся ворога, який прийшов у твою хату, — хай ворог боїться тебе. Якщо ми усі станемо пліч-о-пліч, якщо ми все зробимо для армії, якщо ми разом покінчимо з дезертирством, ухилянням від служби, корупцією і розкраданням кожної державної копійки, яка може бути використана на оборону, — ми переможемо. Не такий цей недоросток Путін страшний, як його малюють у Брюсселі і Нижньому Новгороді.

Якщо не ми, то хто?

Сталося так, що наші діти, яким настав час одягати на себе камуфляж, виросли в сім'ях, де ще Сталіним була насаджена ментальність раба. Нас гнобили, з нас знущалися, нас позбавляли мови і національної самосвідомості. Нам насадили ідеологію виживання у рабстві. Наші діти від школи через інститути, університети аж до працевлаштування проходили серйозний вишкіл із корупції, поборів і підміни понять. Ми вчили їх платити за екзамени, ми платили за них у вишах, за робочі місця і за посади у судах, лікарнях, силових структурах.

Та не всіх наших дітей скурвили ми і система. Героїзм і відданість Україні, які демонструють україномовні, російськомовні, суржикомовні наші громадяни на фронті, доводить одне: Україна є, вона більше ніколи не буде країною рабів, вона буде великою країною цивілізованих і порядних громадян.

Честь і хвала нашим дітям, які йдуть у бій, — вони герої. А ще треба схилити голови перед офіцерами запасу, які вміють воювати і йдуть рятувати цих хлопчаків. Ніколи не забуде український народ-переможець, а іншого бути не може, й тих офіцерів, котрі навчалися у російських вишах, знаються на їхній воєнній доктрині й нині, згадавши, що вони сини полку Ігорева, гідно боронять святу Київську Русь від нового монголо-татарського іга. Честь і хвала українським пенсіонерам, матерям і бабусям наших вояків за те, що вони останню копійку віддають волонтерам, щоб наші хлопчики мали там що їсти і щоб їм на фронті було тепліше.

Такий народ не переможеш

Ще б ті, що нині перебувають у столиці, як завтра може бомбардувати ворог, розуміли, що на армію треба віддавати останнє. Ціни б такій єдності не було.

Проте ворог не дрімає. Він, на відміну від нас, нарощував військовий потенціал. Він готовий до широкомасштабної війни і до тотальних диверсійних операцій. Його пропаганда перевищує нашу в рази. Світ під її тиском ще не визначився остаточно і не зрозумів, що ми захищаємо не лише себе, а й поляків, французів, іспанців.

Та не треба це демонізувати. Перейти з кальвадосу на воду в баклажці нелегко. Проте заявляти, що світ не з нами, ми не можемо. Будьмо розумнішими. Якщо він не з нами — то ми з ним. Те, що він уже не з Путіним — однозначно.

Це війна. І треба завжди пам'ятати, що ворог може бути поруч. Тому будьмо пильними, припиняймо істерію, відмовляймося від тези, яка завжди нищила нашу державу. Нічия хата не скраю. Килимові бомбардування і залпи «Градів» та «Ураганів» б'ють переважно по крайніх хатах. Нашим вуличним політологам треба негайно припинити дискусії для молоді на тему «будемо воювати, коли вони прийдуть сюди».

Встанемо єдиним фронтом, захистимо Україну, знищимо диктатуру в Росії. Така наша місія. І це дорожче за всі попередні понти 20-річної незалежності. Ніяких третіх майданів під час війни ми не повинні допустити. Заклики до цього — це гра за правилами ворога. А ворога ми знаємо. І останнє: переховуватися від призову під спідницями матерів нашим молодим хлопцям, яким Бог дав святу місію бути світлими воїнами добра, не тільки принизливо, а й не гідно звання українця. Не слухайте попів і правильно розумійте своїх матерів. Вони просто не готові так розлучатися з вами. Але вони завжди будуть вами пишатися. Жінки поважають справжніх чоловіків.

Сергій СУЛИМА.

Луганській міліції доводиться працювати в екстремальних умовах,

коли другий рубіж часто виявляється першим

На запитання про те, що змінилося в системі правоохоронних органів області в умовах проведення АТО, начальник ГУМВС України в Луганській області генерал-лейтенант Анатолій НАУМЕНКО (на знімку) **відповідає так:**

— Чим займалися раніше, тим займаємося й сьогодні: затримання злочинців, вилучення зброї, вибухівки, наркотиків, речей, узятих із цивільного побуту, тощо. Останнім часом, до речі, у населення нагромадилося багато різної зброї й боєприпасів. Є воно й у простих громадян, і в колишніх військових — категорія широка. Але сьогодні наші завдання ускладнюються тим, що працювати доводиться в екстремальних умовах, у нестандартних ситуаціях. В умовах війни.

ПІДСУМОК

У населення області вилучено 150 одиниць різної зброї та велику кількість боєприпасів.

Якщо говорити конкретно, то в рамках АТО міліція повинна діяти на так званому другому рубежі, наводячи порядок на підконтрольних українській владі територіях, особливо в прифронтовій зоні. Але реально другий рубіж часто виявляється першим. Як, наприклад, у Станиці Луганській. По суті справи, правоохоронцям, які несуть тут службу, доводиться першими приймати бій і відбивати атаки бойовиків. Втрати в таких випадках бувають неминучі.

— Умови роботи наших співробітників ускладнюються щодень, — розповідає генерал. — Днями, наприклад, нас так поливало «Градами», що, здавалося, у бойовиків ніколи не закінчаться боєприпаси. Системи залпового вогню накрили Щастя, Станицю, інші населені пункти. Є жертви серед мирного населення, є втрати й серед правоохоронців. Кілька днів тому, наприклад, у Станиці зі снайперської гвинтівки вбито одного міліціонера. Однак я маю зазначити, що втрати з нашого боку сьогодні мінімальні, оскільки всі блокпости добре обладнані, побудовані надійні укриття, люди добре екіпіровані й навчені.

У системі правоохоронних органів області сьогодні працює 5 тисяч людей, тобто чи не на половину менше, ніж було раніше. Правду сказати, ще не всі з них достатньо перевірені, ця робота триває, але вже стає очевидним, що міліція сьогодні значно очистилася від тих, хто створював її негативний імідж. Не секрет, що частина правоохоронців залишилася на окупованій території й воює на боці бойовиків. Анатолій Науменко вважає, що в цих людей немає високих ідей. Вони взяли в руки зброю і воюють тільки заради свого особистого інтересу. До того ж зовсім не приховують своїх дум. Так і кажуть: «Раніше я був чмо, а тепер мене всі бояться». Так, бояться, бо в нього в руках зброя, за допомогою якої можна «вирішити проблеми» і при цьому не нести відповідальності за свої наступні дії.

ФАКТ

За час проведення АТО загинуло десять луганських правоохоронців.

До чого призвела така «філософія», відомо. Пограбовано всі банки, торговельні підприємства, установи, транспортні підприємства. Одних тільки машин, за офіційними заявами у правоохоронні органи, викрадено й «віджато» тисячу одиниць. Але це не точні дані. Багато власників транспортних засобів не заявляли про викрадення, розуміючи, що в нинішній ситуації знайти авто неможливо. Сотні машин вивезено в Росію і там продано, інші розібрані на запчастини і продані на тому ж таки російському ринку. Трапляються навіть такі випадки, коли власники викуповують у бойовиків свої ж машини.

Анатолій Науменко не приховує, що головного болю додають також добровольчі батальйони, які дислокуються в зоні активних дій АТО. Притчею во язицех залишається бути знаменитий «Айдар».

ДО РЕЧІ

У тилу міліція працює з пошуку диверсійних груп. За час проведення АТО на підконтрольній території виявлено і розкрито до десяти таких груп.

— Безумовно, тут багато справжніх патріотів, які воюють за свою землю, але є й такі, для кого війна стала бізнесом, можливістю скоїти злочин, — розповідає генерал міліції. — Не приховуватиму, доводилося заарештовувати окремих «айдарівців» за порушення українського законодавства. Ми й далі працюватимемо в цьому напрямі, незважаючи на те, яку форму носять порушники і яким прапором прикриваються. Люди, що скоїли злочин, повинні за це відповідати. Розбираємося з кожним таким випадком. Серед бійців добровольчих батальйонів зустрічається й мародерство, і порушення дорожнього руху, і незаконне застосування зброї. Поширені також випадки перевищення повноважень. За регулярною армією, до речі, такого не спостерігається, тут існує армійська дисципліна, чого не скажеш про добровольчі батальйони. Але ми це припиняємо.

Говорячи про проблеми в правоохоронній системі, особливо в такий складний для країни період, Анатолій Науменко зазначає, що в умовах воєнних дій керівництво країни запізнюється із вжиттям адекватних заходів, а народні депутати — із прийняттям необхідних законів. Сьогодні всі повинні працювати на державу. А в нас поки що цього немає.

— Треба, щоб народні депутати частіше приїжджали на місця й вивчали ситуацію. Поки частими гостями в нас бувають Дмитро Андрієвський, Марія Іонова, Ірина Луценко та Ірина Геращенко. З ними склалися гарні робочі контакти. Депутати привозять гуманітарну допомогу, зустрічаються з людьми, цікавляться проблемами і за змогою допомагають їх розв'язати. Увагою свого галузевого міністерства ми не обділені. Обмундирування є, зарплату одержуємо вчасно. Однак є проблеми, які силами одного міністерства не розв'язати. По суті, обласне управління внутрішніх справ створювалося з нуля. Усе наше майно залишилося в Луганську в бойовиків так званої республіки. Тому у правоохоронців області немає сьогодні ні транспорту, ні свого приміщення. Поки тулимося в стінах северодонецької міліції. Будинок, щоправда, нам виділили, але він потребує капітального ремонту, для чого необхідно щонайменше 10 млн. грн. Грошей немає, тому мої співробітники змушені перебувати в різних будівлях, у різних місцях і навіть містах. Зрозуміло, що це — велика перешкода в роботі.

...Генерал-лейтенант міліції Анатолій Нестеренко дуже рідко відвідує свою родину, яка змушена покинути Луганськ, нудьгує за рідними, однак довго перебувати в їхньому колі не може. Тягне на Луганщину, на роботу, без якої вже не може жити. Коли лежиш на дивані, адреналін не викидається.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.
Фото надане автором.

Від позашляховиків до термобілизни

Для потреб спецпризначенців кіровоградські волонтери придбали та доправили в зону АТО вже п'ятого повнопривідного позашляховика.

Дісталася передової й чергова партія теплих речей. Зокрема — шостий десяток светрів, які виготовили майстрині лабораторії обласної лікарні. А члени студентсько-педагогічного колективу Кіровоградського професійного ліцею побутового обслуговування шиють для бійців термобілизну. 54 комплекти її вже зігрівають воїнів. А учні 4-Б класу НВК ЗШ №34 Ліцей «Сучасник» виготовили для українських воїнів листівки та інші подарунки **(на знімку)**.

Загалом лише за минулий тиждень завдяки співпраці волонтерів Новомиргорода, волонтерської мобільної групи та активістів ГО «Рідний Кіровоград» гуманітарна допомога в зону АТО доставлялася тричі.

Контактний телефон волонтерської групи в Кіровограді (Олексій Тітов): 050 967-44-50.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.
Фото надане волонтеркою Наталі САЛІМОВОЮ.

МИ РАЗОМ!

Закрий гармати на затвори

У світі є одна країна,
Що ніжно зветься Україна, —
Квітучий край степів, ланів.
І буде хай вона єдина
Та не втрача своїх синів,
Життям що платять
за свободу
Для рідного свого народу!..

Молюся я за цю країну —
Свою величну Україну —
Та все в дарунок їй несу:
Весняну квітку, мов перлину,
І слова щирого красу,
І серця всі мої надбання,
І ніжність вірного кохання.

Благати Бога не втомлюся.
(Мене навчила так матуся —
Просить Його до забуття...
За це низенько їй вклонюся
І буду вдячна все життя).
О милий, рідний,
любий Боже,
Ну хто, крім Тебе, допоможе
Моїй країні в час суворий,
Коли війною кожен хворий,
І ллється українців кров?!
Закрий гармати на затвори
І квітне хай одна любов
Між українськими синами.
Благаю, Боже,
будь із нами!

Для себе так я не просила
Ні долі, мудрості, ні сили,
Як за Вітчизну я прошу
Всіх ворогів її знесилить.
Я в серці мрію цю ношу...
Герої наші не вмирають —
Їх небеса благословляють.
Червоний колір — це калина.
Хай жоден більше не загине!
А ще червоний — ніжний мак.
До них душа вкраїнська лине,
Це України вічний знак
І символи мого народу,
Що виборов
свою свободу!

Тетяна КОМЛІК.
Київ.

Не можу відсиджуватися у клітці

Шановна громадо!

Із Городищенської виправної колонії до вас звертається засуджений. Я не можу більше спостерігати з екрана телевізора, як гинуть українці. Як смерть забирає найкращих синів, дітей, жінок, батьків та розумних і мужніх воїнів-героїв. Моє серце рветься навпіл, коли бачу тіла безжально вбитих безневинних людей. Таких самісіньких, як я, — українських людей!

Тому звертаюся до вас не як засуджений, а як українець, який хоче стати на захист своєї сім'ї та держави. Бо якщо ми не встанемо всі разом і не почнемо у всю міць захищати нашу рідну землю, то вже завтра вона може стати не нашою!

Шановна громадо!

Я не прошу вас звільнити мене від покарання, але з повною відповідальністю та щирим серцем і патріотичними намірами прошу — не позбавляйте мене можливості обстоювати свій дім, рідну землю та нашу державу. У такий скрутний для країни час я не можу відсиджуватися у клітці, як тварина. Дозвольте з честю та мужністю стати на захист своїх рідних, щоб кров'ю спокутувати свою провину за вчинки перед українським суспільством і бути взірцем для своїх дітей та онуків.

Не дайте мені та таким, як я (а нас, істинних патріотів, немало), бути німечними та кинутими на поїдання особистого сумління за бездіяльність у цей страшний період.

Слава Україні!

Героям Слава!

В. ТАРАСЕВИЧ.
Рівненська область.

«Крила», що приносять турботу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— У нас в сільраді зареєстровано понад чотириста біженців, — повідомив Дачненський сільський голова Сергій Столєтов, — більшість з них мешкає у родичів і знайомих. Та є й такі, яким нема куди йти. Для двадцяти п'ятьох ми виділили окреме приміщення в дитсадку. Ще приблизно стільки людей поселили у школі та конторі сільськогосподарського підприємства. Ми ставимося до них, як до сусідів, котрі потрапили у біду. В основному це люди похилого віку та родини з дітьми.

Військові приїхали до цих людей разом з волонтерами фонду «Крила щедрості і турботи». Привезли теплий одяг, продукти харчування, медикаменти та засоби гігієни **(на знімку праворуч).**

Також офіцери цивільно-військового співробітництва надали допомогу людям похилого віку, яких евакуювали з Авдіївки до Білицького.

— Ми надали цим людям продукти та засоби гігієни, — розповідає керівник групи цивільно-військового співробітництва підполковник Михайло Котелевський, — це суттєва допомога на перший час. Зараз ми вже опитали цих людей, склали списки вкрай необхідних речей для них і розіслали їх усім волонтерським організаціям, які з нами співпрацюють. Згодом зможемо доставити цим людям те, чого вони потребують найбільше.

Рятують від холоду

У Мар'їнці, яка розташована вздовж лінії розмежування, вже півроку немає газу і тепла. В середині січня мешканці міста вже могли б мати у своїх оселях блакитне паливо. За сприяння офіцерів цивільно-військового співробітництва тут завершували ремонт газогону. Однак вже на етапі випробування газопроводу знову почалися активні бойові дії. Газогін знову зруйнований. Люди змушені обігріватися самотужки. Офіцери цивільно-військового співробітництва попросили волонтерів виготовити для мар'їнчан пічки.

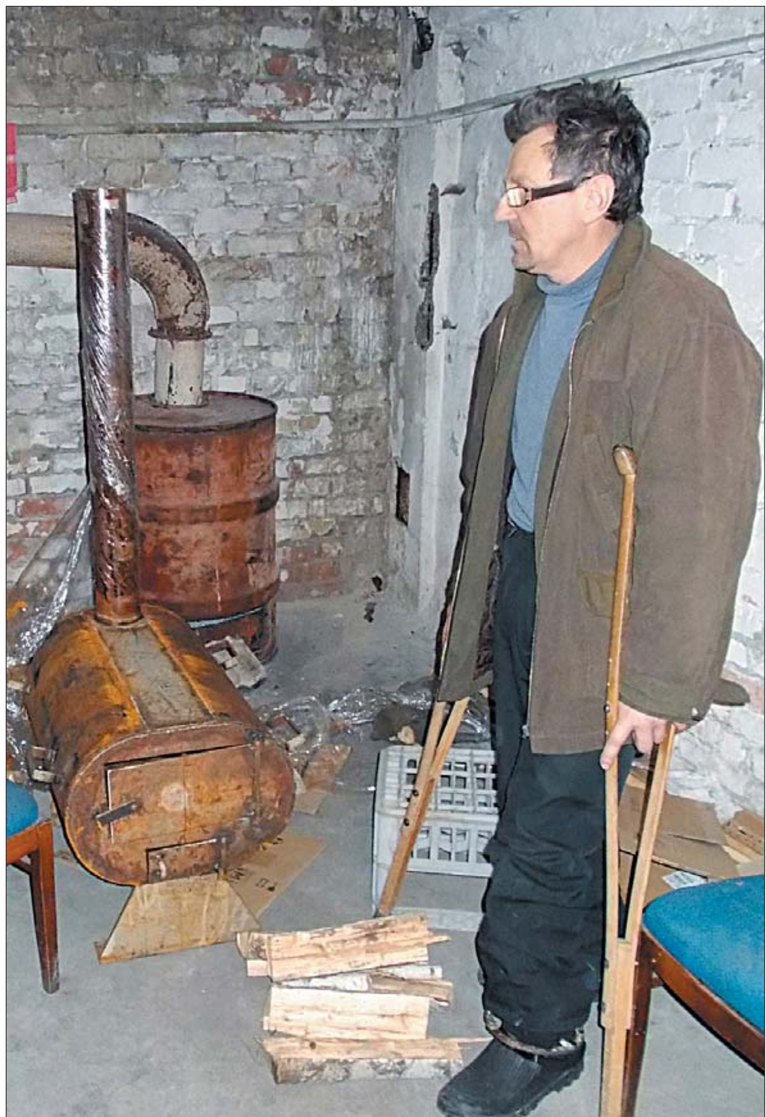
— Зараз ми привезли до Мар'їнки три пічки, — розповідає офіцер групи цивільно-військового співробітництва, — їх зробили волонтери. Ще декілька своїх пічок перед цим мар'їнчанам віддали військові.

Люди не поспішають залишати підвали, хоч обстріли вже й припинились. Тож одну пічку військові віддали вимушеним мешканцям підвалу шиноремонтного заводу.

— Повертатись додому ми боїмося, — каже мешканець підвалу, — будинки на нашій вулиці під час активних бойових дій постійно обстрілювали. Впевненості, що це не повториться ближчим часом, нема. В підвалі настільки холодно, що навіть годину перебування тут важко витримати. У нас є піч, зроблена з двохсотлітрової діжки. Але вона не має витяжки та дуже неефективна. Хтось розповів про нашу біду військовим. І ось вже наступного дня вони привезли нам нову гарну піч.

Дві інші пічки офіцери цивільно-військового співробітництва передали родинам з маленькими дітьми.

— Ми привозитимемо мар'їнчанам пічки **(на знімку внизу)**, доки в них буде потреба, — кажуть військові, — мусимо рятувати людей від морозів.

А снаряди летять

Військові і волонтери — часті гості у територіальному центрі соціального обслуговування та надання соціальних послуг Великоновосілківського району. Сюди вони навідуються до вимушених біженців з Авдіївки, Мар'їнки, Красногорівки та Пісків.

— У Центрі зараз мешкають шістнадцять переселенців **(на знімку)**, — розповідає керівник групи цивільно-військового співробітництва підполковник Михайло Котелевський, — декому з них ми з волонтерами допомагали вибратися з пекла обстрілів. Тож забути про цих людей не можемо. Разом з біженцями ми склали список нагальних потреб. Передали його волонтерам. За тиждень добровольці з організації «Крила щедрості і турботи» зібрали все, що просили люди. Це — одяг, продукти харчування, постільна білизна, книжки і навіть свіжа преса. Вимушені мешканці Центру сильно тужать за своїми рідними оселями.

— Хлопці подивіться на мою хату, — просить літня жінка з Мар'їнки офіцерів цивільно-військового співробітництва, — чи ціла, чи буде куди повернутися. Коли вже, хлопці, настане мир, коли ми вже зможемо жити спокійно на своїй землі?

— Українська влада всіма силами прагне досягти спочатку перемир'я, а потім миру, — відповідають військові, — ми вже декілька разів оголошували одностороннє припинення вогню. Але всі зусилля наразі марні. З того боку все одно летять снаряди. У грудні нам вдалося домовитися, щоб не стріляли по ремонтних бригадах, які відновлювали газопостачання для Мар'їнки і Красногорівки. Але як тільки ремонт газогону підійшов до кінця, його знову обстріляли і знищили. Тепер ці міста живуть без газу, води і подекуди без електроенергії. Люди й досі бояться виходити з підвалів. Є охочі виїхати.

Тож повертатися назад ще ризиковано. Відтак, переселенцям поки що доведеться жити в Великоновосілківському районі. Тут їх прийняли, як близьких сусідів, у яких трапилася велика біда: допомагають їм усім, чим можуть.

Діляться хлібом

До Красногорівки військові та волонтери доставили автомобіль з тисячею буханок хліба **(на знімку праворуч)**. В місті зараз залишилося близько семи тисяч мешканців. Практично усі вони через війну втратили роботу і залишилися без засобів для існування.

— Постачання хліба під час обстрілів знизилося десь на дві третини. Для багатьох людей цей безплатний хліб — істотна допомога. Купити його вони не можуть, тож чекають кожного візиту волонтерів і військових, — розповідає жителька міста, яка координує роздачу допомоги.

— Навіть під час артилерійських обстрілів ми привозили сюди найнеобхідніше, — каже офіцер групи цивільно-військового співробітництва, — тепер спокійно, тож, користуючись тишею, доставлятимемо хліб щотижня, а згодом привеземо продуктові набори та воду.

Матеріал та фото надано Владиславом НАЗАРКЕВИЧЕМ

Рядок в історії визвольної боротьби

Понад двісті художніх картин, портретів, фотографій представлено на мистецькій виставці «Майдан Свободи», що відкрилася в Національному музеї літератури України. Є в експозиції і книги, періодичні видання, листівки, які розповідають про боротьбу народу за свою свободу під час Революції і нині на Донбасі. Один із найцікавіших експонатів — велике синьо-жовте полотнище, на якому літератори записали свої вірші та епічні рядки, народжені у Всесвітній день письменника на Майдані.

— Це ще одне свідчення особливої ролі Слова і митця у боротьбі за національну гідність, — зазначила під час відкриття виставки генеральний директор музею Галина Сорока. — У дні спротиву актуальною була листівка, нових форм набув самвидав, у лави борців стали класики літератури — Іван Франко, названий головним гетьманом Майдану, Леся Українка, наша сучасниця Ліна Костенко.

На зустріч із читачами до музею того дня завітали письменники Володимир Шовкошитний, Станіслав Чернілевський, Марічка Морозенко, художник Володимир Слепченко, які писали свої твори в революційному літературному наметі, а то й на самих барикадах. Саме там, а ще в Українському домі, в Будинку профспілок створила галерею портретів учасників руху опору Марина Соченко. Дві картини з цієї збірки у залі музею вона вручила громадським активістам Тамарі Чубановій та Яну Апрілю, яких малювала під час протистояння в центрі столиці. Ці двоє волонтерів ще тоді створили гурт «Говерла», який нині з концертами патріотичної пісні виступає у зоні АТО, перед бійцями в госпіталях. Музиканти кажуть, що Майдан триває. І не лише на сході, де йде бій за ті ж самі цінності, за які стояли учасники Революції Гідності, а й у душі кожної людини, що належить до братства вільних.

Учасники гурту «Говерла» Тамара Чубанова і Ян Апріль біля картини «Пам'яті Героїв Небесної Сотні».

Поет і прозаїк Володимир Шовкошитний, генеральний директор Національного музею літератури України Галина Сорока, куратор виставки «Майдан Свободи» Оксана Деркач, художниця Марина Соченко та бандуристка Надія Боянівська.

Станіслав Чернілевський у виставковій залі презентував свою нову книгу, присвячену Майдану. Там він був поранений, лікувався у Чехії. Розповідаючи про роботу над збіркою, закликав усіх українців об'єднатися проти жорстокого і підступного ворога, який напав на нашу країну, виступити єдиним фронтом за єдину і вільну державу. Так, як це робить колектив музею літератури, де постійно проходять виставки і презентації, під час яких митці збирають кошти для бійців української армії, а волонтери плетуть маскувальні сітки.

Художнім та емоційним центром експозиції стало полотно народного художника України Володимира Слєпченка «Пам'яті Героїв Небесної Сотні», з якого у душу кожного відвідувача дивляться очі усіх загиблих на Грушевського й Інститутській. Їхні обличчя зафіксував і фотограф Станіслав Черній, у творчому доробку якого — тисячі світлин, зроблених у ті тривожні дні на барикадах, й десятки годин відео.

Кожен із цих документів — новий рядок в історії національно-визвольних змагань нашого народу, каже куратор виставки Оксана Деркач.

Світлана ЧОРНА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Листи святому... воїну

ТЕПЛЕ СЛОВО СОЛДАТУ

Нещодавно у Київській гімназії східних мов №1 відбулася надзвичайна подія — акція «Я дарую своє серце солдатові», приурочена до Дня Святого Валентина.

Учні гімназії 1—11-х класів створили виставку сердечок — листівок-звернень до бійців АТО.

Слова вдячності, пошани, любові, побажання миру, щастя, швидкого повернення живими додому, злагоди і, головне, — перемоги можна прочитати на кожному намальованому серці.

Любов до неньки-України, до воїнів-визволителів злилися в єдину повноводну річку миру і добра, початком якої стало серце кожного гімназиста.

Учні, вчителі, адміністрація закладу, батьки не можуть залишатися осторонь подій, які сьогодні відбуваються на сході України, тому вони постійно надають допомогу воїнам АТО, пораненим бійцям у шпиталях, постраждалим громадянам.

Плетені маскувальні сітки, теплий одяг, харчі, медикаменти, предмети особистого вжитку — далеко не повний перелік того, чим допомагає підростаюче покоління Київської гімназії східних мов №1.

Приємно зазначити, що поряд із дітьми плетуть сітки, збирають гуманітарну допомогу випускники, батьки, учителі і сам директор гімназії Ю. П. Кіт. Цю зворушливу виставку «валентинок», ініційовану і підготовлену учнівським самоврядуванням гімназії, відвідали батьки, випускники.

Хочеться зазначити, що незабаром у зону бойових дій будуть передані дві вантажівки, які зусиллями всього педагогічного колективу, обслуговуючого персоналу, учнів, батьків переобладнані для обігріву та відпочинку воїнів. Головною підтримкою для наших солдатів завжди є листи-звернення учнів, у яких вихованці гімназії відкривають свої дитячі серця невідомим, але таким рідним визволителям.

Вл. інф.

Фото надане гімназією.

МИ РАЗОМ!

Освоював Західний Сибір

Я — українець, 1936 року народження, вважаю за необхідне та маю на це право звернутися до президента Росії В. Путіна. Припиніть неоголошену братовбивчу війну!

Як і мільйони українських громадян, я віддав свою молодість і здоров'я задля оборони та піднесення економічної могутності тодішньої держави СРСР. Мені та моїм співвітчизникам у ті часи і в страшному сні не спало б на думку, що так званий старший брат запропонує нам найвищу у світі ціну за газ. Адже лише особисто я 12 років свого життя займався освоєнням нафтових багатств Західного Сибіру. А ще важче нині усвідомлювати те, що так званий братній народ пішов війною на українців і гамселить зі страшних видів зброї по житлових будинках, школах, дитячих садочках. Це невимовно тяжко. Зима! А люди залишаються без умов для проживання. Будинки зруйновані і розграбовані.

Хто мав здоров'я і можливості, роз'їхалися по світах. А неспроможні рухатися інваліди та пенсіонери місяцями гибіють без світла, тепла, коштів для існування, жахаючись смертоносних обстрілів бойовиків.

Хто понесе відповідальність за непоправні збитки?..

Петро КРИВДИК, пенсіонер за віком.

Черкаси.

Нехай Творець благословить

Не марнували ми роки —
Поля орали, засівали,
А шахтарі та гірники
Руду й вугілля добували.
Нас радував дитячий сміх,
Єднав навіки він родину,
Та каменем на серце ліг
Нестерпний біль за Україну.
Чи то ж замало було бід,
Чи то ж спізнали мало горя,
Що нині у вогні весь схід
І вітер шквальний віє з моря.
Вже ніби привиди міста,
Зруйновані будинки, школи.
Та марна ворога мета,
Не здійсниться вона ніколи.
Ми не дозволим зневажати,
Принижувати й мордувати.
Не будете ви панувати,
Бо руйнувать — не будувати.
Самі збудуємо міста —
Задуми наші світлі, чисті,
І половітимуть жита,
Бо руки ваші мозолисті.
Нехай Творець благословить
На світлі та величні справи.
Ми будем працювать і жить
На благо рідної держави.

Тетяна СИТНИК.

Парадокс сторіччя

Ще недавно брати й сестри нині опинилися по різні боки кордонів і... стріляють один в одного. Це як розуміти?! Хто вирішує, що ти повинен іти стріляти?! На якій підставі можна посилати людину вбивати іншу людину?!

У мене два внуки в Омську — у Росії, два у Вінниці — в Україні. Хто має право змусити стріляти брата в брата?!

Не дає про себе забути й поранення сина, який повернувся з Афганістану без ноги. Але ж багато хто одержали своїх дітей вантажем 200. За що?..

Виявляється, прийняти рішення може якийсь глава держави й кілька бездарних силовиків, які не здатні думати своєю головою, та ще підбурювачі на кшталт жириновських. Але як можна втручатися в іншу державу, нав'язувати її суспільству свої порядки, якщо в себе не зміг зберегти навіть первинний осередок суспільних відносин — свою родину?!

Замість того щоб маніпулювати людьми, керівники різних сторін, збирайтеся в одному залі й домовляйтеся, домовляйтеся, домовляйтеся! Але не мордуйте людей, не посилайте їх на смерть незрозуміло заради чого. Найчастіше заради амбіцій одного.

Але ж у Росії ті самі проблеми, що й у нас: всепоглинаюча корупція, безробіття, низький життєвий рівень... Тож давайте вирішувати свої проблеми кожний у своїй хаті, не порушуючи кордонів!

Е. КОЖУХАР.

Вінниця.

Чи можуть вони бути між тими, хто по різні боки фронту?

ОБІЙМИ ДРУЖБИ

Хмельницький завжди пишався тим, що має багато міст-побратимів у різних країнах. Донедавна їх було чотирнадцять. Днями до цього списку додалося ще одне — український Старобільськ. Під час зустрічей різних делегацій усі щиро запевняли, що за період спілкування стали не просто хорошими друзями, а й справжніми побратимами. Тобто всі щиро вірили, що їх об'єднує не лише цікавість один до одного, бажання більше дізнатися про історію та культуру, а щось значно глибше — відчуття загальнолюдської єдності. Але правду кажуть: друг пізнається в біді. Хмельничани мали змогу перевірити, хто є справжнім другом нехай у неоголошеній, але у війні. Справді щирими і вірними виявилися не всі.

Відверто сказати, останнім часом про «побратимські» святкові делегації трохи забули. Це не дивно: місто, як і країна, живе зовсім іншими проблемами, тут не до розваг та веселощів. Але якось на сесії міськради один із найстаріших та найдосвідченіших її депутатів, колишній міський голова Іван Бухал присоромив своїх колег:

— Коли все було добре, то ми браталися й ріднилися. Чому ж тепер, коли багатьом українським містам потрібна допомога і підтримка, ми забули про це? Не можна сказати, що на ці слова відреагували миттєво і кинулись шукати нових партнерів. Але саме життя підказало, як це робити.

Неподалік Старобільська стоять дві військові частини хмельничан. Не дивно, що саме у ці точки частенько навідувались волонтери із дому. Але поступово вони почали возити гуманітарні вантажі не тільки для військових, а й для мирного населення. Спочатку робили це винятково із власної волі. А оскільки чимало громадських доброчинних організацій Хмельниччини доволі тісно співпрацюють з місцевими органами влади, вирішили продовжити цю справу, так би мовити, на офіційному рівні. Тож, аби бути максимально корисними і зібрати найнеобхідніше, у Хмельницькій міськраді вирішили зв'язатись із благодійним фондом «За майбутнє Луганщини».

— Але вже після кількох телефонних контактів з'явилася ідея про те, щоб наше місто не обмежувалось кількома тоннами гуманітарки для мирного населення, а ближче подружилось із Старобільськом, — розповідає секретар Хмельницької міськради, виконувач обов'язків міського голови Костянтин Чернилевський. — І, правду сказати, певну роль тут відіграла особиста симпатія, що виникла під час спілкування як з екс-головою Луганської ОДА Іриною Веригіною, так і з теперішніми керівниками міста і району.

Ось так перша делегація від Хмельницького, зібравши гуманітарний вантаж, вирушила в далеку подорож до прифронтового Старобільська.

Ми не схожі. Але і не різні

Порівнювати західний обласний центр із райцентром на сході просто некоректно з низки обставин. І через те, що за «ваговими» категоріями це зовсім різні міста. І через те, що одне — більш як за тисячу кілометрів від війни, а інше — просто на її порозі. Але, напевно, на цьому й закінчуються головні відмінності. Далі розпочинаються проблеми, які нині доводиться розв'язувати всім великим і маленьким містам та селищам країни. Тільки на сході вони автоматично множаться на «прифронтовий» коефіцієнт.

— Старобільськ не може похвалитися великими промисловими об'єктами, котрі б суттєво наповнювали місцевий бюджет, — продовжив Костянтин Чернилевський. — Був хлібозавод, але й той уже певний час не працює. Багатьох рятує торгівля.

Східняки дотепер пишаються тим, що старобільські купці свого часу славились не тільки на всю округу, а й далеко за її межами. Поговорюють, що дехто з них мав свої магазини навіть у Лондоні. Зрозуміло, що у теперішніх торговців геть не той розмах. Але люди хапаються за будь-яку справу, яка дозволяє виживати їхнім родинам.

Утім, подібні картинки нині можна побачити і в багатьох райцентрах Хмельниччини, де люди так само страждають від безробіття й відсутності повнокровної економіки. А базари, як і на сході, дали роботу десяткам тисяч хмельничан і перетворили місто на один із торгових центрів країни.

Тепер до «рідних» проблем Старобільська додалися ще й ті, що привезли з собою дванадцять тисяч переселенців. Для району, котрий налічує майже сорок тисяч населення, це суттєве навантаження. А якщо зважити, що більшість біженців осіли у райцентрі, чисельність якого раніше не перевищувала вісімнадцяти тисяч, стає зрозумілим, як важко впоратися з такою кількістю людей, котрі потребують роботи, житла, матеріальної допомоги і просто людської підтримки.

Для порівняння варто сказати, що у Хмельницькому нині зареєстровано півтори тисячі переселенців. Кількість їх в області за останні тижні зросла більш як до шести тисяч. За словами заступника голови ОДА Володимира Кальніченка, область готова прийняти ще 822 людини, з яких 550 можуть бути діти. Це означає, що для них підготовлені місця для проживання у різних соціальних закладах. Відповідні служби подбають про те, аби оформити документи на соціальні виплати. Волонтери готові допомогти, чим зможуть. У службах зайнятості пропонуватимуть вакансії... Але всі добре розуміють, що ситого, забезпеченого спокійного життя у власних квартирах і високооплачуваної роботи ніхто запропонувати не може. Виживають нині тисячі родин, незалежно від того, на якій відстані від фронту вони перебувають. А війна забирає життя, не розглядаючи у паспорті місце прописки.

До Старобільська хмельничани не тільки привезли гуманітарну допомогу, а і щиро простягнули руку дружби.

Треба визначитися, з ким дружиш, а з ким — ворогуєш

— Для початку ми мусимо більше спілкуватися, розповідати один одному про себе, намагатись зрозуміти. Дати можливість дітям відвідати наші культурні заходи, відпочити у літніх таборах, — переконані учасники хмельницької делегації, які підписали зі Старобільськом договір про дружбу та співпрацю між містами. Він передбачає обмін делегаціями, творчими колективами, досвідом роботи міських рад та оздоровлення дітей зі Старобільська в дитячих таборах Хмельницького. Хмельничани пропонують усе це від щирого серця і з вірою в те, що з оцих перших паростків згодом виросте міцне і красиве дерево дружби. У щирості цих намірів не доводиться сумніватись. Як і в тому, що після поїздки між подолянами та слобожанцями зав'язалися добрі людські контакти. Примітом, Костянтин Чернилевський відверто захоплювався високим професіоналізмом старобільського міського голови та голови тамтешньої РДА. Навіть переконаний, що багатьом хмельницьким очільникам та керівникам є чому в них повчитися. Та й нашим людям є що показати.

Але надто ідеальною видається вся ця картинка. Насправді багатьом зрозуміло, що до побратимства і дружби в повному сенсі цих слів ще доволі далеко. Не такі вже й однозначні ідеологічні штампи про те, що до цього східняки і західняки погано знали один одного. Знали. Бачили. Спілкувались. І навіть дружили десятиліттями. У багатьох родинах хмельничан розкажуть про те, що в них є близькі і далекі родичі, а чи просто друзі із тих країв. І про те, як почали рватись усякі контакти, зв'язки, страшно сказати, але навіть кревні узи. Кажуть, усе це через ворожу російську пропаганду. Що ж, не будемо відкидати її значення у цих процесах. Та будь-яка пропаганда діє насамперед на розум. А в людей завжди залишається серце, яким вони мають відчути, хто для них близький та рідний.

Адже, з'ясовується, попри будь-яку пропаганду, у Старобільську з гордістю розповідають про те, що аж півтора місяці місто було під владою Повстанської армії Махна. І навіть сам Нестор лікувався у тамтешньому шпиталі три тижні після кульового поранення, яке дістав від червоних під Ізюмом.

І не одне десятиліття тамтешні городяни доглядають за могилами загиблих польських офіцерів і солдатів, про факт розстрілу яких уперто мовчала радянська пропаганда.

Зовсім недавно тут поховали 28 захисників України. Поряд з ними — могили дванадцятьох поки що невідомих солдатів. І вже довіку за їхніми могилами з любов'ю і шаною доглядатимуть старобільці. Й ніяка пропаганда не заважає людям і тепер нести квіти і вінки до місця поховань.

Можна шукати і знаходити десятки схожих та відмінних рис. Можна порівнювати факти нашої історії. Можна підписувати договори про дружбу та співпрацю між містами та регіонами. Але не це, точніше, не тільки це зробить нас по-справжньому близькими. Рідними, незалежно від крові, походження, мови спілкування, людей робить усвідомлення того, де твоя Вітчизна, хто і що їй загрожує, як її боронити і як відбудовувати. Це так просто: визначитися, хто твій друг, а хто ворог, а не прикриватися загальними фразами: «ми за мир» або «наші — всі, і всіх шкода». Зрозуміти, з якого боку снаряд летить у твій двір, а не знизувати плечима: «невідомо, хто стріляє». Подумати, хто і для чого зробив перший крок на шляху війни, а не мучитись абстрактним запитанням «за що нам таке?». І тоді все стане на свої місця. І зрозуміємо, хто твій друг, а хто — ворог.

Хто хоче — мовчить. Хто хоче — допомагає

У війни не буває напівтонів. Вона чітко відмежовує друзів та ворогів. На території Хмельниччини не велися бойові дії, але це не завадило багатьом її друзям усе-таки простягнути руку допомоги та підтримки. Лише за рік в область надійшло майже 225 тонн гуманітарних вантажів. Їх присилали з Німеччини, Польщі, Литви, Чехії, Нідерландів, Швейцарії, Норвегії. Допомагала влада міст-побратимів і просто незнайомі люди. Хто чим міг. Та ось що цікаво: ті, кого традиційно вважали найближчими та найріднішими, вперто мовчали. Із російських Іванова та Твері — жодного слова підтримки, співчуття, розуміння. І жодного не те що пояснення — натяку, чому в одну мить ми втратили звання побратимів й отримали клеймо ворогів.

Звісно, важко дружити з тим, хто перебуває в окопі навпроти тебе і цілиться у твій дім. Але хіба лінії фронту можуть розділити тих, хто по-справжньому близький, вірний і щирий? Хіба політики і можновладці визначають наші почуття? Хіба кожен із нас не може розібратися, з ким йому дружити? Якщо, звісно, хоче мати друга.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото надане прес-службою Хмельницької міської ради.

Польща приймає поранених

Ще 38 українських військовослужбовців у супроводі лікарів вирушили на оздоровлення у воєводства Нижньої Сілезії. Це вже друга партія наших бійців, яка проходить реабілітацію в Польщі.

Як повідомили «Голосу України» в обласній раді, курс оздоровлення триватиме три тижні в оздоровниці Льондек Здруй. Установа спеціалізується на лікуванні опорно-рухового апарату та серцево-судинної системи, її фахівці мають великий досвід реабілітації пацієнтів після травм. Планується, що в нинішньому році реабілітацію в Польщі зможуть пройти ще дві групи наших військових.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото прес-служби облради.

Для розвитку «оборонки» потрібні валютні замовлення ззовні

РИНОК ОЗБРОЄНЬ

Учора Президент України Петро Порошенко під час робочого візиту до ОАЕ, де в місті Абу-Дабі відбувалася всесвітня виставка озброєнь і технологій безпеки IDEX-2015 (на знімку)***, зустрівся із Прем'єр-міністром цієї країни Мохамедом бін Рашид Аль-Мактумом, передає прес-служба глави держави.***

У ході зустрічі було досягнуто домовленостей про співробітництво з ОАЕ у сфері поставок Україні певних видів озброєння та військової техніки. **Як повідомив у Фейсбуці радник глави МВС і народний депутат Антон Геращенко**, «араби, на відміну від європейців і американців, не бояться погроз Путіна про розв'язання третьої світової війни у разі поставок Україні озброєнь і військової техніки»...

На форумі IDEX-2015 наша країна презентувала зразки вітчизняного новітнього озброєння: броньовані машини, БТРи, а також макети вантажних і пасажирських літаків. За словами першого заступника секретаря РНБО Олега Гладковського, кошти, виділені в рамках оборонного замовлення, будуть використані «не тільки для закупівлі того, що нам потрібно, а й для налагодження виробництва цих зразків в Україні». Про це йшлося на виставці озброєнь, де наша сторона намагалася знайти нових бізнес-партнерів, щоб вирішити гостре питання імпортозаміщення. Передусім — російських комплектуючих.

Учора, напередодні своєї зустрічі з українською делегацією, заступник глави Пентагону у справах закупівель Френк Кендалл спрогнозував, що розмова піде про наші потреби у зброї. Він додав, що американська сторона наразі обмежена в плані того, чим може забезпечити Україну. «Але ми хочемо допомагати там, де це можливо зробити», — передає Укрінформ.

Фото Михайла ПАЛІНЧАКА (прес-служба Президента України).

Чого ми очікуємо від Абу-Дабі, і який вигляд має Україна в антуражі всесвітньої експозиції? Із цими запитаннями «Голос України» звернувся до директора Центру досліджень армії, конверсії та роззброєння Валентина Бадрака.

— Україна завжди була активним учасником міжнародного ринку озброєнь. І до 2009 року стала досить сильним гравцем на ньому. Незважаючи на те, що наша країна не переозброювала власну армію, її позиції на ринку підтримувалися за рахунок експортно-орієнтованої стимуляції з боку держави і за рахунок ініціатив переважно приватних підприємств. Війна похитнула позиції України на зовнішньому ринку озброєнь: оборонна продукція знімалася з низки контрактів і перекидалася на потреби нашої армії.

Участь України в престижному світовому огляді озброєнь в ОАЕ підтверджує її наміри й надалі брати участь у цьому ринку. Цього разу є один нюанс, який важливий для учасників світового збройового бізнесу — обкатування війною озброєння й техніки, представлених нашими виробниками. Йдеться про високоточні засоби ураження КБ «Промінь» — «Корсар», «Стугна» та ін. Вони добре показали себе на полі бою, і, очевидно, попит на них буде високий. Утім, як і на БТР-4. На момент поставок за контрактом до Іраку ця модель була ще сира, а зараз пройшла через воєнні реалії і показала свою міць.

Серед інших виробів, що виставляються, — танки. Модернізовані їхні зразки, які враховують установлення високоточних боєприпасів (того ж КБ «Промінь»). І радари, що випускаються як держпідприємством «Іскра», так і приватною компанією «Укрспецтехніка».

Показали себе непогано й наші дизельні двигуни на бронетехніку. Думаю, це й надалі буде нашою спеціалізацією, вироби якої зацікавлять не тільки Китай...

Сьогодні, незважаючи на війну і внутрішні величезні потреби в техніці та озброєнні, Україна змушена реагувати й виконувати замовлення іноземних держав. Річ у тім, що затверджене держоборонзамовлення має невеликі можливості щодо розвитку підприємств ОПК — із створення нових ліній і розширення виробництва. Оборонзамовлення фактично зводиться до того, щоб одержати бюджетні гроші, на них випустити певну кількість техніки і поставити у війська. А головний стимул для розвитку «оборонки» становлять все-таки валютні надходження від зарубіжних замовників. Без зовнішніх замовлень наші підприємства пробуксовуватимуть.

— Які види озброєння ми там виставляємо?

— Здебільшого ті, які я вже перелічив. Вони й нам потрібні. Крім того, думаю, буде добре експортуватися важка й легка бронетехніка, легкоброньні машини, високоточні засоби ураження, радари виявлення, захист від високоточної зброї. Нині активно розвивається в нас створення боєприпасів для авіаційної техніки й артилерії. У цих виробах було багато російських комплектуючих і тепер вони потребують активного імпортозаміщення.

Україні є що запропонувати на ринку озброєнь і для прямого продажу, і для пропозицій спільних виробництв. Проте головне завдання — не тільки продавати, а й створювати спільні проекти.

— Що Україна закуповуватиме у своїх підприємств ОПК згідно із затвердженим оборонним держзамовленням?

— Бронетехніку, високоточні засоби ураження, засоби захисту... Усе конкурентоспроможне піде на внутрішній ринок для потреб нашої армії.

— Чим насамперед нам може допомогти Захід, якщо не йдеться про надання готової летальної зброї?

— В оперативному порядку необхідно: по-перше, забезпечити імпортозаміщення російських комплектуючих і технологій. А по-друге, негайна взаємодія у двосторонніх проектах, пов'язаних з передачею технологій. Наприклад, спільне виробництво тепловізорів.

А в стратегічному — створення зброї стримування. Щоб агресор розумів: ведення війни загрожує йому великими людськими втратами.

Ольга ВАУЛІНА.

Міномети заговорили знову

Після нетривалого затишшя на контрольованій Україною території Луганщини знову почалися обстріли. Протягом доби мінометний вогонь двічі був посланий у бік Попасної. Більшість мін вибухнули на околицях міста, де розташовані опорні пункти українських військових. На щастя, значної шкоди вони не заподіяли. А 23 лютого «захисники російської вітчизни» з підконтрольного їм Первомайська знову обстріляли Попасну. Вогонь вівся мінометними обслугами, і загалом зафіксовано 20 пострілів по території на в'їзді до міста. Обстрілам з артилерії також було піддано Кримське Новоайдарського району. Снаряди вибухали на околицях села, і тут же час від часу виникали перестрілки із застосуванням кулеметів та автоматів. Населення в цей момент одержувало гуманітарну допомогу, привезену напередодні, але обійшлося без жертв. Також періодично виникала стрілянина в Троїцькому, що поблизу з Дебальцевим, у Трьохізбенці й на автошляху Бахмутка, де стоять блокпости українських силовиків.

Незважаючи на неспокійну ситуацію, лисичанські газовики активно займаються ремонтно-відновлювальними роботами. За останні дні відновлено газопостачання майже тисячі абонентам Попасної. **За інформацією прес-служби ПАТ «Луганськгаз»**, на ранок 23 лютого без газу в цьому місті залишалися ще 684 родини. Для виявлення результатів аварій і оперативного відновлення ушкоджених ділянок трубопроводів фахівці ПАТ «Луганськгаз» проводять додаткові обходи за маршрутами транспортних газопроводів. Завдяки таким заходам газовики швидко відремонтували ділянку газопроводу середнього тиску в с. Валуйське Станично-Луганського району. Поки що повністю від'єднаними від газопостачання залишаються сім населених пунктів української території регіону.

Чужого лиха не буває

Представники Південно-Західної залізниці привезли для мешканців області 35 тонн продуктів, предметів першої потреби, медикаменти і новий автомобіль «швидкої допомоги» марки «Газель». Це вже не перша гуманітарна допомога від залізничників. Раніше вони зібрали 2 мільйони гривень на потреби людей, які живуть у зоні проведення АТО, а окремим батальйонам передавали позашляховики, рації, спальні мішки. Заступник голови Луганської ОДА Євген Бідашко подякував за допомогу й, особливо — за медичне авто, якого наразі особливо потребують медики області. Всю допомогу від залізничників направлять до медичних установ Луганщини, зокрема, в обласну лікарню, яку створюють у Сєвєродонецьку буквально «з нуля».

Конкретно для обласної лікарні до Сєвєродонецька також прибув великий гуманітарний вантаж медичного обладнання з Данії. Серед медтехніки — операційні столи, рентген, ліжка, хірургічні інструменти, інша необхідна лікарям техніка. Днями все це буде встановлено в лікарні, і медики зможуть надавати хворим професійну допомогу. **Як повідомила народний депутат Ірина Геращенко**, цю гуманітарну допомогу було зібрано й доставлено в Україну з ініціативи народних депутатів від «УДАРу», Блоку Петра Порошенка і датського фонду «Допоможи українським дітям». Сьогодні всі лікарні в зоні АТО несуть подвійне навантаження у зв'язку зі значною кількістю переселенців і потерпілих від воєнних дій. Тому місцева влада активно залучає волонтерів і всіх небайдужих людей, щоб обладнати лікарню всім необхідним.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

ФОТОФАКТ

У Києві біля посольства Російської Федерації відбулась акція «#FreeSavchenko» на підтримку народного депутата від фракції «Батьківщина», члена ПАРЄ Надії Савченко. Під час акції було оприлюднено «Список Савченко» — список осіб, причетних до викрадення, незаконного засудження та ув'язнення української льотчиці.

На знімку: виступає народний депутат Іван Крулько («Батьківщина»).

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ХРОНІКА

Шукають зловмисника, який застрелив співробітника міліції у Маріуполі

Стали відомі подробиці трагедії у Маріуполі, де двоє зловмисників, імовірно — члени розвідувально-диверсійної групи бойовиків, — застрелили співробітника спецпідрозділу «Сокіл» та поранили ще двох міліціонерів. За інформацією міського управління міліції, в Орджонікідзевському районі правоохоронці зупинили автомобіль марки «ДЕУ» для перевірки. Але громадяни, які перебували в авто, повелися агресивно: один із молодиків кинув у наряд міліції вибуховий пакет, а другий відкрив вогонь. «Один зі співробітників «Сокола» дістав вогнепальне поранення у скроню і помер на місці пригоди. Двоє його напарників також мають вогнепальні поранення, але для їхнього життя загрози немає», — зазначили в міліції.

За попередніми даними, зловмисник вів вогонь із пістолета невстановленого зразка. Нападники спробували втекти, відстрілюючись від правоохоронців. Бійці переслідували втікачів, попри отримані поранення. Один із правопорушників був убитий під час переслідування, інший зник з місця пригоди. Його особу встановлено, проводяться оперативно-розшукові заходи. Зловмисник — 29-річний місцевий мешканець Микола Гриненко. У машині бойовиків виявлено сумку із вибухівкою, яку знешкодили вибухотехніки.

Тим часом побільшало потерпілих унаслідок обстрілу терористами мікрорайону «Східний» у Маріуполі 24 січня. Із міської лікарні повідомили про надання допомоги місцевій мешканці 1954 року народження, яка надійшла з черепно-мозковою травмою. А до лікарні Харкова з травмами голови доставлено тяжкопораненого жителя Світлодарська, потерпілого під час обстрілу терористами міста 13 січня.

Андрій СЕРЕДА.
Донецька область.

Бойовики не дотримуються Мінських домовленостей

Терористи не припиняють обстрілювати наші позиції. Найбільша кількість випадків порушення «режиму тиші» — на Дебальцівському напрямку. Тут ворог сім разів завдавав ударів по селищу Попасна та один раз по селищу Луганське. На Донецькому напрямку артилерією та мінометами обстріляно Опитне, Тоненьке, Авдіївку. Таку інформацію учора повідомили в прес-центрі АТО.

Що нині відбувається на передовій, розповіли українські військові.

Полк особливого призначення «Азов» (Маріупольський напрямок):

«Бойовики продовжують атакувати наші позиції поблизу с. Широкине. За цей населений пункт майже кожний день тривають бої. Нами помічена значна кількість військової техніки РФ, яка пересувається поблизу кордону з Україною в районі Новошахтинська. Агресор вирішив відправити вже не замаскований «гумконвой». «Азов» готовий палити і таку техніку на рідній землі».

Боєць батальйону ОУН (с. Піски):

«Терористи бомблять нас уже третю добу поспіль. Контужений наш бойовий товариш. Диверсійні групи намагалися підійти ближче до наших позицій, але ми дали їм гідну відсіч. Досить неспокійно в Донецькому аеропорту. Однак, що там відбувається, не знаю. Зв'язок глушать окупанти. Тримаємося».

24-та окрема механізована бригада (район Бахмутської траси):

«У нас більш-менш спокійно. Однак обстріли тривають. «Режиму тиші» бойовики не дотримуються. Сьогодні вони лупили зі стрілецької зброї та автоматичних гранатометів. За час протистояння найбільше постраждало с. Кримське (Новоайдарський район поблизу колишнього 31-го блокпоста на Бахмутці. — **Авт**.). Добратися в село звичайним транспортом нині неможливо — автотраса Бахмутка прострілюється бойовиками».

У селі Катеринівка Сарненського району питання про знесення пам'ятника Феліксу Дзержинському знову набирає гостроти. Більшість депутатів на позачерговій сесії райради проголосували за демонтаж. Тим часом, на захисті «залізного Фелікса» — частина жителів Катеринівки, які мотивують свою позицію тим, що це, мовляв, їхня історія, *повідомляє наш постійний читач з Рівненщини Євген Цимбалюк*

Черкаський міськвиконком відмовив власникам маршруток, які здійснюють міські пасажирські перевезення, підвищити ціну за проїзд з трьох до чотирьох гривень, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

«Реформування» не має означати закриття

Працівникам Спеціальної медико-санітарної частини №19 у Кіровограді вже два місяці не платять зарплату. Вони виконують покладені на них обов'язки, лікують хворих, але вже доведені до відчаю. Не останню роль у цьому відіграє той факт, що вони абсолютно не поінформовані щодо подальшої долі рідного лікувального закладу, а отже — і власної долі. Про це вони прийшли заявити під стіни ОДА минулого понеділка* (на знімку). *Майже дві сотні працівників СМСЧ №19, пенсіонерів-шахтарів, представників профспілки гірників та громадських активістів вимагали повернути зароблене та відкрито пояснити врешті-решт, чого чекати від реформування.

Заступник голови ОДА Сергій Коваленко повідомив, що заборгованість могли погасити ще вчора, але... не було підписано необхідних документів, тож якщо їх негайно підписати, то... вже до кінця тижня, можливо, медики отримають зароблене(!).

Водночас чиновник пообіцяв тримати ситуацію на контролі (за дорученням голови ОДА) та оприлюднив принципову позицію обласної влади — медчастина має працювати й надалі, медперсонал — отримувати заробітну плату, а люди, яким надавали там медичну допомогу, — лікуватися.

Понад те, якщо міська влада Кіровограда не вирішить питання щодо забезпечення нормального існування закладу, його візьме на свій баланс область.

Усе б нічого, але люди цьому не вірять і запитують: чому не контролювали протягом двох місяців? А ще хочуть почути конкретні цифри, адже заявляють, що фінансування зменшується в рази. Наприклад, уже сьогодні на водокористування передбачено суму чи не вп'ятеро меншу від потреби. Що це за медичний заклад, якщо навіть води не буде, обурюються протестувальники.

На прохання «Голосу України» ситуацію прокоментував голова обласної ради Олександр Чорноіваненко. Посадовець бачить подальшу долю лікарні з капітальною матеріальною базою, якій може позаздрити переважна більшість міських та обласних медзакладів, не лише із збереженням, а й із розширенням за рахунок відкриття нових відділень та з повним забезпеченням належним новітнім обладнанням.

Епопея триває. Чи зрозуміють чиновники, що «реформування» не означає закриття, скорочення чи урізання, а лише наведення ладу, покаже час.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоград.
Фото автора.

Очікують на переїзд підприємств та державні замовлення

Керівництво Івано-Франківської області підписало меморандум про співпрацю з громадською організацією «Донбас».

Документ передбачає переміщення підприємств малого і середнього бізнесу зі сходу країни на вільні виробничі площі місцевих заводів. Очікується, що на Прикарпаття 2015 року переїдуть майже 20 виробництв. Про це на засіданні колегії ОДА повідомив директор департаменту економіки Володимир Попович. За словами посадовця, евакуйовані підприємства буде розміщено на території «63-го котельно-зварювального заводу», ВАТ «Пресмаш», «Коломиясільмаш» і ЗАТ «Електро». Окрім цього, ОДА звернулася до Міноборони з пропозицією, щоб потужності окремих прикарпатських підприємств через держзамовлення задіяли у виробництві військової продукції.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Парти — лише частина гуманітарного вантажу

Для потреб Буянівської загальноосвітньої школи I—II ступенів Луцького району Центральна спілка українців у Німеччині передала 20 парт та 40 стільців. Цю гуманітарну допомогу вдалося організувати в Берліні за сприяння землячки школярів Людмили Млош, яка нині живе в столиці ФРН.

— Шкільні меблі — це лише частина зібраного гуманітарного вантажу в Берліні», — розповідає виконавчий директор благодійного фонду «Волинь-2014» Володимир Кривович **(на знімку крайній ліворуч)**. — Разом з Центральною спілкою українців в Німеччині та польською організацією «Разом з Україною» нам вдалося привезти в Україну потужний гуманітарний вантаж. Окрім парт та стільців, у вантажівці лікарняні ліжка, які буде розподілено серед медичних закладів у зоні проведення АТО і де вони вкрай необхідні. Окрім цього, є багато матраців, інвалідних візків та медикаментів, а також теплий одяг.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

На знімку: у сільській школі раді гуманітарному вантажу.

Фото надане благодійним фондом «Волинь-2014».

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Названо кращих

У Рівному підбили підсумки щорічного обласного рейтингу ПТНЗ за результатами роботи у минулому році. Журі конкурсу оцінювало роботу кожного закладу за понад двома десятками критеріїв — звертало увагу на успішність учнів, їх працевлаштування за здобутою професією, участь у всеукраїнських, обласних конкурсах фахової майстерності, олімпіадах, облаштування гуртожитків та організацію харчування тощо.

Перше місце в рейтингу виборола Здолбунівське ВПУ залізничного транспорту, друге — ВПУ №22 м. Сарни, третє — Рівненське ВПУ ресторанного сервісу і торгівлі. Заклади-переможці отримали дипломи управління освіти і науки облдержадміністрації, а їхні керівники — премії у розмірі до трьох посадових окладів.

Людмила ДЕРКАЧ,
прес-секретар управління освіти і науки Рівненської ОДА.

Відшукали в горах заблукалу туристку

У районі гори Петрос заблукала туристка, яка приїхала відпочивати на Закарпаття зі Львова. Це тривожне повідомлення викликало занепокоєння ще й тому, що група складалася з чотирьох осіб, а заблукала лише одна. До того ж львів'яни зареєструвалися у рятувальному підрозділі, де туристам суворо заборонили виходити в гори через обледеніння схилів і загрозу сходження снігових лавин. Однак галичани не дослухалися порад. Через густий туман 41-річна учасниця походу, яка відірвалася від групи, втратила орієнтир і заблукала. До служби порятунку подзвонили її товариші.

На пошуки альпіністки опівдні вирушили фахівці гірських пошуково-рятувальних відділень села Лазещина та селища Ясіня. Вони постійно підтримували зв'язок із заблукалою за допомогою мобільного телефону, дізнавалися про місце її перебування та радили, куди йти. І лише ввечері жінку знайшли в урочищі Кевелів Рахівського району.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Заборонам всупереч

Влада Севастополя заборонила представникам кримськотатарського народу проводити мітинг і поминальний молебень на місці розстрілу більшовиками 23 лютого 1918 року Номана Челебіджихана — кримськотатарського політика й громадського діяча, першого голови уряду Кримської Народної Республіки, організатора І Курултаю кримськотатарського народу. Але від самого ранку цього дня до меморіальної дошки Челебіджихану невеликими групами почали приходити люди — покладали квіти, молилися.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

ЦИФРА

6106 кілограмів

молока на одну корову надоїли тваринники сільгосппідприємств Полтавщини торік. Порівняно з позаминулим роком цей показник збільшився на 385 кілограмів.

Василь НЕЇЖМАК.

Засуджена за підкуп виборців

Жительці Черкас, яка під час останніх парламентських перегонів займалася підкупом виборців на користь одного з кандидатів у народні депутати України, суд виніс вирок — п'ять років позбавлення волі з іспитовим терміном два роки. Засудженій також заборонено протягом двох років брати участь у виборчому процесі в ролі спостерігача. Під час судового розгляду на підставі статті 472 Кримінального кодексу між прокурором та звинуваченою укладено угоду про визнання винуватості в інкримінованому їй злочині.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

Після ремонту — в море

Іллічівський судноремонтний завод завершив доковий ремонт порома Vilnius Seaways, а також аварійний ремонт балкера Azure Bay. Порому замінили кормове ущільнення, гальмівні стрічки швартовних лебідок, відремонтували швартовні ролики, а також провели очищення підводної частини корпусу й кінгстонних ящиків. Балкеру поміняли фундамент гідроциліндра, кришки люкових закриттів трюму й деформовану ділянку.

У січні на території Іллічівського судноремонтного заводу перебувало 11 суден різного типу й тоннажу.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Іноземець: озброєний і дуже небезпечний

Миколаївські міліціонери затримали 37-річного іноземця, якого підозрюють у причетності до скоєння низки майнових злочинів. У нього було вилучено цілий арсенал зброї.

Напередодні містом прокотилася лавина автомобільних крадіжок. Правоохоронці провели відпрацьовування, під час якого й затримали підозрюваного. Під час обшуку в його орендованій квартирі, за повідомленням прес-служби облУВС, виявили й вилучили п'ять гранат РГД-5 і «Ф-1».

Розпочато кримінальне провадження, затриманого перевіряють на причетність до вчинення інших злочинів.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

У Черкасах ціни на хлібобулочні вироби зросли у середньому на 20 відсотків, передає наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО

Зростання тарифів на житлово-комунальні послуги — на низькому старті

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Те, що у владі називають вимушеним кроком, для пересічних українців може стати справжнім тестом на виживання. «Приміром, коли утричі зростуть ціни на газ, автоматично удвічі збільшаться тарифи на опалення. І уже наступного опалювального сезону, приміром, кияни, чиї будинки не обладнані приладами обліку, сплачуватимуть замість 9,22 грн. — майже 18,5 грн. з квадратного метра», — рахує Олексій Кучеренко, колишній міністр ЖКГ, голова всеукраїнської Спілки власників житла. Як результат, тільки за опалення однокімнатної квартири у столиці доведеться викладати близько 700 грн., двокімнатної — понад 1 тисячу гривень. Загальні видатки на «комуналку» в середньому становитимуть 1200 грн. та 2500 грн. відповідно, — порахував Юрій Гавриленко, експерт «Фонду громадської безпеки».

До того, що тарифний тягар може стати заважким для багатьох громадян, готується і влада. «З квітня також введемо систему субсидій. За нашими оцінками, їх отримуватиме дві третини населення», — заявив у тому ж інтерв'ю міністр Демчишин. Експерти такими планами урядовців шоковані. «Я спеціально перегорнув масу літератури, але так і не знайшов прикладу у світі, де б дві третини населення отримували субсидії. Субсидії — це, звичайно, непогана справа, це цивілізований механізм допомоги держави малозабезпеченим громадянам. Але якщо дві третини населення визнають себе такими, що не можуть без допомоги держави себе утримувати, то це глобальна проблема, революційна ситуація», — каже пан Кучеренко. Парадокс полягає у тому, що більшість фахівців все ж таки зізнаються: подальшого зростання тарифів не уникнути. Та, аби цей процес не викликав спротиву населення, експерти закликають владу нарешті взятися за втілення у життя ключових реформ — антимонопольного регулювання економіки України і регулювання природних монополій. І закінчитися ці зміни повинні тим, що у більшості українців зникне питання «тарифи на житлово-комунальні послуги є чесними чи ні?».

Та перспектива цих перетворень ще навіть не замайоріла на горизонті. «Але якщо ми вже виходимо із того, що підвищення неминуче, то існує кілька умов, які допоможуть виживати у цій скрутній ситуації.

Моя порада населенню: вимогою номер один усіх споживачів до своєї влади на місцях, підприємств теплокомуненерго і до національного регулятора має стати пункт — компанія, яка хоче продавати тепло, повинна протягом 2015-го оснастити 100% багатоквартирних будинків приладами обліку.

Крапка. І не вірте тим, хто каже, що ви повинні самотужки у будинках ставити лічильники. Це казка, яку тривалі роки використовували монополісти, аби не встановлювати прилади обліку», — переконує Олексій Кучеренко. Що це дасть? Можливість хоча б мінімального контролю монополістів зі сторони населення та невеликої економії коштів. Адже зараз у столиці, приміром, мешканці будинків, обладнаних лічильниками тепла, платять у середньому на 30-40% менше, ніж кияни, які живуть у подібних будівлях, але без приладів обліку.

Тетяна СУВОРОВА.

ФОТОФАКТ

У виставковому залі Івано-Франківської обласної організації Національної спілки художників України проходить виставка емалі Сергія Лиховида «Electrum Modern».

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

БРАКОНЬЄРИ НАХАБНІЮТЬ

Залишились лише пеньки

На території Скоморохівської сільської ради Бучацького району на Тернопільщині працівники Державної екологічної інспекції виявили сліди незаконного вирубування дерев: 76 пнів. На них відсутні клейма контролю та відводу, дозвільних документів на вирубування дерев у цьому кварталі ніхто не видавав. Територія належить національному природному парку «Дністровський каньйон». Йому завдано шкоди майже на 33 тисячі гривень. Перед тим екологічні інспектори та громадські активісти у цьому районі не раз фіксували незаконний видобуток каменю зі скель вздовж Дністра, зверталися до правоохоронних органів. Скелі продовжують лупати, а тепер взялися ще й за дерева.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Нічне сафарі з... тепловізором

У Горохівському районі невідомі на п'яти позашляховиках влаштували нічне полювання на фермерських полях. Оскільки земля на Волині не покрита снігом і немає морозу, то посівам озимини було завдано значної шкоди. Щоправда, довго порозважатися любителям гострих відчуттів не вдалося. Фермери за допомогою активістів «Правого сектора» змогли затримати два автомобілі браконьєрів. Селян найбільше обурив той факт, що в багажниках всюдиходів поруч із вогнепальною зброєю був і такий необхідний в зоні бойових дій тепловізор, за допомогою якого горе-мисливці мали б виявляти зайців. Затримані машини, як і три інші, яким вдалося втекти, з міста Володимира-Волинського. Вони нібито були прийняті волонтерами для відправки в зону АТО.

Справа набрала в області такого розголосу, що нею зацікавився голова ОДА Володимир Гунчик, який на щотижневій оперативній селекторній нараді порадив керівникам міст і районів більш уважно придивитись до роботи окремих волонтерів.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Нищили тварин разом з єгерем

У мисливських угіддях ТОВ «Тартак Україна» поблизу села Охотівка Коростенського району виявлено браконьєрів, які діяли під началом єгеря цього ж господарства. Вони вдавали, ніби полюють на лисицю та вовка, а насправді добували інші види диких тварин, полювання на які заборонено. Браконьєри, яких було близько двох десятків, з місця події втекли. Єгеря вдалося затримати. В його автомобілі УАЗ-452 лежала добута козуля, яка готувалася народити двох дитинчат.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Незаконно прихопили два гектари лісу

Два гектари земель лісогосподарського призначення, які перебувають у постійному користуванні державного підприємства «Славутське лісове господарство», перейшли у приватні руки. Як встановила прокуратура, місцевий житель на підставі незаконних наказів Головного управління Держземагентства в області привласнив земельну ділянку як землі сільськогосподарського призначення. Причому зробив це в межах норм безоплатної приватизації для ведення особистого селянського господарства, а потім продав її. Тепер прокуратура намагається повернути ліс державному підприємству та скасувати незаконні накази і державну реєстрацію права на землю, а також домагається визнання недійсним договору її купівлі-продажу.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Молодь навчать професії

Близько тридцяти учнів може приймати тренувальний цех для працівників сфери краси, що відкрився в Дніпропетровському центрі професійно-технічної освіти туристичного сервісу. Також тут проходитимуть і курси підвищення кваліфікації. Послуги з підготовки, перепідготовки та курси підвищення кваліфікації з професій «перукар» і «майстер манікюру» обійдуться бажаючим від п'ятисот гривень на місяць. Але для самих учнів центру вони будуть безплатними.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

На знімку: клієнти юних майстрів залишаться задоволеними.

Фото прес-служби ОДА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...«танці» поділяли

Замітка «А у бомбосховищі... танці до упаду», надрукована у «Голосі України» 20 лютого цього місяця, наробила доброго шурхоту у владних кабінетах Сум. У ній, зокрема розповідалося, як спритні ділки за підтримки попередньої влади приватизували низку бомбосховищ в обласному центрі і влаштували в них кафе, бари, ресторани. Причому приховали від нового міського голови Олександра Лисенка факти приватизації багатьох із них. Тож реакція з його боку не забарилася. Вже у понеділок, 23 лютого, зранку на апаратній нараді міський голова показав усім, де раки зимують, і зобов'язав негайно з'ясувати, хто, коли і почім віддав у приватні руки об'єкти захисту населення.

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

...створюють ще один батальйон територіальної оборони

Новий стрілецький батальйон, створення якого розпочали на Вінниччині, виконуватиме завдання із забезпечення територіальної оборони краю.

Про директиву Міноборони щодо розгортання нового підрозділу повідомив голова Вінницької облдержадміністрації Анатолій Олійник. «Згідно із чинним законодавством, на нас покладено обов'язки матеріально-технічного забезпечення нового підрозділу на початковій стадії його формування, — наголосив Анатолій Олійник. — Обдумуємо подальші кроки в цьому напрямку. Сповна врахуємо всі позитивні і негативні сторони при формуванні першого батальйону тероборони».

Уже діючий Дев'ятий батальйон тероборони Вінниччини пройшов випробування вогнем у зоні АТО. Нині він дислокується на базі однієї з колишніх військових частин. Точніше, там розташовано окремі підрозділи. До 1 березня нинішнього року, за словами керівника області, частина має прийняти решту підрозділів, що входять до складу батальйону. До того часу планують завершити подачу тепла у казарму, відновити водопостачання та водовідведення. Нагадаємо, Вінниччина має ділянку кордону з невизнаною Придністровською Молдовською Республікою, де базується російська армія.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

...бюджетним коштом чиновники Херсонщини підтримували «ДНР»

«Патріотично налаштовані» чиновники райдержадміністрацій на Херсонщині коштом місцевих бюджетів підтримували економіку... самопроголошеної «ДНР». Перевіряючи дотримання законності під час проведення тендерів із закупівлі вугілля для опалення шкіл та дитсадків, прокуратура виявила дивну закономірність. Відділи освіти п'яти районів області придбали це паливо у кількості від 470 до 900 тонн у однієї й тієї самої приватної фірми з міста Торез на Донеччині. Вугілля нею також завозилося з територій, що контролюються терористами, до того ж за цінами, значно вищими від ринкових. Чи була в подібних оборудках корупційна складова, встановить слідство. Як повідомив пресс-секретар прокурора Херсонщини Федір Самойленко, за фактами розтрати бюджетних коштів та службової недбалості розпочато п'ять кримінальних проваджень.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Біля села Березине Тарутинського району виявили склад боєприпасів часів минулої війни, повідомляє наш одеський кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ

Підсумкова декларація саміту Східного партнерства, який відбудеться в Ризі наприкінці травня, може містити формулювання, що підтверджує право України претендувати на членство в ЄС. Про це заявив колишній прем'єр–міністр Литви Андрюс Кубілюс, *повідомляє «Європейська правда»*

У столиці Куби Гавані відкрився щорічний Міжнародний фестиваль сигар. Ця подія спричинила справжній ажіотаж серед американських туристів, які вперше за півстоліття зможуть легально вивезти до США найкращі в світі сигари *(«Євроньюз»)*

Дискусія в ООН: багато шуму, мало конкретики

Приклад конфлікту на сході України показує, як важливо дотримуватися принципів міжнародного права й поважати територіальну цілісність країн — ця думка не раз лунала під час багатогодинного засідання Ради Безпеки, що відбулося у понеділок у штаб-квартирі ООН за участі міністрів закордонних справ низки країн, у тому числі й України — Павла Клімкіна. Дискусія була присвячена темі підтримки миру й прихильності Статуту ООН у зв'язку з майбутнім 70-річчям організації.

«Конфлікт в Україні показав, що один із основних принципів міжнародного права — повага територіальної цілісності, суверенітету й непорушності кордонів країни — може бути порушено, із чим не може миритися ООН», — заявив постійний представник Естонії Маргус Колга. Співзвучну думку висловив постпред Великобританії Марк Лаял Грант, який зазначив, що «незаконне приєднання до Росії Криму й дестабілізація східної України» наочно демонструють існуючі загрози для миру й безпеки. Представник Канади Гільєрмо Річінскі сказав, що члени Радбезу повинні поважати незалежність, суверенітет і територіальну цілісність інших держав-членів. На жаль, наголосив він, цього не сталося в Україні.

У свою чергу, міністр закордонних справ РФ Сергій Лавров заявив, що «спроби домінувати у світових справах» призводять до порушення міжнародних принципів і використання масованого тиску на суверенні держави. «Для неслухняних припасено технології інспірування внутрішніх заворушень і здійснення операцій зі зміни режимів», — сказав Лавров, додавши, що в цьому ряду — «відкрите заохочення антиконституційного державного перевороту» в Україні рік тому.

Однак інші промовці, включаючи представника США Саманту Пауер і постпреда Німеччини Харальда Брауна, висловили різку незгоду, підкресливши, що своїми діями в Україні Росія порушує ключові засади суверенітету. Про це говорив і міністр закордонних справ України Павло Клімкін. «Через 70 років світовий порядок, заснований на благородних цілях і всеосяжних принципах, зазнає потужної атаки», — заявив він, додавши, що РФ грубо порушила суверенітет і територіальну цілісність України, розв'язавши «гібридну війну». Відзначивши, що Київ розглядає питання про звернення до ООН із проханням направити в його країну миротворців, Павло Клімкін висловив надію, що члени Ради його підтримають. Він наголосив, що така ініціатива не ставить під удар Мінські угоди, а навпаки — буде необхідним інструментом «для неухильного їх дотримання і відновлення миру». Цю саму ідею Клімкін обговорив у понеділок під час своєї зустрічі з генеральним секретарем Пан Гі Муном **(на знімку)**.

Як уже писала наша газета, Україна звернулася до ООН із проханням ввести на Донбас миротворчий контингент. Експерти, яких ми просили прокоментувати ситуацію, вважають ідею не дуже вдалою через те, що, по-перше, у Раді Безпеки ООН Росія має право вето; по-друге, бюрократичні процедури в Організації настільки складні, що процес відправлення (навіть якщо Радбез із Росією погодяться на це) займе не менше півроку.

Олександр ТАУКАЧ.

Нью-Йорк.

Фото прес-служби МЗС України.

Брюссель розширює можливості для маневру

Цього тижня в Білорусі висаджується європейський десант. Учора до Мінська прибула заступник генерального секретаря Європейської служби зовнішніх дій Хельга Шмід, щоби, як сказала гостя, ознайомитися зі станом справ у відносинах ЄС і Білорусі. У повідомленні прес-служби МЗС країни зазначається, що під час переговорів обговорювалися перспективи розвитку співробітництва, у тому числі у форматі Східного партнерства. Прикметно, що пані Шмід запланувала зустрічі не тільки з високопосадовцями, а і з представниками громадянських організацій. І офіційний Мінськ цього разу вирішив не заперечувати проти таких зустрічей.

Мало того... Завтра в Мінську чекають спецдоповідача ПАРЄ Андреа Рігоні, 27 лютого — голову групи Європейської народної партії в Європарламенті Сандру Калнієте. І в програмі візиту європредставників анонсують зустрічі не тільки із представниками влади, а і з лідерами опозиційних Об'єднаної громадянської партії, Білоруського народного фронту, руху «За свободу», громадянської кампанії «Говори правду»... І вже наприкінці тижня в Білорусі очікують заокеанського гостя — заступника помічника держсекретаря США у справах Європи і Євразії Еріка Рубіна.

Схоже, активне посередництво Білорусі в урегулюванні російсько-українського воєнного протистояння не минуло непоміченим. Про необхідність перегляду відносин з Мінськом на Заході заговорили ще пару місяців тому. Зацікавленість обопільна. Прикметно, що в провідних виданнях і агентствах у переліку рубрик уже з'явилася «Білорусь—ЄС». Двосторонні відносини Мінська з Ригою і Вільнюсом переживають справжній підйом. Більше того, в Мінську очікують на запрошення взяти участь у ризькому саміті Східного партнерства, запланованому на 20—22 травня. А мета зустрічі — поглибити співробітництво між ЄС та його східними партнерами.

Отже, дипломатичну блокаду Білорусі, яку ще кілька років тому називали останньою диктатурою Європи, перервано? Стала країна демократичнішою чи існують інші причини в дипломатичній відлизі? З такими запитаннями «Голос України» звернувся до **керівника аналітичних проектів інформаційної компанії БелаПАН Олександра Класковського:**

— Навряд чи гості з Європи змовлялися нагрянути так дружно, але водночас ця низка візитів показова. Дає плоди прихована робота білоруської дипломатії останні півтора року, спрямована на нормалізацію відносин із Заходом. Утім, тут не було б щастя, та нещастя допомогло. Європа вочевидь стала м'якішою стосовно Мінська під впливом конфлікту в Україні.

На перший план вийшли міркування геополітики. Вимоги в галузі демократизації до білоруського режиму явно ослабнули: не до того. Мінську віддають належне за балансування і миротворчі зусилля в українському питанні.

Олександр Лукашенко навіть одержав шанс бути запрошеним на травневий саміт Східного партнерства.

А білоруська опозиція опинилася у драматичній ситуації. З одного боку, вона завжди виступала за зближення з Європою, з другого — сьогодні цей процес пішов без відкручування гайок у країні. Навпаки, у багатьох відчуття, що Європа, мовляв, «зливає» білоруську опозицію.

Утім, було б наївно сподіватися, що Брюссель або Вашингтон стануть боротися за білоруську демократію сильніше, ніж самі білоруси. А суспільство сьогодні в переважній своїй частині налякане українським сюжетом. Посилився запит на стабільність, нехай і біднувату.

Тож процес суперечливий: нормалізація відносин Мінська з Європою розширює можливість для геополітичного маневру, певною мірою працює на незалежність країни, але водночас без внутрішніх реформ здатна спричинити консервацію жорсткого авторитаризму.

Наталя ФІЛІПЧУК.

КАЛЕНДАР

Між Кувейтом і Донбасом тепер можна проводити паралелі

Сьогодні й завтра в Кувейті відзначають два головні свята країни — День незалежності й День визволення. Кувейт став суверенною державою 19 червня 1961 року. Але урочистості з приводу Дня незалежності щорічно відбуваються саме 25 лютого.

Такий незбіг невипадковий. Річ у тому, що Днем незалежності було вирішено призначити день вступу на престол шейха Абдулли ібн Салім Аль Сабаха, який відіграв значну роль у розвитку сучасного Кувейту. Інше значиме свято — це 26 лютого, День визволення від іракських окупантів під час воєнної операції в Перській затоці. До речі, зараз багато проводять паралелей між російською та іракською агресіями. Тоді Кувейт підтримали країни Міжнародної коаліції. Операція «Буря в пустелі» почалася 17 січня 1991 року й тривала 41 день. Війна закінчилася перемогою Коаліції і випровадженням військових сил Іраку з країни. Але в цієї перемоги був й інший бік — людські втрати, значні руйнування. Тому більшою мірою це день пам'яті загиблих за свободу, коли по всій країні проходять урочисті заходи з покладанням квітів до меморіалів і могил загиблих.

Учора головне державне свято — День незалежності — відзначили і в Естонії. Його засновано на честь прийняття в Таллінні Декларації про незалежність цього дня 1918 року, що прийнято вважати датою утворення Естонської Республіки.

Сосна як символ нескореності стихії

В Японії почали чеканити золоті й срібні монети, присвячені подіям 11 березня 2011 року, коли великий землетрус магнітудою 9 балів за шкалою Ріхтера, а за ним гігантські хвилі цунамі поруйнували сотні сіл і міст на узбережжі північного сходу країни. Жертвами тих апокаліптичних подій стали майже 16 тисяч осіб, а ще 2,5 тисячі вважаються зниклими безвісти.

Передбачається виготовити 45 тисяч золотих монет — по 10 тисяч єн кожна (це менше 100 доларів) та 180 тисяч срібних монет — по 1000 єн кожна. Виручені гроші буде спрямовано на відновлення об'єктів та інфраструктури в постраждалих від землетрусу регіонах.

Кожна монета міститиме на одній із сторін зображення самотньої 250-річної сосни, яка єдина вціліла після цунамі в містечку Рікудзентаката. Жертвами стихії там стало 1700 мешканців.

Ніна БАЛИКОВА.

Токіо.

Торгівля по–російськи

Між «Газпромом» і «Нафтогазом» нова війна. Глава російського газового монополіста Олексій Міллер учора пригрозив, що Україна не зробила вчасно нову передоплату за газ, тому поставки вже через два дні можуть припинити.

В «Нафтогазі» наполягають на тому, що «Газпром» не виконав заявку на постачання 22 лютого предоплаченого природного газу, чим порушив тристоронні Брюссельські угоди, **передає УНІАН.** Особливо обурює українських газовиків те, що «гуманісти з Кремля» газ, оплачений Києвом, відправляють до Донецька і Луганська — через кордон, який контролюють самі ж. Тобто, за газ платить Київ, а дивіденди одержують маріонетки Кремля. «Щоб люди не змерзли, Росія постачає газ альтернативним маршрутом у Донбас. За чинними контрактними зобов'язаннями Київ попередньо оплачує російський газ. Із сьогоднішніми обсягами наших поставок, включаючи ДНР і ЛНР, українських грошей вистачить лише на кілька днів. За газ потрібно платити», — написав прем'єр-міністр Дмитро Медведєв на своїй сторінці в Facebook. Як відомо, в усьому світі товар віддають тому, хто за нього платить. Але в Росії вирішили по-іншому.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

У СММ ОБСЄ заявили, що не можуть підтвердити відведення важкої техніки від лінії зіткнення на Донбасі

Низький уклін вам, листоноші

Поштовики, як і поліграфісти, — найближчі партнери газетярів. І якщо друкарі кожного видання перебувають переважно в одному місті, «Голосу України», зокрема, — в Києві, то зв'язківці підтримують нас у тисячах населених пунктів. Не є винятком і Волинь.

Пригадую, як декілька років тому у крайній хаті найвіддаленішого волинського села Сваловичі, що розташоване на злитті рік Прип'яті та Стиру у Любешівському районі, побачив у старенької жінки-одиначки підшивку «Голосу України». Як з'ясувалося, читає і збирає вона нашу газету не один рік. А приносить її у цей дивовижний закуточок поліського краю листоноша. Ні літня спека, ні осіння сльота, ні лютий мороз не можуть зупинити її на шляху до нашої читачки. А в Сваловичах усього півсотні жителів!

Волинський край унікальний. Розпочате Столипіним і продовжене в 1920—1930 роках польською владою переселення на хутори породило тут дивну систему населених пунктів. Хуторів залишилось небагато, але ця система ще зовсім не вмерла: є села, де від обійстя до обійстя сотні метрів, а буває, що і цілий кілометр. Уявіть, як у такій ситуації доводиться листоношам! Село Ветли, наприклад, розтягнулося на цілих одинадцять кілометрів. Село Лаврів, хоч і в «столичному» Луцькому районі, але саме тут чи не найбільш відчутні залишки хутірної системи. Вулиця від вулиці, хата від хати — це цілий світ, розтягнутий на багато кілометрів в усі боки: схід, захід, південь, північ. Здається, куди не поїдеш, всюди Лаврів. Уявляю, як доводиться тут листоношам, особливо після дощу по розкислому чорнозему добиратися до наших передплатників. Погода така, що на вулицю виходити не хочеться, аж тут у двері стукстук: «Добридень, візьміть газетку. А може, ліків вам потрібно купити?..» Кілька хвилин передиху, щоб перемовитись з господарями, сумку на плечі — і знову в дорогу.

Пишу про це так багато, бо хочу, щоб читачі відчули, як нелегко працюється волинським листоношам, особливо сільським. Та попри все це поштовики на Волині перебувають на перших ролях. За доходами на одного працюючого вони — на першому місці в державі, за обсягами чистого прибутку поступилися лише столичним колегам і поштовикам Харківської області (і це в регіоні з населенням мільйон 40 тисяч чоловік. — **Авт.**), за кількістю передплачених на одного жителя періодичних видань посіли одне з чільних місць у країні, і так за багатьма іншими показниками.

— Наші листоноші окрім всього ще й свого роду соціальні працівники, — розповідає виконувач обов'язків директора Волинської дирекції УДППЗ «Укрпошта» Олег Гавришків. — Окрім газет і кореспонденції, вони приносять людям, за їх побажанням, ліки, товари повсякденного вжитку, поповнюють рахунки мобільних телефонів. Я вже не кажу про те, що 70,2 відсотка пенсіонерів області обслуговуємо ми. Десятки послуг надаються у поштових відділеннях: це і продаж залізничних квитків, і оплата комунальних послуг, і поповнення мобільних рахунків. Та найголовнішою для нас була і залишається — передплата періодичних видань. Саме вона забезпечує нам прогнозовані довготермінові доходи, дає можливість підтримувати контакти із споживачами поштових послуг. Зважаючи на це, ми в жодному районі не скоротили посади інструкторів з передплати. Нам приємно підтримувати контакти з редакціями, бути їхніми партнерами. Добрі ділові стосунки у нас налагоджені і з парламентською газетою «Голос України».

Пам'ятник волинській листоноші, що стоїть на подвір'ї Луцького поштамту.

Навзаєм скажемо, що і колектив «Голосу України» з повагою ставиться до поштовиків Лесиного краю. Ось і минулого тижня редакція передала їм через директора підприємства Олега Гавришківа набір сучасної комп'ютерної техніки **(на знімку)**. Редакція бажає усім працівникам поштового зв'язку області міцного здоров'я, оптимізму і наснаги в їхній нелегкій праці. Спасибі вам, невтомні листоноші, за намотані вами кілометри, за ті тепло і радість, що ви приносите в домівки. Як і раніше, ви бажані гості в кожній волинській оселі.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Фото автора та Юрія ПЕРЕБАЄВА.

ДОВІДКОВО

Послуги в області надають поштамт Волинської дирекції, чотири центри поштового зв'язку, 398 сільських, 63 міські відділення, 7 пересувних об'єктів поштового зв'язку. Вони обслуговують мешканців 1087 населених пунктів, зокрема 1054 — сільських.

Операційний зал поштового відділення №25 у Луцьку.

У НОМЕР

Перебудова школи неможлива без перегляду навчальних стандартів і програм

«Маємо рухатись у бік створення сучасного змісту освіти», — наголосив президент НАПН України, академік Василь Кремень під час презентації тематичної науково-аналітичної доповіді, що відбулася учора у Національній академії педагогічних наук.

Доповідь «Про зміст загальної середньої освіти» підготувала низка академічних установ (зокрема, інститути педагогіки, психології та проблем виховання). Фахівці НАПН здійснили психолого-педагогічний аналіз змісту освіти, визначеного у чинних державних освітніх стандартах, деталізованого у навчальних програмах і реалізованого у підручниках для середньої школи.

В ній досі діє принцип «вивчив і забув». Замість того, щоб примушувати дітей механічно ретранслювати певний обсяг знань, фахівці НАПН пропонують ширше застосовувати компетентнісний підхід до освітнього процесу. Це означає, що учень передовсім має навчитись застосовувати здобуті навички — спочатку при виконанні завдань на уроці, а потім — і поза школою, у повсякденному житті. Саме цей принцип повинен лежати в основі нових освітніх стандартів, навчальних програм і підручників.

Матеріали доповіді спрямували до адміністрації Президента, уряду, МОН та профільного комітету Верховної Ради. Надані вченими рекомендації, за словами Василя Кременя, можуть бути використані розробниками нового рамкового закону про освіту.

— Доповідь має знайти втілення у нормативних документах, підручниках для середньої школи, у державних освітніх стандартах, у навчальних програмах, — наголосив один із керівників проекту академік НАПН Олександр Ляшенко.

За його словами, МОН розпочало роботу з розвантаження навчальних програм для середньої школи, тож тут напрацювання вчених теж стануть у пригоді.

Особливо «зарозумілими», такими, що не відповідають віковим особливостям дитини, виглядають програми і підручники для молодших школярів. Зокрема, вчені проаналізували вимоги до знань з української мови. Вони вважають завчасним вивчення у другому класі складного речення та радять переглянути перелік слів, які мають засвоїти молодші школярі (знати, що вони означають, як пишуться та вимовляються).

Ганна ЛУКАНСЬКА.

На знімку: Василь Кремень, президент НАПН України (праворуч) **та Олександр Ляшенко, академік-секретар відділення загальної середньої освіти НАПН України — керівник робочої групи.**

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Всесвітня організація охорони здоров'я схвалила новий діагностичний тест на виявлення вірусу лихоманки Ебола: він триває всього 15 хвилин і придатний для застосування навіть у польових умовах — *Бі–бі–сі*

Буденні клопоти Бровківської амбулаторії,

або Чим і як живе середньостатистичний сільський лікувальний заклад

У селі Бровки Перші Андрушівського району Житомирської області з'явився лікар-інтерн, готовий посісти крісло лікаря загальної практики сімейної медицини.

Раніше тут існувала лікарня із великим штатом працівників. Вона включала не лише стаціонарне відділення для лікування хворих, а й пологове. До її складу входили також поліклініка, аптека, фізкабінет, лабораторія, пральня, харчоблок, на балансі була машина швидкої допомоги. У ході реорганізації системи охорони здоров'я, укрупнення її закладів лікарню перетворили на амбулаторію, штат працівників скоротили, автомобіль списали, а стаціонарне відділення фактично кинули на саморуйнацію. Нині сільська амбулаторія складається всього з п'яти кабінетів. Головним є маніпуляційний, його ще називають денним стаціонаром на два ліжка. Тут роблять практично всі маніпуляції, нескладні оперативні втручання. У кабінеті лікаря загальної практики сімейної медицини проводять прийом та обстеження. Окремо функціонує зубний лікар. Є також акушерський кабінет, де зазвичай проводяться цитологічні обстеження, і патронажний (дитячий) кабінет, де фіксують антропометричні дані, оглядають, роблять щеплення.

Зараз амбулаторія обслуговує дільницю з п'яти сіл, населення яких становить 2400 осіб.

Попри те, що за нормативами на таку кількість населення мають бути два лікарі і чотири медсестри, у штаті амбулаторії — лише один лікар загальної практики сімейної медицини, стоматолог, дві медсестри і одна молодша медсестра-санітарка. Де-факто сімейний лікар був взагалі відсутній із 1 березня 2014 року, а всі його обов'язки виконувала одна із медсестер — Тетяна Бажан.

Жінку давно всі величають не інакше, як «головний лікар», цінують її доброту, професіоналізм і відданість своїй справі. Вона працює на одну ставку, але намагається власноруч тримати амбулаторію на належному рівні. «Наше село не гірше за інші, образливо, коли про нього відгукуються погано. Це мене і спонукає поліпшувати якість надання медичних послуг. Давала клятву Гіппократа, тож намагаюсь сумлінно працювати», — каже медсестра. Крім усього, вона взяла на себе відповідальність за сільську аптеку, яку планували закрити через відсутність фармацевта. Впевнена, що без аптеки було б скрутно. За це вона отримує лише 5 відсотків від проданого обсягу лікарських засобів, і цих коштів навіть на бензин не вистачає, щоб привезти ліки з районного центру. У лікарні Тетяна Бажан працює 31 рік. За її словами, могла б оформитись на пенсію за вислугою років, але хоче впевнитись, що знайшлася гідна заміна, здатна взяти на себе відповідальність за лікування мешканців сіл.

«Головна проблема сьогодні — забезпечення сімейного лікаря житлом.

Тоді можна сподіватися, що він залишиться у нас назавжди», — розповідає Тетяна Анатоліївна. З'ясовується, що лікар-інтерн, призначений на місце сімейного лікаря Бровківської амбулаторії, — Олена Мохова родом із Львівщини. Вона не проти переїхати і проживати за місцем роботи, але молодому спеціалісту важко знайти кошти для придбання помешкання. Тому медсестра прагне домогтися, щоб приміщення із трьох кімнат, яке раніше слугувало фізкабінетом, а тепер пустує, переобладнали під квартиру для лікаря. З огляду на те, що Тетяна Анатоліївна — депутат районної ради, має активну громадянську позицію, цілком можливо, так і станеться, і в селі нарешті з'явиться лікар загальної практики сімейної медицини.

В амбулаторії повідомили, що нині на обліку перебуває диспансерна група пацієнтів, які потребують постійного нагляду та періодичних обстежень. Серед них — хворі на гіпертонію (на обліку близько 600 осіб), стенокардію (приблизно 250 осіб), ішемічну хворобу серця, ревматизм, виразку шлунка, гастрит, панкреатит, онкологію. Серед мешканців багато постраждалих від аварії на Чорнобильській АЕС, які теж потребують постійного контролю. Загалом усім хронічним хворим двічі на рік обов'язково має надаватися планове лікування. У районній лікарні II рівня акредитації за медичним персоналом закріплені певні дільниці, тому там часто відмовляються приймати «не своїх пацієнтів», якщо за їхнім помешканням є лікар загальної практики. Тільки тяжкохворі мають право, навіть зобов'язані стати на облік в обласній лікарні. Бо, зокрема, необхідна доза інсуліну для діабетиків або дозвіл колоти наркотики людям із онкологічними захворюваннями можуть бути затверджені лише там. А вже самі ін'єкції робить у селі медсестра.

Схожа ситуація і з вакцинацією. Вона має свій графік, затверджений Міністерством охорони здоров'я. Щороку в амбулаторії проводиться планування щеплень. Обліковують усе населення дільниці — від новонароджених до старожилів, яким необхідно зробити профілактичні щеплення. Статистику відправляють до районного центру, а звідти — далі за ієрархією. Згодом необхідна кількість вакцини направляється до медичних закладів зворотним шляхом: від обласних центрів до сіл. Медсестра робить ін'єкції відповідно до віку за графіком. Незважаючи на місце народження немовлят, всі вони перебувають на обліку в Бровківській амбулаторії. Тут ведеться їхня документація, обстеження, робляться щеплення проти гепатиту, туберкульозу, кору, дифтерії, правця, краснухи, паротиту. Проводяться також планові ревакцинації за віком.

Медичні працівники амбулаторії переконані:

для надання грамотної допомоги важливі не лише професіоналізм, а й умови праці та досконале обладнання.

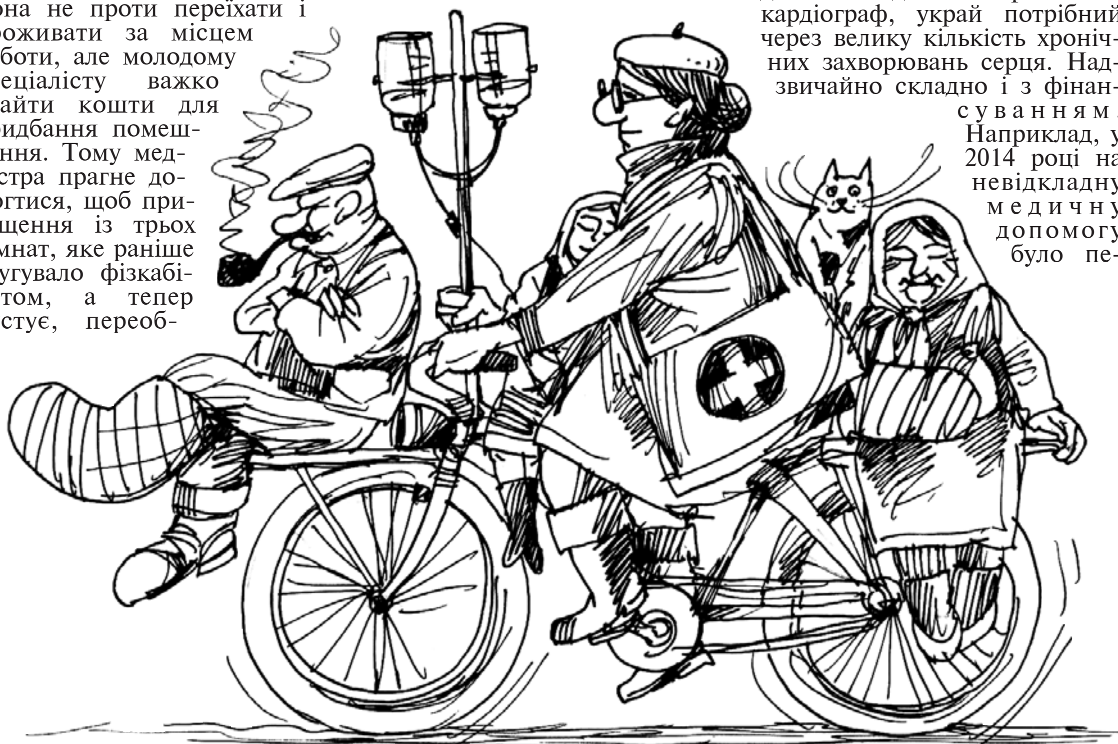
Сучасні технічні засоби тут є лише у стоматологічному кабінеті. В інших іноді не вистачає навіть найнеобхідніших приладів для обстеження пацієнтів. Зокрема, на дільницю досі не виділили переносний кардіограф, украй потрібний через велику кількість хронічних захворювань серця. Надзвичайно складно і з фінансуванням. Наприклад, у 2014 році на невідкладну медичну допомогу було перераховано всього 378 грн., що при теперішніх цінах на медикаменти є просто краплею в морі. Свого часу бюджет амбулаторії був переведений на сільську раду — тоді можна було звернутися за першої потреби й отримати кошти на ліки, апаратуру, обладнання та засоби лікування. Лише завдяки її фінансовій підтримці вдалося провести ремонт у приміщенні. Потім бюджет перевели на Андрушівську районну центральну лікарню, де близько року тому утворилась нова структура — Центр первинної медико-санітарної допомоги. Не менш гострою проблемою є відсутність транспорту. Адже трапляються як денні, так і нічні виклики, на які варто реагувати оперативно. Медичному персоналу важко добиратись через розкиданість дільниці: загалом треба їздити в межах 50 кілометрів. Працівники змушені користуватися власними засобами пересування. При цьому витрати на пальне не відшкодовують.

Традиційно склалося так, що сільський лікар не тільки лікує своїх пацієнтів, а й наглядає за їхніми умовами життя. Особливої уваги, за словами місцевих медиків, потребують неблагополучні сім'ї. Персонал Бровківської амбулаторії стежить, чи нагодовані та доглянуті там діти. Адже і це — важлива умова їхнього здоров'я.

Світлана ТАРТАСЮК.

Житомирська область.

P. S. ***Готуючи цей матеріал, я звернулася до даних Державної служби статистики України. З'ясувалося, що станом на 01.01.2014 існував 9741 населений пункт, де взагалі немає навіть амбулаторних пунктів. Серед них 1754 села, від яких найближчий медичний заклад знаходиться на відстані понад 10 кілометрів. І зовсім не виключено, що чимало їх мешканців можуть потребувати негайної медичної допомоги. Надати її можна лише за умови наявності на місцях медичних пунктів, оснащених потрібним обладнанням та забезпечених кваліфікованим медичним персоналом. І, напевно, зовсім не випадково ВООЗ покладає великі сподівання на розвиток у країнах сімейної медицини як гарантії достатньої первинної медичної допомоги населенню.***

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

У ДОМАШНЮ АПТЕЧКУ

Немає вітаміну кращого... за картоплю

Поширену думку про картоплю як про «важкий» продукт заперечують британські дієтологи. Вони стверджують: вона містить набагато більше корисних компонентів, ніж інші овочі та фрукти, а також горіхи. Тому, за повідомленням зарубіжних джерел, картоплю назвали найкориснішим дієтичним продуктом, адже щоденне вживання цього овочу в певній кількості не призводить до збільшення ваги та сприяє нормалізації кров'яного тиску.

Дослідження, проведені фахівцями в галузі дієтології Сіаном Портером та Сігридом Гібсоном, засвідчили: картопля насичена, зокрема, таким елементом, як селен. Учені встановили: селену в одній бульбі картоплі міститься набагато більше, як, наприклад, у соняшниковому насінні, у декілька разів більше, ніж у банані, в ній клітковини. Крім того, картопля багата на вітамін С і майже втричі перевершує за його вмістом авокадо.

Дієтологи рекомендують людям, котрим треба нормалізувати тиск, уживати цей овоч двічі на день. До того ж, вони переконані: не треба турбуватися про свою вагу, адже, попри поширену думку, регулярне вживання картоплі не залишає зайвих сантиметрів на талії.

Насправді — овоч містить багато життєво необхідних елементів для людського організму. Тому, включаючи його до свого щоденного раціону харчування, можна відмовитися від різних вітамінних комплексів.

ЦИФРА

11

років учені Бостонського університету спостерігали 1360 здорових людей. Їх цікавило, чи існують чинники, що впливають на динаміку артеріального тиску. Було доведено: вживання тваринних і рослинних білків супроводжується нижчими значеннями артеріального тиску. Так, приблизно 102 грами білка знижували ризик високого тиску на 40 відсотків ліпше, порівняно з тиском людей, що споживали лише близько 50 грамів. З огляду на отримані результати, крім яловичини і курки, вчені радять їсти індичку, рибу, різні сорти сиру з низьким вмістом жиру, свинячу корейку, тофу, квасолю, яйця, йогурт, молоко, горіхи і насіння.

Як зміцнити судинну систему

Для цього, вважають американські вчені, необхідно вживати волоські горіхи. На їхню думку, вони особливо корисні людям, що зазнають сильних психологічних навантажень та нервового напруження. Як свідчать дослідження, корисні речовини, що містяться у волоських горіхах, мають сильний зміцнювальний вплив на організм у стресових ситуаціях. Учені дійшли висновку: горіхи, що містять поліненасичені жири, позитивно впливають на артеріальний тиск як у стані спокою, так і хвилювання. У ході роботи було обстежено 22 здорових дорослих з високим рівнем холестерину. У рамках експерименту добровольці дотримувалися раціону харчування з різними варіантами вживання лляної олії та волоських горіхів. У результаті було встановлено, що показники середнього діастолічного тиску (що формується за рахунок скорочення периферичних артерій, по яких кров надходить до органів і тканин) були значно ліпші у групі, де вживали олію волоського горіха та самі горіхи. За висновком авторів дослідження, вживання волоських горіхів робить організм стійкішим до стресу, зміцнюючи його судинну систему.

Діана ПОТОЦЬКА.

Київ.

Є сподівання, що в селі нарешті з'явиться лікар загальної практики сімейної медицини

«Золоті» вершини Різатдінової

Художня гімнастика. Тарту (Естонія). Українка Ганна Різатдінова (на знімку) *стала переможницею міжнародного турніру «Missvalentine-2015». Чемпіонка світу-2013 із солідною перевагою виграла багатоборство, а також три фінали.*

Лише осічка у фінальній вправі з булавами не дозволила Ганні стати абсолютною переможницею змагань. Медалі у всіх дисциплінах, включаючи «золото» у фіналі вправ із булавами, у представниці Азербайджану Марини Дурунди. Інші п'ять нагород забрали українки Елеонора Романова та Вікторія Мазур.

Фото з архіву «Голосу України».

Кримським клубам не дозволено грати в чемпіонаті Росії

Баскетбол. Міжнародна федерація баскетболу в листі до Федерації баскетболу України спростувала інформацію про те, що вона не заперечує проти участі кримських клубів у чемпіонаті Росії.

«Після того як деякі ЗМІ в останні дні стверджували, що FIBA дозволила кримським клубам приєднатися до чемпіонату Росії, ми хочемо повідомити і підтвердити вам, що це не відповідає дійсності, і що ми не знаємо, звідки походять такі відомості», — йдеться в листі.

«Як ви знаєте, протягом останніх місяців 2014 року російські баскетбольні чиновники, а також представники державних органів, відповідальних за спорт, відвідали FIBA, щоб обговорити це питання», — йдеться далі.

Також в організації зазначили, що FIBA не може приймати такі рішення, рішення має бути спільно обговорено між російською та українською Федераціями баскетболу.

«FIBA запропонувала свою допомогу в цьому питанні й зазначила, що зустріч може відбутися в штаб-квартирі FIBA», — написали в листі до ФБУ.

«FIBA не приймала жодної іншої позиції з цього питання, але залишається у вашому розпорядженні, щоб організувати зазначену зустріч, яка була б прийнятною для обох сторін», — додається у повідомленні.

***

Регулярний чемпіонат країни. Суперліга. **«Одеса» — «Черкаські Мавпи». 89:90 (28:22, 22:32, 14:10, 25:26).**

***

Попереду вирішальна стадія розіграшу Кубка України. У столичному Палаці спорту відбудеться «Фінал чотирьох».

6 березня. Півфінали. 18.00. «Київ» — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 20.30. «Хімік» (Южне) — «Будівельник» (Київ).

7 березня. 19.00. Фінал.

Стартує другий етап

Футбол. У п'ятницю поновиться чемпіонат країни в Прем'єр-лізі.

Пропонуємо вашій увазі розклад найближчих матчів.

15-й тур.

27 лютого (п'ятниця). 19.00. «Чорноморець» (Одеса) — «Іллічівець» (Маріуполь).

28 лютого (субота). 14.00. «Зоря» (Луганськ) — «Олімпік» (Донецьк). 17.00. «Шахтар» (Донецьк) — «Ворскла» (Полтава).

1 березня (неділя). 14.00. «Говерла» (Ужгород) — «Металург» (Запоріжжя). 17.00. «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Волинь» (Луцьк). 17.00. «Металург» (Донецьк) — «Карпати» (Львів). 19.30. «Динамо» (Київ) — «Металіст» (Харків).

16-й тур.

7 березня (субота). «Іллічівець» — «Зоря». 17.00. «Металіст» -»Шахтар». 19.30.

«Металург» (Запоріжжя) — «Металург» (Донецьк).

8 березня (неділя). 14.00. «Волинь» — «Чорноморець». 14.00. «Олімпік» — «Динамо». 17.00. «Ворскла» — «Говерла». 19.30. «Карпати» — «Дніпро».

Турнірна таблиця тепер має такий вигляд:

	В	Н	П	М	О
1. «Динамо»	**11**	**3**	**0**	**33—7**	**36**
2. «Шахтар»	**10**	**1**	**3**	**32—8**	**31**
3. «Дніпро»	**8**	**4**	**2**	**25—11**	**28**
4. «Металіст»	6	4	3	21—18	22
5. «Олімпік»	6	4	4	14—26	22
6. «Зоря»	6	3	5	17—16	21
7. «Волинь»	6	2	6	22—22	20
8. «Ворскла»	4	6	4	14—12	18
9. «Чорноморець»	3	6	4	13—13	15
10. «Металург» Д	3	5	6	15—19	14
11. «Металург» Зп	3	3	8	12—28	12
12. «Говерла»	1	6	7	9—20	9
13. «Карпати»	3	4	7	11—19	4
14. «Іллічівець»	**0**	**3**	**11**	**12—31**	**3**

Контрольний матч

Белек (Туреччина). Контрольний матч. **«Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ) — БІТ (Китай, Пекін). 6:1. Голи:** Матеус, 7, Гама, 48, Безус, 50, Селезньов, 65, Близниченко, 70, Зозуля, 80 — суперник забив на 84-й хвилині.

Хто як дбає про резерв

ФК «Аякс» (Нідерланди, Амстердам) посів перше місце у списку 100 клубів, що виростили найбільшу кількість футболістів, які нині виступають у вищих дивізіонах європейських чемпіонатів. У рейтингу, підготовленому Міжнародним центром спортивних досліджень (CIES), враховувалися клуби, в яких футболісти зіграли щонайменше три сезони віком від 15 до 21 року.

«Аякс» підготував 77 гравців. На три менше у бєлградського «Партизана» (Сербія) — 74. Замикає трійку лідерів «Барселона» (Іспанія) з 57 футболістами.

Четверте й п'яте місце в рейтингу розділили донецький «Шахтар» (Україна) і загребське «Динамо» (Хорватія). В обох — по 50 гравців. Київське «Динамо посіло 12-те місце (44 гравці). Також до цього списку потрапили запорізький «Металург» (24) і дніпропетровський «Дніпро» (21).

У НОМЕР

Турнірна хроніка

Індорхокей. Шяуляй (Литва). Кубок європейських чемпіонів серед жінок. Наша «Сумчанка» за «бронзу» перемогла «Славію» (Чехія, Прага) — 4:4 (булліти — 2:1). Нагадаємо, що 2009 року сумчанки виборювали срібні медалі.

Українська хокеїстка Юлія Шевченко разом із двома німкенями та іспанками поділила першість у суперечці бомбардирів, забивши шість м'ячів.

Кубок виграла команда UHC «Гамбург» (Німеччина), яка у фіналі взяла гору над «Клуб де Кампо» (Іспанія, Мадрид) — 8:0.

Водне поло. Гожов Велькопольський (Польща). Міжнародний турнір молодіжних збірних. Збірна України, готуючись до перших Європейських ігор у Баку (відбудуться цьогоріч), зіграла в цих змаганнях і стала срібним призером.

Підопічні тренерів Євгена Наумчика та Георгія Махарадзе поступилися лише переможцям турніру ватерполістам Німеччини — 11:16. Решту поєдинків українці виграли: у Білорусі — 14:7, Австрії — 8:5 і Польщі — 12:8.

Бокс. Наступним суперником чемпіона світу WBO у напівлегкій вазі українця Василя Ломаченка (3-1, 1 КО) стане південноафриканець Сімпіве Вітьєка (27-3, 16 КО). Бій відбудеться 2 травня в Лас-Вегасі (США) в андеркарті поєдинку між двома легендами сучасного боксу — американцем Флойдом Мейвезером та філіппінцем Менні Пак'яо.

34-річний Вітьєка виходив на ринг 12 грудня в ПАР і переміг за очками мексиканця Антоніо Сантоса Рейєса в бою за вакантний інтерконтинентальний титул WBA.

Вітьєка 2013 року володів титулом чемпіона світу WBA. Відібрав пояс у південноафриканця 31 травня 2014 року філіппінець Ноніто Донейр.

***

У п'ятницю в київському Палаці спорту «Українські отамани» проведуть черговий матч у рамках Всесвітньої серії боксу (WSB). Суперник у нашої команди буде дуже серйозний — «Кубинські приборкувачі», які є діючими чемпіонами турніру. Початок зустрічі о 21.30.

Перед поєдинком із кубинцями «отамани» посідають другий рядок групи А, маючи 13 балів. Кубинці йдуть першими, маючи максимальну кількість очок — 18. В останньому турі кубинські боксери впевнено здолали «Британські левині серця» — 4:1.

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, подекуди невеликий дощ, вночі з мокрим снігом. На півночі Лівобережжя й у Карпатах місцями ожеледь. Вітер південно-східний, 5—10 м/с, у східних областях місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі від 0 до 5 тепла, у східних областях і на півночі Лівобережжя 1—6 морозу. Вдень 4—9 вище нуля, на заході до 12, на Закарпатті й крайньому півдні 10—15 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 25 ЛЮТОГО

1918. Народився Василь Бурмака — радянський військовий льотчик, Герой Радянського Союзу (1946). **1923.** У Києві відкрито першу ощадну касу. **1943.** На цей день сума, зібрана на будівництво танкової колони «За Радянську Україну!», становила 9,6 млн. крб. та близько 1 млн. крб. облігаціями державної позики. **1954.** Помер український письменник Юрій Яновський. **1971.** На відзнаку 100-річчя з дня народження Лесі Українки Урядом Української РСР було засновано літературну премію ім. Лесі Українки за кращий твір для дітей. **1958.** Пішов з життя Іван Панькевич — український мовознавець, етнограф, педагог, громадський діяч.

ПОЗИЦІЯ

На фронт відправили вареники й голубці

Протягом доби представниці жіноцтва Тернополя наліпили для бійців понад 30 тисяч вареників. Організувалися через соціальні мережі. Приміщення студентського кафе «Галичанка» надав Тернопільський національний економічний університет. Справу поставили на конвеєр: одні замішували тісто, другі готували начинку, треті ліпили... Приготували вареники з сиром, картоплею і сиром, картоплею і капустою. Їх відварили, перемастили, остудили, після чого склали у відра, залили смальцем зі шкварками й заморозили. У такому вигляді вони можуть зберігатися тиждень, але відра із смакотою волонтери вже повезли на схід. Перед тим жінки приготували двісті літрів голубців, моркву по-корейськи, капусту з м'ясом. Розпочали збір продуктів для формування великодніх кошиків.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Ікони на... ящиках з-під набоїв

У Національному заповіднику «Софія Київська» незабаром має відкритися виставка незвичайних ікон. На ній експонуватимуть традиційні православні ікони, а також живописні твори на біблійну тематику, написані на фрагментах від ящиків з-під набоїв, снарядів та мін, частину з яких було привезено безпосередньо із зони АТО, зокрема з селища Піски. Роботи представлять Софія Атлантова та Олександр Клименко, які працюють в іконописі та церковному малярстві. Також глядачі зможуть ознайомитися з іконами художниці та волонтерки Наталії Волобуєвої.

Дві вітряні станції освітлюють 600 будинків

У Старому Самборі запустили вітроелектростанцію потужністю 13,2 МВт. Проект вдалося реалізувати за чотири роки, з них три з половиною пішло на паперову тяганину.

У рамках першої черги вже запущено два вітряки. У планах — ще два. Кожен з них виробляє стільки електроенергії, скільки необхідно для освітлення 300 будинків. Висота вітряка — 120 метрів. Вага конструкції — 300 тонн. Вартість проекту — 21 мільйон євро.

Навіть невеликого вітру достатньо для виробництва електроенергії, яка потрапляє в Єдину енергосистему України. Як розповів директор енергетичної компанії «Еко-Оптіма» Максим Козицький **(на знімку),** 13,2 мільйона євро виділив Європейський банк реконструкції та розвитку, решта 7 мільйонів євро — власні кошти. На його думку, це свідчить про довіру інвесторів до України, про розуміння місцевими громадами необхідності пошуку альтернативних джерел енергії та про здатність українських підприємців впроваджувати амбітні проекти міжнародного рівня.

Енергетична компанія «Еко-Оптіма» ще молода на ринку альтернативної енергетики. Займається розробкою та впровадженням відновлювальних екологічно чистих джерел енергії, створенням генеруючих потужностей з використанням енергії вітру, сонця, води, біомаси. Це досить перспективний напрям розвитку енергетики, який дає змогу позбутися газових пут північного сусіда. 2014 року у світі встановлено 50 ГВт вітрогенерації. Лідерами на цьому ринку стали Китай (23,3 ГВт), Німеччина (5,8 ГВт), США (4,9 ГВт). У Данії 39% всієї електрики виробляють вітроустановки. В Україні вітроенергетика розвивається у Донецькій, Запорізькій, Миколаївській та Херсонській областях.

Під час запуску вітроелектростанції «Старий Самбір-1» був присутній голова обласної держадміністрації Олег Синютка, який високо оцінив професіоналізм львівських енергетиків.

Богдан КУШНІР.

Львівська область.

Фото прес-служби Львівської обласної асоціації енергетиків.

Вітроелектростанція «Старий Самбір-1».

Справу про підпал «Жовтня» вимагають дорозслідувати

Учора у Голосіївському суді Києва відбулося засідання у справі обвинувачення двох столичних студентів у підпалі кінотеатру «Жовтень».

Щоправда, офіційно надзвичайну подію, яка зірвала показ фільму, мало не зруйнувала будівлю і завдала місту збитків на майже 40 мільйонів гривень, кваліфікують як хуліганство. Небайдужа громада Києва переконана: те, що відбулося у «Жовтні», — спланований підпал. Мають навіть дві ймовірні версії причини. Перша — нетерпимість до ЛГБТ-спільноти (лесбіянки, геї, бісексуали та трансгендери). У момент підпалу демонстрували стрічку з програми «Сонячні зайчики» — окремий конкурс фільмів ЛГБТ-тематики в рамках кінофестивалю «Молодість». Друга версія — намір виселити кінотеатр з будівлі у центрі міста. Перед цим уже було 13 спроб...

— 29 жовтня кінотеатр згорів. Те, що це був саме підпал, розуміли всі. Ми подали заяву до міліції щодо розслідування за статтею «умисне знищення та пошкодження майна, вчинене шляхом підпалу». Але 1 листопада постановою старшого слідчого подільської міліції кваліфікацію у кримінальному провадженні було змінено на статтю «хуліганство», — пригадує директор ТОВ «Кіноман» (ТМ «Кінотеатр «Жовтень») Людмила Горделадзе.

У тому, що винуватці пожежі мали намір підпалити будівлю, вона не сумнівається. Каже, підтверджують її підозри і покази свідків, і результати висновків експертизи, призначених під час слідства.

— Згідно з висновком пожежно-технічної експертизи, причина виникнення пожежі — занесення стороннього джерела запалювання (ручної димової гранати) на горючі матеріали обшивки сидінь та підлоги, які попередньо були просочені або облиті горючою рідиною, — каже Людмила Горделадзе.

Та на це, переконує директор ТОВ «Кіноман», слідство закрило очі. Не надто перейнялося воно і пошуком відповіді на запитання: а де взагалі «хулігани» взяли димові гранати? Натомість вирішило шукати причину пожежі у «службовій недбалості» працівників згорілого кінотеатру та подільської пожежної частини.

Між тим, саме проведення ефективного слідства було вимогою номер один, яку кияни одразу після пожежі у «Жовтні» висунули владі міста. Констатують: завдання не виконано. «Нам нічого не залишилося, як самостійно з'ясовувати, що сталося у кінотеатрі», — розповів Сергій Щелкунов, співорганізатор руху «Врятуй «Жовтень».

У результаті вдалося встановити, що обидва «хулігани», затримані за підпал, належать до ультраправих організацій. Понад те, одразу після інциденту вони нібито давали свідчення, що зробили це саме через ненависть до гей-спільноти. «Якість досудового слідства дає підстави сумніватися, чи хотіла прокуратура взагалі з'ясовувати та встановлювати усі обставини справи», — каже Сергій Щелкунов.

Правники поведінку правоохоронців розуміють. «Їм вигідно кваліфікувати справу як хуліганство. У такому випадку потрібно набагато менше ресурсів. Адже якщо розслідувати злочин з мотивів ненависті, то потрібно з'ясовувати, хто ці особи, чому вирішили так вчинити, чи вони є членами якоїсь організації, де гуртуються?», — пояснює Михайло Тарахкало, директор Фонду стратегічних справ Української Гельсінської спілки з прав людини.

Тим часом, цього року у бюджеті столиці закладено понад 36 мільйонів гривень на відновлення будівлі кінотеатру «Жовтень». Чи став він жертвою нетерпимості до сексуальних меншин, чи ж за цим криється бажання сильних світу цього виселити кінотеатр з центру міста, а головне, хто відповість за завдану місту шкоду — залишиться питанням, аж поки не буде проведено реального розслідування. Його, між іншим, від влади й досі чекають кияни.

Тетяна СУВОРОВА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ОФІЦІЙНО

«Прокуратурою Подільського району міста Києва затверджено та направлено до суду обвинувальний акт щодо двох студентів 20 та 24 років, з вини яких сталася пожежа у кінотеатрі «Жовтень». Під час досудового розслідування встановлено, що вказані молодики, намагаючись зірвати показ кінострічки, запустили у приміщення кінотеатру димові шашки... Слідством встановлено, що злочин було скоєно з хуліганських мотивів, намірів підпалювати приміщення студенти не мали».

Над номером працювали: Віктор **ЧАМАРА**, Тетяна **УВЄРОВА**, Олена **ГОРБУНОВА**.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 16 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 12 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 40133

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

